

Kıbrıs'ta

Sosyalist
GERÇEK
Siyasi Gazete

OCAK 2002, Yıl 6 Sayı: 70 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

EMPERYALİST PLAN: FEDERASYON DEĞİL, TAKSİM

MARKSİZM ZAFERE, BURJUVA SİYASET
YENİLGİYE VE DÜŞ KIRIKLIĞINA GÖTÜRÜR

Kıbrıs sorununu ve onun çözüm yollarını incelediğimizde bazı bariz sonuçlara varmıştık. Bunların birkaçını tekrarlamak gerekiyor;

1. Kıbrıs sorunu içte ve dışta pek çok burjuva gücün aktif olarak rol aldığı çok bilinmeyenli bir milli sorun, milletler arası ilişkilerin düzenlenişi sorunudur.

2. Milletler arasındaki ilişkilerin düzenlenişinde emperyalist karakterli olan büyüklü küçüklü burjuvazinin dünyasında tek belirleyici faktör vardır: Güç. Ekonomik, siyasi-diplomatik ve esas belirleyici güç olarak askeri güç!

3. Dolayısı ile, eğer Kıbrıs sorununa burjuva çerçevede bir çözüm arsanca, bu çerçevede bir çözüm bulunacaksa, bunun tek yolu gücünün güçsüze çözümü empoze etmesidir. Yani Kıbrıs sorununda aktif olan burjuva iç ve dış güçler mevcut güç dengesi şartlarında en güçlünün diğerlerine kendi çıkarına olan çözüm türünü, onlara da belirli tavizler vererek veya vermeden, empoze etmesi ile mümkün olur.

4. Milletler ve ülkeler arası ilişkiler işte bu emperyalist güç ilişkileri tarafından belirlendiği içindir ki, bu ilişkilerin düzenlenişinin çerçevesini oluşturması gereken burjuva enternasyonal hukuk düzeni, bu legal sistem tam bir çelişmeler yumağına dönmüştür. Bu sistem kendi içine geçerek patlayan yıldızlar gibi patlayıp yok olmuyorsa, bunun tek

nedeni mevcut güç dengesi şartlarında oluşturulan karşılıklı tavizler ve güçsüzlerin boyun eğdikleri empozelerdir. Empozelere boyun eğmeyenlerin ise herkesin gözü içine baka baka ve tüm hukuk kuralları çiğnenerek hizaya getirilmeleri, yani yenilgiye uğratılmalarıdır.

5. Yani, burjuvazi milletler arası ilişkilerin düzenleniş sorununda iflas etmiştir. Dünyadaki pek çok örnekleri yanında Kıbrıs sorunu da bu basit olgunun bir ispatıdır. Milletler arasındaki ilişkiyi karşılıklı saygı ve belirli hukuk ilkeleri çerçevesinde, milletlerin birbirlerini desteklemeleri çerçevesinde örgütlenme yeteneğine sahip tek bir sınıf vardır: proleterya. Milletler aralarındaki ilişkiyi düzenlemek istiyorlarsa, kendi burjuvalarını devirmek ve işçilerin iktidarını kurmak zorundadırlar.

Sorunlara bu bariz genel çerçevede yaklaşıldığında Kıbrıs sorunu bağlamında ortaya çıkan gelişmelere doğru bir yaklaşım geliştirmek kolaylaşır. Gelişmeler karşısında ikide bir "para dik durdu" deyip umutsuzluğa kapılmaz. "Denktaş Beye dostça öneriler" sunmak zorunda kalınmaz! "Vatandaş özne yapacağım" derken Denktaş'a kuyruk olunmaz!

Burjuvazi çözecekse nasıl çözebileceğini inceledik. Bu güçler dengesinin kesin tespiti, gücünün tüm hukuk kurallarına ters düşen mevcut şartların kendisi için en iyi çözüm olup olmadığı konusunda ne tür bir karara vardığı, yeni ve değişik bir çözüm türü empoze etmek isteyip istemediği, bu konuda kendi payını isteyenlerle anlaşma sağlayıp

sağlayamadığı, veya empoze edip edemediği, böyle sorulara kesin cevap vermek için somut durumun çok detaylı ve derin bir bilgisi gerekir. Burada hata yapmak mümkündür. KSG olarak şunu diyebiliriz ki, bugüne kadar biz hiçbir hata yapmadık. Tüm diğer sol, demokrat, yurtsever parti, örgüt ve bireyler ise bolca hata yaptılar ve yapmaya devam ediyorlar.

Karşılarındaki düşmanın, burjuvazinin gücü karşısında ezilip büzülen, kendi gücünün en zayıf anında bile olsa proleter harekete dayanmaktan geçtiğini idrak edemeyen, yani marksizmden uzak tüm siyasetlerin kendi güçlerimizi örgütlemek yerine burjuvazinin şu veya bu kanadına dayanarak çözümü dilenmek siyasetleri, onları aç tavuk rüyasında darı görür misali her bir görüşme dömeminde anlaşmanın olacağı, sorunun çözüleceği üzerine akıl almaz teoriler üretmeye götürmüştür. Daha önceleri belirttik. Bu siyasetler arasında Kıbrıs'ın en köklü, en güçlü sol partisi olan AKEL'in siyaseti bile vardır.

Biz KSG olarak, burjuva çerçevede, ve dolayısı ile ister BM çatısında olsun, ister başka çatılar altında olsun görüşmeler üzerinden ortaya çıkacak burjuva çözüm türlerinin esas türlerini ortaya koyduk. Tekrarlıyalım;

-II-

Kıbrıs Sorunun Üreticileri ve Çözumsuzlük

Kıbrıs sorununu yaratan ve bu sorunda taraf olarak kendileri için çıkar elde etmek (*Devamı Sayfa 6'da*)

Siyasette Amaç, Strateji ve Taktik

Sayfa 7

**İşçi Demokrasisi
(Güney Kıbrıs):
Sorunu yaratanlar
çözüm bulamaz**

SAYFA 4

**KIBRIS TÜRKLERİ VE
NAZIM HİKMET**

SAYFA 8

**16 OCAK SÜRECİ...
GENE Mİ ANLAŞACAKLAR?**

SAYFA 10

**Ahmet An:
UYUŞMAZLIK MI
ÇÖZÜMLENECEK,
TAKSİM MI
BENİMSETİLECEK?**

SAYFA 12

güney mektubu...güney mektubu...güney mektubu...güney mektubu...

Sorunu yaratanlar çözüm bulamaz

Klerides ile Denktas'ın dört yıldan beri ilk kez bir araya gelmeleri ve bu ay görüşmelere başlama kararı almaları Kıbrıs'ta büyük sevinç yarattı. Tüm medya olayı Kıbrıs sorununun kapsamlı bir çözümü için büyük bir fırsat olarak sunuyor. Oysa gerçekte sınırın iki tarafında da emekçilerin sevinmesi için fazla bir neden yok.

Şu kadarı kuşkusuz doğru: Denktas'ın yemek davetiyesini kabul eden ve karşılığında Denktas'ı da kendi evinde ağırlayan Klerides'e karşı ateş püsküren tüm savaş çıkırtkanı milliyetçiler güzel bir darbe yediler. Bizse, Klerides ile Denktas'ın birbirlerini tehdit etmek, gerginliği tırmandırmak ve hatta adayı savaşa sürüklemektense karşılıklı kadayıf yeyip içki içmelerini tercih ederiz elbet.

Ancak, iki liderin beklenmedik kişisel yaklaşımının ve karşılıklı görüşmelerinin, Kıbrıs halkı için barışçıl, adil ve uygulanabilir bir çözüm getirebileceği hayallerine kapılmamak gerek.

Toplantı, Klerides ile Denktas'ın ansızın barışsever olmaları nedeniyle değil, ikisinin de diğerine karşı rekabet oyununda puan kazanma ve uluslararası konjonktür içinde Kıbrıs'taki yeni gelişmeleri kontrol edebilme isteği nedeniyle gerçekleşti. Üstelik bunu açıkça söylediler. Klerides "Denktas'ın uzlaşmazlığını ve oynadığı oyunları teşhir etmek

Phaedon Vassiliades
İşçi Demokrasisi, Kıbrıs

için" toplantıya gittiğini söyledi, Denktas ise amacının "Klerides'i BM şemsiyesinin altından çıkmaya zorlamayı" amaçladığını belirtti.

Kıbrıs sorununu yaratmış olanlar, sorunu çözemezler. Klerides ve Denktas, adada siyasi ve ekonomik egemenliğini kurtmaya çalışan iki rakip egemen sınıfın onyıllardır temsilciliğini yapıyorlar. İki lider yemek yerken, aynı zamanda, Denktas sendikacı kadınlardan oluşan bir grubun Kıbrıslı Rum sendikacı kadınlarla buluşmaya gitmesini yasaklıyor ve muhalif Avrupa gazetesini kapatıyordu. Klerides ise, bir yandan Denktas'la yemek yerken, bir yandan da silahlanma yarışını ve tek yanlı olarak Avrupa Birliği'ne katılma tehdidini sürdürüyor.

Kısacası, Klerides ile Denktas veya Papandreu ile Cem arasındaki görüşmelerin adaya barış getireceği konusunda hiçbir hayal beslemiyoruz. Adada barış, adalet ve refahın tek garantisi, sözkonusu ülkelerdeki işçilerin kendi ülkelerinde milliyetçiliğe, "kendi" egemenlerine ve hepimizi savaşa sürüklemekte hiç tereddüt etmeyecek olan "kendi" ordularına karşı mücadele etmelerinde yatıyor.

Dünyada Silah Ticareti - Bazı Gerçekler

- ★ **BM güvenlik konseyinin 5 daimi üyesi dünyadaki küçük silah ticaretinin %85'ini elinde tutuyor.**
- ★ **Dünyada küçük silah üreten firmaların yarısından fazlası ABD'dedir.**
- ★ **ABD emperyalizmi 1998 yılında 463 milyon dolarlık küçük silahı 124 ülkeye satmıştır.**
- ★ **Küçük silah ihraç eden ülkelerin yarıdan fazlası silah ihraçlarını yayınlamıyor.**
- ★ **Yasa dışı küçük silah satışının yılda 1 milyar ABD doları olduğu tahmin ediliyor. Bu satışlar toplam satışların %10 ile %20 civarında olduğu tahmin ediliyor.**
- ★ **20 yıllık silah en son model silah kadar etkin olduğu araştırmacılar tarafından kanıtlanmıştır.**
- ★ **Bu küçük silah satışların büyük çoğunluğu Afganistan'da mevcuttur. 1979-1989 yılları arasında CIA, 2 milyar ABD doları değerinde küçük silahları Afgan mücahilerine göndermiştir.**

2000 Yılında Batı Emperyalistlerinin en fazla Silah Ticareti Yapan 8 Şirketi:

Firma	Silah Ticaret Geliri (milyar ABD Doları)
BAE Systems - İngiltere	19.0
Lockheed Martin - ABD	17.8
Boeing - ABD	16.3
Raytheon - ABD	14.5
General Dynamics - ABD	9.0
EADS - Almanya/Fransa	6.1
Northrop Grumman - ABD	6.0
Thomson-CSF - Fransa	3.6
TOPLAM	92.3

İ
Ş
T
E
G
E
R
Ç
E
K
L
E
R

konuk yazar gözüyle

Özdemir GÖÇER

TİTANİK'TE MİLYARDER OLMAK

Emperyalist küreselleşmenin sözcüleri, 'büyüme' ve 'kalkınma' dedikleri sürecin sonunda geri kalmış, yoksul ülkelerin de kendi 'refah devletleri'ni oluşturacakları yalanına inanmamızı istiyorlar. Halbuki çıplak gözle bile görebildiğimiz gerçek şu ki, bırakın zengin ülkelerin gelişmişlik düzeyini yakalamayı, fark iyice açılmış durumdadır. Mali açıdan da, teknolojik gelişme açısından da, sanayide ve hatta tarımda da kapatılması, şimdiki koşullarda olanaksız olan derin bir uçurum vardır. Geri bıraktırmış ülkeler emperyalist ülkelerin müthiş borç boyunduruğu altında her geçen gün daha da yoksullaştırılmaktadır. Düşünün tüm Türkiye halkının 1 yılda yarattığı gayri safi milli hasılatın %95'i emperyalist güçlerin alacaklarının faizini ancak karşılamakta. Bu ortamda refah devleti yaratmak mümkün mü?

Yine de emperyalist küreselleşme sözcüleri, günün birinde emperyalist devlet yöneticilerinin, geri kalmış ülkelerdeki borç yükünün yarattığı zorlukları ve yıkımı görerek borçların tamamını iptal etme kararı alabileceklerine inanmamızı istemektedirler. Bu ham bir hayaldir. Ne yazık ki emperyalist yöneticilerin insafa gelmesini sağlayabilecek ölçüde bir insanlık faciası yoktur. Izdırabın ölçüsü ne olursa olsun efendileri etkilemez bile.

Uluslararası emperyalist burjuvazi, hiç tereddüt etmeden ve hatta keyifle, hepimizi 19.yy. yaşantısına havale etmekten vazgeçmez. Sürekli daha az istihdam, daha düşük maaş, daha az sosyal yardım, daha az vergi ve daha fazla özelleştirme yapmanın arayışı içindedir.

Sosyalist blokun çöküşü ve "soğuk savaş"ın sona ermesinden bu yana 'kalkınma' sözcüğü batılı emperyalist güçlerin vizyonunu terketmiştir. Geri kalmış bölgelere kalkınma amacıyla ayrılan fonlar (borç olarak bile olsa) iyice azalmış durumdadır.

Emperyalizmin gözünü öylesine bir kar hırsı bürümüştür ki evrenimizin ekolojik dengelerinde yol açtıkları tahribatı bile görmekten acizdirler. Yer kürenin korunması zenginlikle, fakiriyle herkesin yararına. Fakat bir yanda kar, öte yandan doğanın korunması olduğu zaman gözü dönmüş sermayedarlar hep karı tercih ediyorlar. Bu halleriyle bindiği dalı kesen oduncudan farkları yoktur.

Dünyanın ekolojik temelini korumak herkesin çıkarına iken, emperyalist sermayenin kar hırsı ile girmiş olduğu ikilem, sonunda beton duvar bulunan bir yolda, birini geçmek için tam gaz yarışan motorları hatırlatıyor. Yarışı kim kazanırsa kazansın, sonuç facia!

Buna rağmen sermaye kendi gönlüyle emeğe teslim olmayacak. Hakim sınıflar sahip oldukları serveti ve imtiyazları savaşmadan teslim etmeyecekler, üstelik hep fazlasını istemektedirler. Bu nedenle, doğal çevrenin korunması için, bunun mantıken geçerli bir yaklaşım olması bile yeterli neden olamıyor. İşte tüm bu nedenlerden dolayı bugünün emperyalist burjuvazisinin Titanik'teki birinci mevki milyarderlerinden hiçbir farkı yoktur!

Gidecekleri yer belli!!

Ellerindeki korkunç gücü yeryüzündeki yaşam koşullarını iyileştirmek için kullanacaklar mı?

Maalesef hayır!

Arjantin'de halk ayaklanması ne öğretiyor?

Arjantin'de, IMF programı ve onun baskılarına karşı girişilen ve IMF uşaklarının en aşağılık olanlarının görevlerinden çekilmesiyle süren halk isyanı, son derece öğretici deneyler sundu.

Arjantin'den Türkiye'nin egemenlerinin çıkardığı sonuç; "Türkiye halkının Arjantin halkı gibi ayaklanmayacağı" biçiminde. Kimine göre, Türkiye'nin durumu "iyi" ve "halk bu iyiye gidişi görüyor"; kimine göre de, "Türkiye'nin halkı, böyle ayaklanma, yağma gibi aşağılık işlere tenezzül etmeyecek asil bir halk"tır!

IMF uşaklarını en aşağılık olanlarının olup bitenden çıkardığı ders ise; "IMF'ye teslim olmayanın, onun her isteğine boyun eğmeyen sonu Arjantin gibi olur" biçimindedir. Çünkü onlara göre Arjantin, IMF reçetelerine harfiyen uyduğu için değil uymadığı için bugünkü duruma gelmiştir. Oysa bu tam bir demagojidir. Arjantin, yıllardır IMF'nin örnek ülkesidir ve IMF reçetelerine uymaması sadece son birkaç hafta içindedir. Hükümet, halkın ayaklanacağı korkusuyla IMF dayatmalarını

reddetmek zorunda kalmıştır. Nitekim bunun izidir ki; Arjantin'in Kemal Derviş'i olan zat, istifa etmek zorunda kalmıştır.

Öyle anlaşılmalıdır ki; özellikle Meclis ve hükümet içindeki IMF programına şu ya da bu nedenle "muhalif" olabilecek kesimler, bu tehditle, "IMF'ye teslim olmayanın sonu Arjantin'deki gibi olur" tehdidiyle sindirilecektir. Ve kuşkusuz; sermaye güçleri ve IMF, isteklerinin yerine getirilmesini dayatırken; her seferinde egemenlerin korkulu rüyası olan halk ayaklanmasını "Arjantin örneği" üstünden sallayacaklardır.

Aslına bakılırsa, sermaye güçleri ve IMF olup bitenin arkasındaki "gerçek nedenleri" bilmektedir ve bu "değerlendirmeler"i sermaye güçlerinin asıl ve son değerlendirmeleri değil, kamuoyuna yönelik bir propaganda kampanyasının gerçekleri tersyüz eden motifleri olarak değerlendirmek gerekir. Bu yüzden ki; "sermaye güçleri Arjantin'i nasıl değerlendiriyor" a biz teşhir ötesinde çok "takılmamalı"yız.

Peki, Arjantin'de ne olmuştur?

Arjantin'de, halk; IMF dayatmalarının sonucu olarak gördüğü açlık ve sefaletle, bu politikaların temeli olan "piyasa ekonomisine hayır" diyerek başkaldırmıştır. Bugün bu başkaldırı henüz bastırılmış değildir; ama Arjantin'i bugüne kadar yöneten egemen güçler "halka tavizler vererek", Devlet Başkanı ve Ekonomiden Sorumlu Bakanı halkın ayaklarının altına atarak; düzeni kurtarmaya çalışmakta; halkla hesaplaşmayı, halkın başkaldırdığı programı yeniden devreye sokmak için (Çünkü, bu program sadece IMF'nin, bazı hükümet üyelerinin, Devlet Başkanı'nın değil Arjantin egemen sınıflarının programıdır ve halk hareketi, onların iktidarını tehdit eden egemenliklerini darbeleyen bir ilerleme olmadıkça da, şu veya bu yoldan, isteklerinde, politikalarında ısrar edeceklerdir.) "halkın yatışmasını" beklemektedir.

Öyle görünmektedir ki, Arjantinli emekçiler, öfke ve tepkilerini ifade eden "isyan"ın ötesinde "yeni bir Arjantin kurma", "IMF'siz, bağımsız ve demokratik bir Arjantin" fikri üstünde birleşmiş değillerdir. Başka bir söyleyişle emek güçlerinin "hükümeti istifaya zorlama"yı aşarak; kamu işletmelerinde ve hizmetlerinde işçi, emekçi denetimi, kendi meclislerini kurma, "yeni bir anayasa", "geçici bir hükümet" kurma, ulusal bir sanayi ve tarım programı ile "emek güçlerinin bir cephe programına sahip olması", "egemenlerin mülkiyetlerini ve tekelinin kâr ve faaliyetlerini sınırlayacak önlemler alma" gibi, ayaklanmayı köklü bir düzen değişikliğine dönüştürecek girişimlerinin henüz belirtileri yoktur. Bu yüzden ki; hükümet, durumu kontrol altında tutacağı tavizlerle zaman kazanmakta, ayaklanmaların bölünmesini, yılmasını, dikkatlerinin dağılmasını ya da "usanarak" köşelerine çekilmesini beklemektedir. Bu yüzden ki; Türkiye'nin egemenleri ve onların propagandacıları, Arjantin'deki halk

ayaklanmasını, emekçilerin mücadele şevkini kırarak, kendi yandaşlarına moral aşılayacak bir biçimde kullanmayı hesaplamakta, onun adimlerini atmaktadırlar.

Türkiye'nin işçi sınıfının ve Kıbrıs emek örgütlerinin ve emekçilerinin Arjantin'de olanlardan çıkarması gereken temel ders; bir ayaklanmanın, bir "sosyal patlama" olarak kalmaması için; emek örgütlerine, partisine, sınıfın ileri unsurlarına hangi görevler düştüğüdür. İşte o zaman; "Arjantin Türkiye değildir" diyenlere gereken yanıt verileceği gibi, aynı zamanda da tarih önündeki sorumluluk yerine getirilmiş, Arjantinli emekçilere "verdikleri ders"ten dolayı da gerektiği gibi teşekkür edilmiş olur.

Arjantinli emekçilerin haklı mücadelesi ve eylemleri, burjuva gazetelerin sayfalarında ve televizyon ekranlarında yer alan yağmalanmış dükkanların görüntüleriyle gölgelenmek isteniyor. Yüzbinlerin, milyonların haklı öfkelerini görmezlikten geliyorlar. Halkın yaşadığı açlık ve sefaletin nedenleri, niçinleri onları pek ilgilendirmiyor. Onları ilgilendiren tek şey; sermayenin çıkarlarını her koşulda korumak ve sahibinin sesi olmak. Görevlerini ne kadar iyi yaparlarsa, önlerine atılan kemiğin o kadar büyüyeceğini düşünüyorlar. Arjantin'in krize girmesinin gerekçesini, IMF'nin borç vermemesine bağlayarak, yeniden aba altından sopa göstererek emekçileri hizaya getirmeye çalışıyorlar. "Eğer uslu durmaz, sorun çıkarırsak sonumuz Arjantin'den daha kötü olur" mesajını veriyorlar.

ABD emperyalizmi IMF ile yeni anlaşmalar yapılmasını isteyerek, kredi açılmasını da yeni reformların yani daha ağır yıkımlara neden olacak yasaların çıkarılması koşuluna bağlıyor. ABD'yi başkaları izleyecektir. Görünen odur ki; Arjantinli emekçilerin birleşik mücadelesinin önüne daha birçok sorun ve engel çıkacaktır. Bu sorunları gidermek Arjantinli emekçilerin görevidir.

Şimdi biri Türkiye ve Kıbrıs'ta diğeri Arjantin'de olmak üzere senaryoları ve aktörleri aynı iki IMF filmi uzun süredir vizyonda. Kıbrıs'ta Türkiye'de ve Arjantin'de de halk, bu filmi izlemek istemediğini kitlesel eylemler ve gösterilerle ifade ediyor. Bu eylemler ve gösteriler, emekçilerin iktidar mücadelesine hız vermeli ve emperyalist oyunlar tersine çevrilmelidir.

Gıncelli
evren MANER

Utanma Arjantinli...

Geçen sayımızda Arjantin'de yaşanan ekonomik krize biraz deyinmeye çalıştım...

IMF politikaları ile sersem tavuğa dönen ülke ekonomisinin yarattığı yankının Türkiye gibi bağımlı ülkelere nasıl yansıdığını...

Ve IMF ile hiçbir yere gidilemeyeceğini! Aradan çok geçmedi, Arjantin'de toplumsal patlama baş gösterdi...

Ekonomi altüst oldu...

Para devalüe edildi...

Binlerce aç ve işsiz halk kitleleri sokaklara döküldü...

Dükkanlar yağmalandı, bankalar yakıldı, birçok yer talan edildi...

Bütün bu görüntülerin sanırım yüzde onunu bile göremeden koskoca toplumsal patlama geçirildi...

Hemen üstü kapandı bu olayın...

Ertesi sabah dikkatler başka yere çevrildi...

Afganistan'a!

Ne oldu?

Gece gündüz bombalandı Afganistan... İnsanlar katledildi, üç aylık çocuklar öldü daha "yeni" dünyayı göremeden...

Amerikan ordusu bir kez daha yeni geliştirdiği silahlarını denedi masum halklar üzerinde...

Biz akşam üzeri haberleri seyredip çayımızı yudumlarırken, insanlar Arjantin'de, insanlar Afganistan'da öldüler...

Buna Türkiye'de yardım etti, İngiltere'de, Almanya'da, Fransa'da!

Emperyalizm 11 Eylül bahanesiyle Asya'ya girdi...

Dikti bayrağını Çin'in, Rusya'nın ve Hindistan'ın önüne...

Bahane büyük!

Buna bir de isim takmışlar, "Terörizme karşı mücadele"...

ABD'nin Ortadoğudaki müttefikleri Türkiye'de destek veriyordu Amerika'ya, insanlar katledilirken...

Biz de inanyorduk Ladin ve Taliban'ı arıyorlar diye!

Hatta diyordu ki, -Biz zamanında söylediydik, teröre karşı birleşelim diye!

Bir sene içerisinde, Arjantinliler "ahmak", Afganistan halkı "terörist" Kıbrıs'ta yıllardır parçalanırlar "dost", ve binbir bahanelerle yine gün ışığına çıkarılan Saddam Hüseyin ise "kara şeytan" olarak anılmaya başlandı...

Dünya, burjuvaziye göre ikiye bölünmüş durumda!

İyiler ve kötüler...

Biz kötüyüz!

Biz özgürlük, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm istiyoruz...

Biz hainiz, çünkü bizler Afganistan'daki kardeşlerimizin, Türkiyeli kardeşlerimiz tarafından öldürülmesini istemiyoruz...

IMF gibi kuruluşların gelip emekçileri sömürmesini, tarlalarına mallarına el koyup onları Amerikalı bir kovboya satmasını istemiyoruz...

Ertesi gün ise, çiftçi Ahmet dayının

oğlunun Afrika'da açlık çeken insanları öldürmesini istemiyoruz...

Ve aç insanları öldürdü diye, omuzuna bir yıldızın takılmasını da görmek istemiyoruz...

Bugün 23 Ocak 2002...

Oturmuş yazıyı gazeteye yetiştirmeye çalışıyorum...

Yine geç kaldım!

Gazetemizin editörü eminim yine söyleniyordur...

Ama ben yine son dakikada yazıyı atmaya başladım...

Yazılar gazeteye dizilecek...

Sonra da malzemesi Almanya'da fabrikada üretilen ve de Türkiye'de paketlenerek düzenli bir hale getirilen ve üç katı fiyatına bize satılan kağıda çıkarılacak...

Ordan matbaanı yolunu tutacak gazetemiz...

İş yine bitmez!

İşçiler bunu alacak matbaada...

Sendikasız işçiler!

Gece gündüz çalışan işçiler...

Yarını olmayan, patronu "dürüst" geçinen işçiler!

Elleriyle makinelerden geçirecekler kağıtları ve sonra gazete harmanlanmaya gidecek...

Yine bizim yoldaşlar kendi elleriyle dizecek gazeteleri bir gece yarısı, hiç usanmadan...

Elleri kap kara olacak...

Kazakistan'da kesilip, Rusya'da kağıt haline getirildikten sonra, gürcü şoförlerin Türkiye'ye kadar getirdiği ve Kıbrıs'a liman işçilerini çıkardığı kağıtları...

Gazete olmuş kağıtları!

Ve buna benzer işler de üç kuruş aşağı yapıldığı için, emek ucuz olduğu için buralarda...

Bizim ülke gibi ülkeler yaratılacak dünyanın dört bir ucunda...

Ve bizim ülke gibi ülkelerden daha da ucuz kağıtlar için bombalanacak komşu halklar...

Bütün herşeyi "demokrasi", "barış" ve de "terörizme karşı mücadele" adına yapacaklar!

Bombaları Arjantin'den finanse edecekler, Afganistan'da kullanacaklar...

Afrikalı ölecek, İngiltereli asalak patron bir gece yarısı kutlayacak borsadaki yüzde birlik ilerleyişini!

Grafik beş ilerleyecek onbeş insan aç kalacak...

Afrika'yı yıllarca sömürecekler, AB'yi kuracaklar...

AB'yi kuracaklar, bizi bölecekler...

Bizi alacaklar, Irak'ı vuracaklar...

Saddam'ı devirecekler, Bill Gates'i kuracaklar...

Peki ya sonra?

Yeni yeni devletler kuracaklar, haritalar bir kez daha değişecek...

Taa ki emekçiler el ele verip dünyanın adını değiştirene kadar...

Kıbrıs sorununun çözümü, birlik ve burjuva sahtekarlık

Armağan Karal yoldaş Tartışma_Gurubu adlı sanal guruba aşağıdaki mektubu gönderdi;

"Arkadaşlar; Kişisel kırgınlıkları bir tarafa bırakalım. Ben kimseye kırgın değilim zaten. Kırdıklarım varsa, onlardan da özür dilerim.

Şimdi "BİRLİK ZAMANIDIR!"

Sizler, tartışma Platformu'nun üyeleri olarak, aşağıdaki Bağımsız Kıbrıs Grubunun amaç ve ilkelerini kabul eder misiniz?

Önce buna bir yanıt isterim.

Sonra önerimi söyleyeceğim

-Armağan Karal

EMPERYALİZM VE UŞAKLARININ İŞGALİNDEN ARINMIŞ BAĞIMSIZ BİR KIBRIS İÇİN, ELELE!! Bağımsız Kıbrıs Grubunun amaçları; BKG; Bağımsız Kıbrıs Grubu, Kıbrıs Cumhuriyeti devletinin bağımsız, toprağı bütün ve egemen bir devlet olması için mücadele eder. Bu ilkelerin sözümona garantörü olan 3 NATO ülkesi İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin ada üzerindeki her türlü etkisinin en aza indirilmesini ve adanın bu üç ülkenin asker ve üslerinden arındırılmasını ister. Bu arada Kıbrıs'ın AB'ye üye olması halinde, adanın AB Savunma Gücü'ne katılarak AB'ye üs verilmesine, adada AB veya başka ülkeye ait askerlerin bulundurulmasına karşı çıkar. İmzalanacak anlaşma ile birlikte, KC'nin her türlü asker, üs ve silahtan arındırılmasını talep eder. * Kıbrıslı Türklerin federal bir anayasa çerçevesinde yeniden devlet mekanizmasına dönmesi için verilen çabaları destekler. * Olası bir çözümle birlikte üç özgürlüğün uygulanmasına herhangi bir sınırlama getirilmesine karşıdır. * 1974 sonrası adaya taşınan TC'li nüfus geri gönderilmeli, sayıları 2-3 bini geçmeyen ortak evlilik akdine girenler, yeni kurulacak federal yapıyı benimsediklerini kabul etmelidir. Her türlü şoven ve ırkçı, açık ve gizli örgüt yasadışı ilan edilmeli. * Adanın güvenliği belirli bir süre için BM Güvenlik Konseyi'nin yöneteceği BM Barış Gücü tarafından sağlanmalı. 3 eski garantör ülke bu güçte yer almamalı. * Yeni federal devlet, AB'ye girse bile, olabildiğince bağımsız bir dış politikadan yana olmalı ve AB içinde bu yönde çalışan güçlerle dayanışma içinde olmalı.

KIBRISTA ÇÖZÜMÜ ENGELLEYENLERE KARŞI, BİRLEŞELİM!"

Bu mektuba Ters isimli kişi tarafından alttaki cevap yazıldı:

"Armağan yoldaş,

1. Bir tartışma gurubu üyesi olarak birlik önerini kabul ediyorum. BKG'nin yukarıda sunduğu görüşleriyle uyumadığım açıktır, ama yine de bu hedefler için de birlikte çalışmayı kabul ediyorum. Bu meyanda ve tartışma platformundaki bireyler örgütsel bir birlik oluşturmadıkları için ve öneri onlara yapıldığı oranda, bu bireylerin senin önerine tek tek cevap vermeleri gereklidir. KBG'undan arkadaşların ortak değerlendirme yapıp ortak tavırlarını ortaya koymalarını ise beklemek gerekecektir. (Gerçi onlar niye gelin güveyi oldular bilinmez ya? Ne de olsa önerin onlara değil Tartışma Platformu'nadır) Eminim ki senin "ilkeleri kabul edin sonra önerilerimi yaparım" tavrın yerine ne önerdiğini ortaya koyarsan bu da KBG'li arkadaşların tavır takınmalarına yardımcı olacaktır. Bu arada tartışma platformu üyesi bireylerin senin birlik önerine uygun iş başı yapmaları için o önerilerin nedir lütfen acil bildir ki boşta durmayalım! Birlikte iş başı yapalım.

2. Kendi adıma ve senin iznin varsa, ben bu önerini KSG'ye de götürmek isterim. Ama öneriyi KSG'ye götürmeden önce bazı noktaların aydınlanması şarttır.

1. Bu ilkeler SENİN ilkelerin mi, BKG'nun ilkeleri mi?

Burada belirtilmesi gerekmez ama belirttim. KSG bilirsin Stalincidir. Böyle olacak denir olur. Ortak karar filan arama onlarda. Diktatör adamlardır vesselam. Ama mesela KBG demokratik bir yapılanmaya sahip olduğu için benim önerini kendi yapısı içinde tartışmak zorunluğunu hissediyor. Ancak ortak karar oluşturup bir cevap verebilir. Ve KBG'nun ilkeleri, mesela bizim bildiğimiz ilk dönemlerdeki BKG'nun ilkelerinin tıpkısının aynısıdır. Sen bu ilkeleri birkaç kere değiştirdin. Şimdi öne sürdüğün BKG'nun ilkelerinin en son şekli. İyi ama KSG açısından bahsini ettiğin ilkelerin SENİN ilkelerin mi, yoksa BKG'nun ilkeleri mi olduğu çok önemlidir.

Yine bir hatırlatma yapayım. BKG üzerinden Hamza yoldaşın partisinin ilkelerine uygun olarak bir kampanya

BKK (Bağımsız Kıbrıs Komitesi) tarafından başlatılmıştı. Yani bu kampanyanın Hamza yoldaşın partisinin ilkeleri çerçevesinde yapıldığı açıktı. Ve de biz bu noktaya geldiğimizde Ahmet An yoldaş bizi neredeyse jurnalcilikle suçlayacaktı. Gerçi çok daha anlaşılabilir nedenlerle Ahmet An yoldaş da Murat yoldaş jurnalcilikle suçladı ya... Önemli değil. Sorun şudur. Bu ilkeler BKG'nun ilkeleri mi? Yoksa senin ilkelerin mi? İleride sunacağımı ilan ettiğin öneri senin önerin mi olacak, BKG'nin mi? Bu ikisi, eminim sende farkındasın, ayrı şeyler? Mesela Ahmet An yoldaş bir BKG üyesi olarak bu ilkeler manzumesi hakkında ne düşünüyor? Hemfikir mi onlarla? OK'ledi mi önceden? Önerini de biliyor mu, ve OK'ledi mi?

Çünkü bir birey ile birlik bir şey, bir örgüt ile birlik başka bir şey. Aynı sorular tabii ki Hamza ve Ulus ve de Ulaş yoldaşlar için de geçerli. Ha tabii ki Durduran⁽¹⁾ yoldaş için de!

Değim gibi ben bir birey olarak senin sunduğun ilkelerle pek anlaşamıyorsam da, seninle bu ilkelerini elde etmek için birlikte çalışmaya hazırım. Ama KSG açısından durum farklıdır. Birey isen birey olarak KSG'ye gelirsün veya KSG'nin ilkeleri çerçevesinde KSG ile birlikte-benim seninle birlikte çalışmaya hazır olduğum gibi-çalışırsın. Bunu hiçbir şey engelleyemez. KSG'nin ilkelerini benimsemesen de yapabilirsin bunu-bir ara yaptydın da! Ama KSG ile birlik söz konusu olduğunda, ULAŞ yoldaşın KSG'nin parti olmadığı vb. itirazlarını bir kenara koyarsak, KSG ile birlik için BKG bir ilkeler manzumesi sunuyorsa KSG'nin bu ilkeler manzumesini ele alması için bu ilkelerin o guruba ait olduğunu bilmesi gereklidir.

Mesela Hamza yoldaş 10 yoldaşıyla birlikte bir ilkeler manzumesi sunduğunda KSG derhal Birlik Partisi önerisine bir ilave yaparak Hamza yoldaşın partisinin ilkelerini de ona ekledi. BKG'nun ilkeler manzumesi de bu partinin ilkeler manzumesine eklenebilir?

Ama nasıl?

Birincisi bu ilkeler manzumesinin BKG'na ait olduğu tespit edilmelidir. SANA ait ise Armağan yoldaş, böyle bir şey öneriyor onu da Birlik Partisi programına koyalım dersek ne kadar iyi ve akıl karı olur senin de görüşünü almak isterim. Bence siyasi arenada pek akıl karı olmaz. Tek kişi olarak, siyasi arenada dikkate alınması onların şu veya bu nedenle siyasette çok önemli yerleri olmalıdır. Mesela Arif hoca tek bir kişi olarak, bir birey olarak bir öneri yapsa onu dikkate almamak aptallık olur. Ama yoldaş, çok özür dileyerek söylüyorum senin açından bu durum bence söz konusu değildir. Değerlendirmem yanlış ise lütfen düzelt.

İkinci olarak

Bu ilkeler manzumesini uğrunda çalışılacak bir ilkeler manzumesi olarak ele almak ve mesela KSG olarak önerdiğimiz Birlik Partisi'nin ele alabileceği ve elde etmek için çalışma örgütleyebileceği bir ilke, Kıbrıs Sorununa sunulmuş bir çözüm türü olarak ele almak inkansızdır. Bu öneri Arif hocamız ile Turgut⁽²⁾ yoldaşın yüzde elli ortak konsey ve Turgut'un milli konsey önerisini bile geçiyor. Neyse bu yoldaşların önerilerini daha sonra ele alırız. (Senin görüşün ne bu öneriler hakkında?) (Ha tabi bizim birlik partisi önerisi, "pembe broşür" hakkında da? Sen bizim bu ilkelerimizi benimsemiyor musun?)

Bu ilkeler manzumesinin Kıbrıs sorununa çözüm ilkesi olarak sunulmasındaki zorlukları, bence imkansızlıkları-şöyle sıralamak isterim ve hatırlatmak isterim ki bu eleştirilerime vereceğin cevap, senin, pardon BKG'nun ilkelerinin Birlik Partisi önerisine eklenip eklenemeyeceğine, dolayısı ile KSG'nin seninle, pardon BKG ile birlik oluşturup oluşturamayacağına karar verecektir. Bu sözleri söylerken senin ciddi bir birlik yanlısı olduğundan hareket etmekteyim. Gerçi daha yeni Hamza yoldaşın KSG'nin olduğu yerde olmak istemediğini öğrendim. Bu kararı karşısında malesef üzelemediğimi kendisine bildiriver. Normalde üzülmem gerekirdi.

Ve tabii ki bizim bunca zahmetimiz üzerine eminim sende biraz zahmet eder ve eleştirilerimizi ele alırsın.

Birinci olarak önemsiz şeyler;

- "Kıbrıs Cumhuriyeti devletinin bağımsız, toprağı bütün ve egemen bir devlet olması için mücadele" edenlerin, daha aynı paragrafta, 3 garantörün "etkisinin en aza indirilmesini" talep etmesi nasıl olacak da Kıbrıs sorununun çözüm yolu önerisinde formüle edilecek? Bağımsız mı olunacak? Yoksa garantörler etkileri en aza inmiş olarak varlıklarını sürdürecektir mi? Ve buradaki önemli soru, bu garantörlerin etkileri en aza inmiş bağımsızlık NASIL elde edilecek? Önerilerin bunları içerecekse acil bildir lütfen.

-İlkeler AB'ye katılmaya karşı değil! AB içinde olmak ile AB silahlı gücü içinde olmamak nasıl mümkün olacak? Bunun legal imkanı var mı? Bildiğim kadarıyla YOK! Bu arada yine bağımsızlık isteğin ile AB üyeliğini ve de BM gücü isteğini nasıl bağdaştırıyorsun? Bir de BM gücü ile -silahlıdır-silahlardan arınma talebini!

Şimdi de esas önemli soruna gelelim;

"İmzalanacak anlaşma ile birlikte" "Olası bir çözümle birlikte". Şimdi Armağan yoldaş bunlar ne demektir? Anlaşmayı kimler imzalayacak? "Olası bir çözüm" nasıl elde edilecek? Kimler tarafından, nasıl bir sürecin sonucu olarak? Malumun olması gerekir KSG çözümün halkımız tarafından elde edilmesi için gerekli süreçler hakkında görüşlerini ortaya koymuştur. Senin yukarıdaki önerilerin bize tipik "imzalasınlar" "çözsünler" yaklaşımını anımsatıyor? Yok bu değerlendirmemiz yanlış ise önerin nedir? Kıbrıs sorununa çözüm önerildiğinde en önemli sorun budur? Kimler çözecek bu sorunu, nasıl bir süreci takip edecek? Ne demek bu imzalanacak anlaşma ile, olası çözüm ile? Nasıl ilke bu? Kim nasıl kabul edecek ve de uyacak? Sen de onlar uyduktan sonra önerini sunacaksın? İyi ama KSG'nin bu konularda açık formüle edilmiş önerileri var. Mevcut siyasi şartlarımıza ayarlanmışlardır da? Onlarla problemin nedir senin, ki tutmuş anlaşılması imkansız önerileri ilke olarak kabul ettirmek istiyorsun? Bunun çözüm istemek ile ilişkisi nedir? Çözüm istememek bu değil midir? Bence budur. Daha doğrusu çözüm için halkın örgütlenmesine yardım etmek yerine zorluk çıkarmak? Yanlış mıyım? Yanlışsam düzelt. Sen düzeltmezsen Ahmet An yoldaş düzeltsin? Ulaş yoldaş düzeltsin? Belki de Hamza ve Ulus yoldaşlar düzeltirler! Belki de Durduran!

-Sadece o mu? Hamza yoldaşın ilkeleri de devrede. Ama enterasan bir içerik kazanmış? Yoksa Hamza yoldaşın ilkesi de içeriyor mu bu yeni, senin katkı olduğunu sandığım içeriği? Yani federasyonu? Şuna bak Armağan yoldaş; "Kıbrıs'lı Türklerin federal bir anayasa çerçevesinde yeniden devlet mekanizmasına dönmesi için verilen çabaları destekler." Ne demek bu? Hamza'nın partisinin ilkeleri, yani 1960 KC'sine dönüş, AMA federal bir yapıda! Nasıl olacak bu? Hem 1960'lı KC'ye dönecek hem de federal bir yapıya sahip olmayan KC federal yapıya kavuşturulacak? Hiç olmaz bir ilke! Ya 1960 KC'sine dönülür, ya da bu iş KC'nin yeniden yapılanmasını talep etmektir? O da olur. Niye olmasın? O zaman Kıbrıs sorununun çözümü için bu yeni yapılanma ve bunu elde etmek için yapılması gereken işlerin formüle edilmesi gerekmez mi? Biz Hamza yoldaşın ilkelerinden 1960'a geri dönmeyi anlamıştık. Yok yoldaş da federal yapı ile KC'ye dönmekten bahsediyorsa ve yurtdışında halk meclisini bunun için öneriyorsa bu ilkeleri yeniden formüle etmesinde fayda vardır. Bu haliyle akıl almazdır çünkü!

Ve tekrar önemliye bağlı önemsiz bir konu;

"1974 sonrası adaya taşınan TC'li nüfus geri gönderilmeli". Bu önerme açık olarak güneyde bolca yapılır. Kuzeyde bunu açık olarak yapan yok. YBH seçimler ve referandum bağında ara sıra lafını ediyor ama üstüne gitmiyor. O yoldaşların da tıpkı TKP, CTPLi yoldaşlar gibi "Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti" anayasası düzenlemekle meşgul olduğu doğrusu bu olayın üstüne gitmeme nedenleri ortaya çıkar. KSG bu öneriye, eğer Kıbrıs sorunu burjuvalar arası bir anlaşma, BM gücü korumasında bir anlaşma, AB çatısı altında bir anlaşma çerçevesinde çözülmek istenirse karşı çıkmaz. Ama sorunu BİZ ÇÖZECEĞİZ deniyorsa karşı çıkar. Biz işin üstüne ciddi olarak gidersek kolonların⁽³⁾ emekçi kesimini Kıbrıs davamıza kazanabileceğimiz ve de dahası kazanmamız gerektiği görüşünden hareket ederiz. Bu konudaki formülümüz Birlik Partisi önerimizde mevcuttur.

Sonuç olarak Armağan yoldaş, senin ilkeler bütünün biraz karışık bir çorbayı andırıyor. Her hangi bir ortak çalışmayı herhangi bir ortak hedefe yöneltmekten ziyade ortak hedefi imkansız kılıyor. Birlikte çalışmak için iyi bir zemin oluşturmuyor. Lütfen gözden geçir. Bu arada KSG'nin önerilerini niye gözden geçirmiyorsun? Senin bu önerilerinle karşılaştırıldığında, göz var nizam var, on kere cennete gider gelir KSG önerileri! Sen niye onları anlamak ve kabullenmek zahmetine katlanmıyorsun da böyleli kafa karıştırdığı ispatlanmış ilkeler formüle ediyorsun?

Ama tekrarlıyalım. Seninle bu ilkeler çerçevesinde birlikte çalışmaya hazırım. Yeter ki bana bu çalışmanın somut olarak ne anlama geldiğini bu ilkeleri nasıl bir çalışma ile elde edeceğimizi anlat.

Emrine amadeyim yoldaş!

Cidden.

Yalnız kafamı ve genç yoldaşların kafasını hallağ

Kıbrıs Sorununun çözümü, birlik ve burjuva sahtekarlık

(sayfa 4'ten devam)

pamuğuna çeviren emirler verip durma!

Bazıları yazı tura attığında ya yazı gelir ya tura. Milyonda birde dikine durur para!

Bazıları yazı tura attığında ise gerek görülen her anda dikine duruyor meret!

Dimi Turgut yoldaş!

Ve de Arif hocam!

Sen bu yoldaşların önerilerine kafa yordun mu Armağan yoldaş? Ve de onlar senin/BKG'nun önerilerine! Ne diyor onlar senin ilkelere? Birlikten dem vurduğuna göre her halde bu yoldaşlara da ulaştırdın önerilerini. Hamza'ya da. YBH'ya da. Vb.

Onların görüşleri nedir? Hele hele sen bir Avrupa taraftarı ve de YBH yazarısın! Arif hocamızla bolca görüşmektensin! Deme bana ki onunla birlikte çalışmak istemiyorsun? Ne diyor hocamız bu ilkelere senin? Avrupa ve YBH!

Gelelim şu Ulusal meclise!

Turgut yoldaş güneydeki gibi ulusal meclis istiyor? Sana sordüğümüz soru ona da sorulmalı değil mi? Kimden istiyorsun sen bu ulusal meclisi? Denktaş'tan mı, parlamentodan mı? Hani şu muhtarlık subesinden? Kimden? Yok biz kuracak isek nasıl kuracağız bu ulusal meclisi? Eroğlu ile ulusal meclis kurmak için muhtarlardan-yoksa kendisi ile olmaz olan Denktaş'tan ulusal meclis kurmasını mı istiyecaktık? Aklınız Anayasasını yaptığımız danışma meclisi güzel günlerine gitti galiba yoldaşlar?

Sonra da iki milletin yüzde elli yüzde elli temsil edildiği ortak konsey. Bu nasıl kurulacak? Kim kuracak? Nasıl elde edilecek bu konsey? Hadi tüm onları geçtim. Niye yüzde elli yüzde elli? Niye eşit? Kıbrıs'lı Türklerin sözde eşitliği kimin sayesinde empoze edildi Rum burjuvazisine? Türkiye sayesinde! Akıl var nizam var Kıbrıs'lı Türkler, hadi diyelim 200 000, Rumlar 800 000. Niye yüzde elli yüzde elli oluyor bu konseyin yapısı? Bir Türk, bin değilse de dört Rum'a

bedel öyle mi? Arkasında Türkiye olmayan Kıbrıslı Türk niye dört Rum'a bedelmış? Ve de nasıl?

Bu öneriyi yapsa yapsa burjuva milliyetçileri yapar. Arif hoca ve Turgut yoldaşlar burjuva milliyetçiliğinden iyi etkilenmişlerdir. Bu öneri ancak burjuva şartlarda, burjuva milliyetçisi şartlarda yapılır. Ve üçbeş kişilik bir azınlığın temsilcileri böyle bir öneri yaptıklarında hiç şüphemiz olmasın arkaları "sağlam" yere dayalıdır. Sağlam, güçlü emperyalistlere. Yoksa başka bir millet, böylesi bir azınlığın böylesi saçma önerilerini niye kabullenenecekti? Kıbrıslı Türkler neyin nesidir? Fasulye gibi nimetten midirler? Yüzde elli yüzde elliymiş... Şu öneriyi bak allasen? Delirmiş herifler! Burjuva milliyetçiliği gözlerini karartmış? Kendi ulusları lehine eşitsizlik talebi bu değil de nedir?

Burjuva şartlarda ve arkanıza Türkiye veya AB veya İngiltere'yi veya ABD'yi alırsanız buyrun yapın böylesi saçma öneriler. Ama açıkça yapın. Şu anda olan da o ya aslında. Bir Denktaş bir de Klerides. Yüzde elli yüzde elli! Eşitliğimiz kabul edilsin diyen Denktaş ve bizim yüzde elli yüzde elli, eşitlikçi solcularımız. Yurtseverlerimiz.

Ama niye olmasın? Nasılsa bu yüzde elli yüzde elli oluşturulan kurucu meclisin yapacağı işler pek fazla değil. ABD ve AB'nin üzerinde anlaşığı Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti'nin ufak tefek can sıkıcı işlerine, detay işlerine bakacak. Hadi kuralım onu da gitsin. Dikkat edin para dik durmasın ama!

Bir de yol gösterin bize bu meclisler ve ulusal konseyler nasıl kurulacaktır, kimler tarafından nasıl bir mücadele ile elde edilecektir, onu da koyalım Birlik Partisi programına.

Yahu hakikaten var mı etrafta birileri çözüm konusuna karşı gayri ciddi ve de çözüm için birlik oluşturulmasını önlemek için iş yapan?

Hadi Armağan çözümü engelleyenlere karşı birleşelim!

Arif hoca ile Turgut yoldaş da isteriz, haberin olsun. Arif'i sen ayarla Turgut'u ayarlamak kolaylaşır! Hamza ise sayende zaten birlikte-dimi Hamza yoldaş!

Tersi?"

Armağan Karal yoldaşa bu cevap gittikten sonra yoldaştan tek bir kelime duyulmadı.

BKG modiratörlü bir guruptur. Yani ancak onun ilkelerine, görüşlerine uyanlar bu guruba üye olabilirler. Bu gurubun üyelerinden Ahmet An, Turgut Durduran, Hamza ve Ulus Irkat ve Ulaş Gökçe yoldaşlara Armağan yoldaşın gurubun ilkeleri olarak sunulan ilkelerin kendilerini bağlayıp bağlamadığı defalarca soruldu. Cevap yok. Bolca sanal gurup etiği üzerine laflama yapıldı, ama Kıbrıs sorununun çözümünün esasını oluşturan birlik sorununda, bununla bağıntılı olarak kendileri adına Armağan yoldaş tarafından bizlere sunulan ilkeler konusunda laf yok. Hala daha da yok.

Birlik sorununa karşı tavır, bizim görüşümüzce Kıbrıs sorununun çözümü konusuna karşı, tavır ile eş değerlidir. Devrimci, yurtsever saflarda böylesi bir konuda ciddiyetsizlik burjuvazinin en kötü yönlerinden etkelenmiş kişilere özgüdür. Bizce vatan hainliği ile özdeşdir.

Hiç kimse, hiç kimseyi siyaset yapmaya, siyasete katılmaya zorlayamaz. Ama siyasete katıldığını iddia edip, eline kalem alıp yollara düşenlerin ciddiyetsizliklerini teşhir ve tecrit etmek, bu ciddiyetsizliğin sınıfsal temelini ortaya koymak, onların hangi sınıfsal tavırlar içinde olduklarını tespit etmek, hepimizin görevidir.

Biz görevimize düşkün kişilerizdir. Yoldaşların bunu bilmesi gerekirdi!

(1) Burda adı geçen kişiler; Hamza-Ulus Irkad, Ahmet An, Ulaş Gökçe ve Turgut Durduran Bağımsız Kıbrıs Grubu adlı internet grubu üyeleridirler.

(2) Turgut olarak anılan kişi Turgut Afsaroğludur.

(3) "kolonlar" kelimesi Türkiyeli göçmenler anlamında kullanılmaktadır.

Kıbrıs İşçi Sınıfı Hareketinden Bir Kesit

(14. sayfadan)

protokolü beklerler ve Ocak 1948'de protokol biter. Altındaki imza, Aziz Tuncay (TİB genel sekreteri) ve PEO genel sekreteri Andrea Çarkidis'indir. Zaten maden işçileri de hazırlıktı. Hiç vakit kaybetmeden, 13 Ocak 1948'de greve gitme kararı alırlar. Bu karar TİB ve PEO beraber alırlar. Sağ sendikaların-SEK-da greve iştirak etmeleri ya da yardımcı olmaları istenir. Ancak Rum sağ, resmen greve iştirak etmez. Bizim TİB ve PEO ile Kıbrıs'taki tüm sendikalar greve omuz verirler. Hatta ve hatta Dr. Küçük toplantıya bile giderek grevi desteklediğini belirtir ve işçileri alkışlar. Bu işi Şaşmaz ve Aziz ile birlikte yapar. Ve greve inilir..

O yörenin tüm köyleri işçi olarak 700'ü Türk olmak üzere 2000'i aşkın işçi katıldığı ve grev 4 ay 4 gün sürdüğü için, büyük paraya ihtiyaç vardı ve dünyanın dört bir yanından yardım geliyordu. Hatta hayat kadınlarının bileziklerini, küpelerini verdiklerine ben bizzat şahit oldum. Grev büyüdükten ve ilerledikten sonra, Mr. Hendrix, grevin kırılmasını ister. O zamanın Lefke belediye başkanı Fadıl Bey'i ve Lefke'nin ileri gelenlerini çağırarak bu grevin kırılmasını ister ve grev kırıcı bulmaya başlarlar. Sağ sendikaları, Maronitleri, grev kırıcı olarak bulurlar ve bizim bazı Türkler de grev kırıcı olarak işe gitmeye çalışırlar.

3 Mart 1948'de, grev kana bulanır. Çünkü bunların yanında Hendrix, polisi de çağırır. Grevde olan işçiler, grev kırıcılarını dövmele mükelleftir ve dövrer de.. Çatışma, huzursuzluk vardır. Hendrix, polis çağırır, ateş açılır ve 8 grevci arkadaş yaralanır. Bunun yanında 4 polis ve 8 grev kırıcı da yaralanır o çatışmalarda. Bu işin uzadığını gören Hendrix, kendinin de zarara uğradığını düşünerek, heyeti idareyi çağırır, sendikayı kabul eder, tanır ve mülakata otururlar. Greve son vermelerini talep ederler. Zaten işçiler de perişan olmuş vaziyetteydi. Yalnız Hendrix'in bazı şartları vardı ki işçileri pek kurtarmazdı ama mecbur kaldılar çünkü, 6 ve 8 şilinişçilere yömnye vermeyen kumpanya, grev kırıcılara günde 5 lira verirdi ve arabasıyla işçi toplayıp madene götürün adama günde 8 lira maaş verirdi. Sırf grevi kırdırın diye. Bu münakaşa esnasında, Hendrix, kesinlikle grevi idare eden heyeti maden ocağına sokmam diyordu. Aynı zamanda grev kırıcıları döven ya da buna önayak olan 76 işçimiz de vardı. Bunlar mahkemededirler. Bunların da madene sokulmamasını istiyorlardı. Hendrix "Sendikayı tanırım, %5 maaş zam veririm, ilerde yine konuşuruz" der. Ama 100-150'ye yakın işçiyi, maden bölümünden uzaklaştırmak isterler.

Birçok köylerde biz dövülmedik ama kovulduk. Komünistlik, Rumculuk yapıyoruz, ayrımcıyız diye düşündükleri için kovulduk. Çünkü köy muhtarı öyle isterdi, zengin sınıfı köylüyü, işçiyi, çiftçiyi üstelerdi. Bunlar komünisttir, bunların gayeleri başkadır, Kıbrıs'ı Yunanistan'a bağlayacaklar kabilinden

kovulduğumuz çok köyler oldu. Fakat birçok köyler de bizi kabullendiler ve faaliyetlerimizi yaptık. Kısa bir öykümü de anlatayım; Lefke'de bir kitapçık halinde, kitapçıkta ayağını kaybetmiş bir madenci fotoğrafı olan bir broşürü, o zamanda 10 milime satarlık masrafları çıkarmak için. Lefke'de kitapçı Niyazi vardı. Ona gönderdik broşürleri satması için. O herhalde korktu, bir yolunu bulup bunu çarşıya söylemedi. Bunu öğrenen Türk İşçi bürosu, beni, Ferit Uray'ı, oaraya gönderdi. Gece onun misafiri olduk ve ertesi gün, binlerce işçinin arasına karışıp bu broşürü sattık. Epey de sattık. İzahat yaptık. Bir polis çavuşu geldi, bizi tutuklamak istedi. Biz bunun gayri kanuni bir iş olmadığını bildiğimiz için karşı geldik, bizi tutuklayamadı ve vazifemizi yaptık. Bunu gören Niyazi de ilham alarak, o da içimize karışarak güzel bir satış, güzel bir propaganda yapmıştı. Orda. Böylece işçi hareketi 1955'lere kadar herşeyini elde etmişti ve 1958'de sosyal sigortayı yürürlüğe koydu. Kazanımlar; 8 saat iş haftada 44 saate indi, 44'ten de 40'a indi. Dini milli günlerimizi ödenekli geldi, bizi kutlamayı kazandık. Senelik izinler, 1 haftadan 15 güne hatta 1 aya çıkarıldı. Kazaya uğrayan işçiler, uğradıkları kazaya göre tazminat alma hakkı kazandı. Hayat pahalılığına göre maaş yükseltmesi kazandı. Bunu yaptırık hükümete. Ve en mühim olan, işçinin can yeleği olan sosyal sigorta ve ihtiyat sandığını da kurmuş vaziyetteydik. 1952'den 1955'e kadar gizli faaliyet yapan Rum sağcılar, EOKA'yı kurdular. Bana göre bunlara İngilizler de yardım ediyorlardı. Bunların başına Grivas getirildi. Grivas'ı İngilizler ajan olarak kullandılar. 1945-46-47'de, Grivas'ı Yunanistan'daki komünist partisi Elyam Elyas'a karşı dövdüren ve bunu temizlemek için bu General Grivas, faaliyete geçti ve muvaffak da oldu. Komünist başkanı olan Marko yakalanır. İdama mahkum ederler. Buna, şu teklifi götürürler "Ben komünist değilim de, dağdaki silahlı çeteleri çağır, silahları teslim etsinler ve güzel bir seçime gidilsin. Kanuni yoldan bir seçim yapılsın. "Bunu kabul etmeyen Marko, bir kırmızı karanfil ister, ağzına koyduğu kırmızı karanfille asılır. Fakat bunu kesinlikle kabul etmez. Fakat Grivas, İngilizle anlaşarak öyle bir ustalık kullanır ki Elyam Elyas'ı kandırırlar ve seçimlere gittiklerinde silahları teslim ederler. Komünistler dağdan indikten sonra sürgüne mahkum olurlar, hapislere mahkum olurlar ve Yunan hükümeti, istediği rejimi kurar. Grivas, Dienis takma adıyla EOKA'nın başına gelir. Kıbrıs'ta işçi sınıfı mücadelesinden başka bir mücadeleye başlanır. 1 Nisan 1955'te ilk bombalamalar olur. Akabinde, komünistlere saldırırlar. Örneğin; kiliselerde komünistleri dışarı çıkarırlar, dövrerler. "Siz komünistsiniz, Rusya'ya gidin, sizin kilisede işiniz yok" derler. İş böyle başlar. Bunu hisseden AKEL, buna karşılık vermez, yeraltı teşkilatına kaçır ve başkanlarının, liderlerinin kılıklarını adreslerini değiştirerek buna karşılık

vermezler. Grivas, sol-sağ kavgası yaptıramaz. İngilizler'e pusu kurmaya başlar. Cuma pazarında Bullis isminde birini vurur sonra 3 yıldızlı Grigo'yu vurur. Ondan sonra bir Türk çavuşu, Bafta bir gemi yakalattırır. Bu çavuş da gemiyi yakalattı diye öldürülür. Bunu İngilizler bir şans olarak kullanır ki Kıbrıs'ta sağ-sol kavgasını, Türk-Rum kavgasına çevirir ve 1955'ten sonra 56-57'lerde bine yakın Türk, polis olarak yazılır. Bu polisleri de İngilizler, EOKA'ya karşı kullandı. Köylere giderdi. Köylerde münasip olmayan şekilde hareket ederdi. Sırf Kıbrıs Türkü ile Kıbrıs Rum'unun arasını açsınlar diye ve tabi ki bunda da muvaffak oldular.

1957-58'de eğer bir türk o tarafta kesilse de EOKA bunun Türk olduğunu anlasaydı, hiçbir suçu yokken ismi Mehmet diye öldürülürdü. Aynı şekilde TMT de yaptı. Çok büyük bir zaiyat oldu. Aramızda büyük bir ayrılık olur. 53-54'e kadar İnönü ve Menderes'e burdan heyet giderek, Kıbrıs durumunu anlatırlar ve "Paşam, Kıbrıs'ı Rumlar alıyor, ne yapacağız?" derler. İnönü, "1923'teki Lozan'la biz Kıbrıs'ı kitabımızdan çıkardık. Gidin İngiliz'le iyi geçinin, onun yanında durun, İngiliz adayı terketmesin. Eğer terkederse, eski sahibine verilsin" parolasıyla hareket eder.

1955'e kadar İngiliz'in yanında yer aldık. Komando yazıldık. İngiliz'i bu adadan kaçmasını diye koruduk. Kaçarsa da Türkiye'ye verilsin. Fakat kaypak İngiliz, 56-57'lerde Türkiye'yi işin içine sokar ve "Ya Taksim Ya Ölüm" parolasıyla işi büyütürler. O zaman Kıbrıs Türkü'nün dörtte üç buçuğu, Ya Taksim Ya Ölüm parolasıyla yürürken, gelimiz 1 Mayıs 1958'e.. 1 Mayıs 1958'de PEO'da onbinlerce Türk ve Rum, Türk ve Yunan bayraklarıyla çok büyük bir nümayişe girişiriz. "Birlik, Beraberlik, İşçiler Kardeşler, Kıbrıs Bölünmez" parolalarıyla caddeleri gezdik ve bizi takip eden teşkilat adamları bizim kim olduğumuzu gördüler ve PEO'daki Türk işçilerinin bürosundaki heyeti idareler tespit edildiler. Aynı günün gecesi, klüp yakılır. Ertesi gün de teşkilatın bürosu dağıtılır. "PEO sendikalarından ve AKEL'den istifia etmeyen Türkler öldürülecek" denir. Ve devam eder.. 1 hafta 10 gün bir çok kişi takip edilir ve en sonunda 22 Mayıs 1958'de ilk kurşunlar Ahmet Sadi Erkut'a sıklır. Hanımı, kocasının üstüne siper olarak onu ölümden kurtardı. Kendisi de ağır yaralandı. 23 Mayıs 1958'de, terzi Abdurrahman Cantaş vuruldu, o da yaralanır. 24 Mayıs 1958'de Ayasofya'nın yanında dükkamı olan Fazıl Önder'in yanına gidilir ve onu kurşunlarlar. İsalet etmeyen kurşunlar ve ilk anda ölmeyen Fazıl Önder, cesaret bulur ve kendini vuranların üzerine hücum eder. Arka taraftan başka bir teşkilat adamı kendisini hançerler ve orda ölür. Ondan sonra birçok Kıbrıslı Türk, Ahmet Sadi'nin yaptığı gibi İngiltere'ye kaçarlar. İlk açıklamayı 25 Mayıs 1958'de ben yaparım; arkamda yüzlerce binlerce işçimiz sendikalardan, partilerden istifia ederek herkes kendine göre bir iş ayarlar ve 1958'de TİB ve PEO'daki Türk bürosu sona erer..

konuk yazar gözüyle**Özdemir GÖÇER****TİTANİK'TE MİLYARDER OLMAK**

Emperyalist küreselleşmenin sözcüleri, 'büyüme' ve 'kalkınma' dedikleri sürecin sonunda geri kalmış, yoksul ülkelerin de kendi 'refah devletleri'ni oluşturacakları yalanına inanmamızı istiyorlar. Halbuki çıplak gözle bile görebildiğimiz gerçek şu ki, bırakın zengin ülkelerin gelişmişlik düzeyini yakalamayı, fark iyice açılmış durumdadır. Mali açıdan da, teknolojik gelişme açısından da, sanayide ve hatta tarımda da kapatılması, şimdiki koşullarda olanaksız olan derin bir uçurum vardır. Geri bırakılmış ülkeler emperyalist ülkelerin müthiş borç boyunduruğu altında her geçen gün daha da yoksullaştırılmaktadır. Düşünün tüm Türkiye halkının 1 yılda yarattığı gayri safi milli hasılatın %95'i emperyalist güçlerin alacaklarının faizini ancak karşılamakta. Bu ortamda refah devleti yaratmak mümkün mü?

Yine de emperyalist küreselleşme sözcüleri, günün birinde emperyalist devlet yöneticilerinin, geri kalmış ülkelerdeki borç yükünün yarattığı zorlukları ve yıkımı görerek borçların tamamını iptal etme kararı alabileceklerine inanmamızı istemektedirler. Bu ham bir hayaldir. Ne yazık ki emperyalist yöneticilerin insafa gelmesini sağlayabilecek ölçüde bir insanlık faciası yoktur. Izdırabın ölçüsü ne olursa olsun efendileri etkilemez bile.

Uluslararası emperyalist burjuvazi, hiç tereddüt etmeden ve hatta keyfle, hepimizi 19.yy. yaşantısına havale etmekten vazgeçmez. Sürekli daha az istihdam, daha düşük maaş, daha az sosyal yardım, daha az vergi ve daha fazla özelleştirme yapmanın arayışı içindedir.

Sosyalist blokun çöküşü ve "soğuk savaş"ın sona ermesinden bu yana 'kalkınma' sözcüğü batılı emperyalist güçlerin vizyonunu terketmiştir. Geri kalmış bölgelere kalkınma amacıyla ayrılan fonlar (borç olarak bile olsa) iyice azalmış durumdadır.

Emperyalizmin gözünü öylesine bir kar hırsı bürümüşür ki evrenimizin ekolojik dengelerinde yol açtıkları tahribatı bile görmekten acizdirler. Yer kürenin korunması zenginiyle, fakiriyle herkesin yararına. Fakat bir yanda kar, öte yandan doğanın korunması olduğu zaman gözü dönmüş sermayedarlar hep karı tercih ediyorlar. Bu halleriyle bindiği dalı kesen odundan farkları yoktur.

Dünyanın ekolojik temelini korumak herkesin çıkarına iken, emperyalist sermayenin kar hırsı ile girmiş olduğu ikilem, sonunda beton duvar bulunan bir yolda, birini geçmek için tam gaz yarışan motorları hatırlatıyor. Yarışı kim kazanırsa kazansın, sonuç facia!

Buna rağmen sermaye kendi gönlüyle emeğe teslim olmayacak. Hakim sınıflar sahip oldukları serveti ve imtiyazları savaşmadan teslim etmeyecekler, üstelik hep fazlasını istemektedirler. Bu nedenle, doğal çevrenin korunması için, bunun mantıken geçerli bir yaklaşım olması bile yeterli neden olamıyor. İşte tüm bu nedenlerden dolayı bugünün emperyalist burjuvazisinin Titanik'teki birinci mevki milyarderlerinden hiçbir farkı yoktur!

Gidecekleri yer belli!!

Ellerindeki korkunç gücü yeryüzündeki yaşam koşullarını iyileştirmek için kullanacaklar mı?

Maalesef hayır!

**EMPERYALİST PLAN:
FEDERASYON DEĞİL, TAKSİM**

(1. sayfadan devam)

isteyen tüm bu güçler, aynı zamanda Kıbrıs sorununu "çözmekten" de bahseden güçlerdir.

İnsanlık tarihinin geleceğini değil, ölmüş ve kokuşmuş geçmişini temsil eden bu gerici güçler kendi aralarındaki ilişkileri tamamıyla güç dengelerine dayanarak örgütler. Tıpkı balta girmemiş ormanlarda yaşayan hayvanlar gibi. Güçlü güçsüzü yer. Ve bu hayvanlar, kendi hayvanlıklarını tüm topluma empoze ederler.

Herbirinin kendi rezil çıkarlarını korumak ve geliştirmek istediği, bu amaçlar için her türlü pisliği yapmaya hazır olduğu ve kimin ne elde edeceğinin ancak ve ancak güçler dengesine bağlı olduğu bu hayvanlar aleminde, bu güçlerin üretebileceği çözüm ihtimalleri şunlardan ibarettir:

1. Anlaşmamak; bugünkü ateşkes konumunu, 1974 sonrası oluşturdukları kimsenin üzerinde anlaşmadığı ve kabullenmediği durumu sürdürmek.

2. Anlaşmak; şu veya bu şekilde bir barış anlaşması imzalamak. Bunu üç şekilde yapabilirler. Birincisi, aday iki "bağımsız devlet" olarak bölmek; ikincisi, federasyon kurmak ve üçüncüsü, konfederasyon kurmak. Çözüm türü nasıl olursa olsun, İngiliz emperyalizminin ada üzerindeki varlığına dokunulmayacaktır.

3. Yeniden gerici-emperyalist bir savaş yaparak, tekrar (1) veya (2)inci seçenekler için yeni şartlar yaratmak.

Şu veya bu anlaşma türü ancak ve ancak şu veya bu emperyalist güç ve/veya güçler ittifakının diğerlerine kendi çıkarlarına olan bir çözümü empoze etmesiyle mümkündür. Bu nedendir ki, bu kadar çok burjuva-emperyalist gücün, her birinin kendi başlarına ve çeşitli ittifaklar oluşturarak devrede olduğu ve bunlar arasındaki güç dengesinin sürekli değiştiği bu günlerde Kıbrıs'ta bir anlaşmaya varılması çok güçtür.

Bu çeşitli çıkarların uzlaştırılması ile yukarıda değindiğimiz empoze etme olgusu arasında zerre kadar bir fark yoktur. Uzlaşma, bu soruna taraf güçlerin elde etmek istedikleri sonuçların bazılarında geçici olarak vaz geçmelerini gerektirir. Bu da ancak onlara empoze edilebilir. (bkz: *Kıvılcım Yayınları, Kıbrıs Sorunu, sf. 115*)

Bu çerçevede, burjuva çerçevede ortaya çıkacak çözüm türlerinden ikincisine denk gelen, ve "görüşmelerin" konusunu oluşturan ikinci tür çözüm türü konusunda KSG'nin temel bir siyaseti vardır:

Burjuvalar arası çıkar dalaşmasında hiçbir milli burjuvanın tarafını tutmamak. Birinin lehine öbürünün aleyhine tavır takınmamak.

Bundan da, burjuva şartlarda çözüm konusunda Kıbrıs somutunda iki siyaset ortaya çıkar.

Bunlardan birincisi bay-bayan burjuvalara kendi aralarındaki güç dengesine bağlı olarak, birbirlerine ne empoze ederlerse, ne tavizler verirlerse, kendi bilecekleri iş olarak anlaşmalarını desteklemektir. Savaşmak yerine anlaşmak.

Bu çerçevede biz CTP'den bile sağcıyız. Denktaş ve Klerides anlaşınlar. Nasıl bir anlaşma olursa olsun. BM çatısında mı olur, AB çatısında mı olur, bölerler mi, federasyon mu yaparlar, konfederasyon mu yaparlar... O onların bilecekleri iştir. Bize somadıkları, bizi düşünmedikleri gibi, sorumluluğu da bizi ilgilendirmez. Yeter ki anlaşsınlar. Savaş yapmasınlar.

Biz CTP'den çok ileri gidiyoruz. Mevcut görüşmelerin sadece "sürecini" değil bizzat kendisini, bizzat bu görüşmenin aktörleri olan, burjuvazinin temsilcileri olan Denktaş ve Klerides'i şu veya bu şekilde, şu veya bu türde bir anlaşmaya varma konusunda destekliyoruz. En kötü türü bile kabülümüz.

Buyrun anlaşın! Biz anlaşmayın dedik diye mi anlaşmıyordunuz bunca zaman? Demiyoruz öyle bir şey. Buyrun anlaşın!

İkincisi, bu "görüşmeler" çerçevesinde az biraz da olsa Kıbrıs halkının çıkarına bir sonuç elde edilemez. Bu "görüşmeler" çerçevesinde elde edilecek her sonuç burjuvazinin yararına bir sonuç olacaktır. Kendine empozeler edilen kesim de dahil olmak üzere! Eğer burjuva çerçevede bir sonuç, az biraz yararlı bir sonuç elde edilecek ise, bu Kıbrıs'ın Kuzeyli Güneyli vatandaşlarının birlikte aktif olarak kendi çıkarlarına uygun bir çözüm türü için çalışmalarını gerektirir. Süreci burjuvazinin elinden almak ve/veya burjuvaziye halkın çıkarına olan bir çözümü empoze etmek ancak bu şekilde mümkün olur. Yani empoze etme işi iç ve dış burjuva güçlere, onlar arasındaki güçler dengesine

birakılmamalıdır. Empoze eden halk olmalıdır. İşçilerin önderliğinde halk.

Bu sonucu elde etmek için Kıbrıs'ın işçilerinin, emekçi halkının ve yurtsever entellektüellerinin kendi bağımsız Birleşik Cephe hükümetini kurmak, bu hükümetin programını hayata geçirmek için, emperyalizmin zincirini Kıbrıs'ta kırmak için iş başı yapmaları, belirli bir güç olmaları gereklidir. Kıbrıs sorununun çözümü sürecinin "öznesi" haline işte ancak böyle gelinir. Ve işte ancak o zaman ya iktidar olunarak sorun çözülür, ya da burjuvaziye normal görüşmeler seyrinde vermeye yanaşmayacağı tavizler verdirilebilir. Başka türlü her siyasi adım eninde sonunda burjuva kuyrukçuluğuna dönüşür. CTP, TKP, YBH'den vaz geçtik, Arif Hoca ve Turgut Avşaroğlu yoldaşlara bakacağız. O zaman ne demek istediğimiz iyice anlaşılacaktır. Denktaş'a kuyruk olmaktan onlar bile kurtulamadı.

Tabii ki burjuva çerçevede çözümler burjuva reformlarla da elde edilebilir. Gel gelelim milletler konusunda bu imkansızdır. Hele hele Kıbrıs'ta.

Ama KSG, BC siyasetine tüm cephelerden gelen saldırılar karşısında, onların bu olmazla iştigallerini de kabullendi. Yani "görüşmeler" süreci içinde, burjuva çerçevede bir çözüm talep ediliyorsa, BM çatısı altında, AB üyesi olunarak, Federal bir Kıbrıs oluşturulmak isteniyorsa, tüm bunlar reformcu bir tarzda elde edilebilecekse, eğer bu konuda ciddi iseniz, buyrun bu çerçevede birleşelim, bu çerçevede anlaşmayı kendimiz hazırlayıp tüm vatandaşları da arkamıza alıp bu çözümü iç ve dış burjuvalara empoze edelim de denildi.

Tabii ki KSG açısından bunun denilmesinin ardında yatan esas faktör bu tür çözümün tek alternatif olduğunu iddia eden CTP, TKP, YBH ve onların Güney'deki benzerlerinin bu işi de ciddiye almayacaklarını, çünkü Kıbrıs halkının milli temellerde bölünmesinden hareket edenlerin, burjuva milli çıkarları savunma eğilimleri nedeniyle kendi aralarında anlaşamayacaklarını teşhir etmek, yani Kıbrıs sorununa burjuva çerçevede reformcu çözüm bulmanın imkansızlığını teşhir etmektir.

Bu teşhir kesin bir şekil almıştır. Bu partilerimiz böylesi bir birlikteliğe yanaşmamışlardır. Şimdi de kendi burjuvalarının ardında, onların temsilcilerinin ardında, "görüşmeler" hakkında gevezelik etmekten başka birşey yapamamaktadırlar. Yapamazlar da!

Üç beş tane gevezeyi, tüm küçüklüğü ve zayıflığıyla KSG bile adamdan saymaz. Arkasındaki 30 000 Türk askeriyi Denktaş mı adamdan sayacaktı?

Bugünkü "görüşmeler" döneminde eğer herhangi bir aktif siyaset yapılacak ve görüşmeci burjuva temsilcileri üzerinde bir baskı oluşturulacaksa, bunun tek yolu BC siyasetini ısrarla yaymak ve güçlendirmekten geçer. Biz Denktaş ve Klerides'in görüşmelerine karşı öne sürülmesi gerekli olan tek siyasetin bu olduğu görüşünderiz. Kıbrıs sorununun Denktaş ve Klerides'in görüşmeleri üzerinden değil, BC hükümetinin elde edilmesi üzerinden çözüleceğinin propağandasını yapmak ve işçilerin ve halkımızın gücünü bu sonucu elde etmek için harekete geçirmek. Sonucunun ya anlaşmama, ya da rezili rüsva bir "Kıbrıs Birleşik Devletleri" olacağı iyice açığa çıkmış bugünkü görüşmelerin sürdüğü bu günlerde bu görev her zamankinden daha da acil bir görev haline gelmiştir.

Gel gelelim, biz hala daha açığız "BM çatısı altında, AB üyesi, Federal Kıbrıs'ı" elde etmek için reformcu çalışma yapmaya. Buyrun birleşelim. Kuzey ve Güney'in partileri olarak bu çerçevede bir çözümü tüm detayları ile hazırlayıp halkımıza sunalım. BMB Partisi Programı çerçevesinde yaptığımız öneriyi hayata geçirelim. Buyrun! "Görüşmeyi ve görüşmecileri bu ortak sonucu imzalamaya zorlayalım". Hade!

Ha Denktaşla Klerides'e demişin buyrun istediğiniz gibi çözün diye. Ha bu bizim sol, demokrat, yurtsever parti ve bireylerimize...

Nasıl ki Denktaş ve Klerides bir türlü çıkarlarını uzlaştıramıyorlar-dışardan birileri empoze etmezse-, tıpkı onun gibi, bu parti ve bireyler de çıkarlarını uzlaştıramıyorlar-dışardan birileri empoze etmezse! Burjuva çerçevede, burjuva çıkar çatışması içinde imkansızdır anlaşmak!-empoze dışında. Ama, KSG'nin BC siyaseti Kuzey'de ve Güney'de yaygınlık kazanmaya başlasın, seyreyleyin siz bu partileri ve bireyleri. Bakın nasıl hızlı bir şekilde bir araya gelip anlaşacaklardır. İşçi sınıfına karşı BC hemen kurulacaktır. Hem de Denktaşlar ve Klerideslerle birlikte!

LONDRA MEKTUBU

KSG-LB, 15 Kasım

Siyasette Amaç, Strateji ve Taktik

Siyasette, insan kendisinin (ve/veya partisinin) amaçlarını belirlemeli. Bu amaç, Bütün eylemlerinizi belirleyeceği için, doğru olmalıdır. Tüm yapılanlar bunu başarmak için yapılacaktır, sonuçları belirleyici olacaktır: amacımızı başarmamıza yardım etti mi, yoksa amacımızı başarma çalışmalarımıza zarar mı verdi? Bu doğrudan evet veya hayır olmak zorunda değildir. Sapma gibi görünen şey bir dönüm noktası olabilir, fakat bununla beraber amacı elde etmenin en kısa yolu olabilir. O, yenilgiye bile götürebilir, nihayi zaferin temellerini de hazırlayabilir. Bunlar taktik meseleleridir, ve bunlara geri geleceğiz.

Birinin amacının garanti doğruluğunu kişi nasıl bilebilir. Bunu bilmenin tek yolu, toplumda değişik sınıfların eğilimlerinin incelenmesinden ve bundan dolayı toplumun nereye yönlendiğini belirlemeden geçeri, ileri gitmek için nasıl örgütlenmelidir. Bu soruları cevaplamanın teorik temelleri Marksizm- Leninizm tarafından sağlanmıştır. Bu temel kaidesinde, kişi şimdiki sınıfların ilişkilerini çalışmalı ve amacına ulaşmalı.

Bu doğrultuda, Kıbrıs'taki sınıflar arası ilişkilerini inceleriz. Emperyalizmin teorisinden, sınıflar arası ilişkilerin bir uluslararası mesele olduğunu halehazırda biliyoruz, Kıbrıs ve Kıbrıs içindeki sınıfların incelenmesiyle Kıbrıs'taki sınıfların bu ilişkilerinin anlaşılacağı, bunun bir uluslararası mesele olduğunu anladık.

Kıbrıs'tan bir çıkarı olan değişik burjuva devletler incelendiğinde, bu, kolayca ve hazır olarak anlaşılabilir. Amacını başarmak isteyen her kimse, burjuva veya proleterya, uluslararası bir polisileri olmalı ve uluslararası sınıf gücünü hesaba katmalıdır.

Kıbrıs'ın etrafındaki devletler ve Kıbrıs'tan bir çıkarı olanların hepsi burjuva devletlerdir. Bu devletleri idare eden burjuvaların eğilimlerine bakarak, Kıbrıs burjuvaları da dahil, aralarındaki ilişkileri ve amaçları belirledik ve Kıbrıs'taki eylemleri hakkında sonuçlar çıkardık. Bunlar kitapta bulunabilir. Bu sonuçlar gerçek hayatta denenmiştir ve doğrulukları ispatlanmıştır.

Kısaca, yerel burjuvalar zayıftırlar ve daha güçlü burjuva güçlerinden ittifak istiyorlar. Güçlü olanlar Kıbrıs'ı kontrol altına almak /hakim olmak istemektedirler. Yerel burjuvazi milli bağımsızlıkla ilgilenmemektedir. Kıbrıs'ı emperyalist kağıtalist sistemin bir parçası olarak yönetmek ve bu yönetimden faydalanabilecekleri kadar faydalanmak istemektedirler. Daha büyük burjuvalar Kıbrıs'ın milli bağımsızlığı ile ilgilenmezler, tam tersi, kendi çıkarları için Kıbrıs'ın hakimisi olmakla ilgilenmektedirler. Bir çok burjuva güçlerin ilgilendiği Kıbrıs'ta, burjuvaların her kesiminin amaçlarını başarmaları zor olmaktadır. Bu şartlarda tek burjuva çözüm birinin diğerine baskı uygulamasıyla olur. İçinde bulunduğumuz durum böyle bir çözümdür. Herhangi bir barış anlaşmasına, sadece, burjuva güçlerden birinin veya mütefiklerin, diğerleri üzerine baskısıyla Varılabilir. Biz, bunlar arasındaki güçler dengesindeki somut gelişmeyi devamlı gözlemekteyiz ve görelim bakalım bu defa aralarında anlaşabilecekleri yeni bir "çözüm"e varabileceklermi? Bu arada, proleteryanın bilincini yükseltmek ve bundan dolayı onun örgütü için, bunları teşhir etmek bizim işimizdir.

Açıktrki, bütün bunlardan, Kıbrıs meselesi milli bir meseledir. Bütün herşey gibi, milli mesele, milletler arası ilişkilerin organizesi meselesi de tarihi bir olgudur. Bunun, geçmişi ve geleceği, tarihçesi vardır. Biz bunu inceledik ve burjuva, milli meseleyi çözemeyecek durumdadır sonucuna vardık, yaşası için de buna ihtiyacı vardır. Milli düşmanlıklar burjuvanın hayat damarıdır. Bu problemi çözebilecek tek sınıf proleterya ve onun kabiliyeti, yerel büyük burjuvanın emperyalizme karşı mücadelesi bugünlerde tükenmiştir, onların tümü emperyalizmin saflarına katılmıştır. Komprador ve komprador olmayan büyük burjuvaziden bahsediyoruz.

Bundan dolayıdır ki biz, Anti-emperyalist Birleşik Cephe siyasetimizi geliştirdik.

Bu bizim Kıbrıs'taki acil hedefimizdir, Kıbrıs'ta günün mücadelesi, Anti-emperyalist Birleşik Cephe hükümeti içindir.

Biz Kıbrıs'taki tüm partilerin siyaset ve amaçlarına da

baktık. Onların amaçları burjuva amaçlarıyla çakışmaktadır. Onlar tamamıyla Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümetine karşı çıkmaktadırlar. Onların hepsi değişik sebeplerle buna karşı çıkmaktadırlar. Bazıları karşı çıkmadıklarını belirtiyorlar, fakat karşıdırlar, bunu da B.C'yi geleceğin mücadelesi olarak belirtmekle ve geri plana atmakla v.s., bizi bu amaçtan uzaklaştırmak çabasıyla yapmaktadırlar. Öncelikle tüm devrimcilerin bu siyasete kazanılmasıyla bu amacımız başarılabilecektir. Onları devrimci parti içinde örgütlemekle. Esas mücadelenin devrimciler arasında yapılması bunun içindir. Bundan dolayıdır ki bütün düşmanlarımız bize karşı örgütlenmekte, bizi yalnızlaştırmak için ellerinden gelenin en iyisini yapmakta, parti ve grup içinde iyi eğitilmiş, iyi örgütlenmiş devrimci gruplar oluşturmamızı engellemektedirler. Bunun içindir ki, düşmanlarımızı teşhir etmek için her türlü, içlerinde çalışma imkanı dahi kullanıyoruz. Biz onları biliyoruz, onlar da bizi. Biz işimize bakarız, onlarda kendi işlerine.

Burda düşmanlarımızı, Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümetinin düşmanlarını, teşhir etmek, özellikle süreç içinde bizim görüşlerimiz doğruluğu kanıtlanmış ürünler olarak ortaya çıktıkça onların Kıbrıs'taki sınıf güçlerinin teşhirine karşı çıkmakta zorlanmaları nedeniyle genel olarak taktik meselesi, özel olarak da diplomasi oldukça önem kazanmaktadır.

Her türlü olası çözümlerle ortaya çıkıyorlar. Dönüp bunlara, böyle düşünmekle tam burjuva ahmağı olmalıdırlar diyoruz. Şöyle veya böyle bunlar olacaktır. Bir bakarsanız, önceden tahmin ettiğimiz şeyler olmaktadır. Fakat önemli değil. Devamlı olarak bizi yanlış ispatlıyorlar. Marx'a bakın diyorum. O'nun için da yanlıştır diyorlar. Ne şansımız olabilir ki? Bunun sebebi bizim Marxizm, onların demesiyle formülümüzün olmasıdır. Biz olaylar ve olguların doğru kavranışıyla ortaya çıkarken sebep nedir ki daha kuvvetli, bizden daha iyi eğitim görmüş ve örgütlenmiş bütün bu güçler kaybediyorlar? Çünkü bizim Marxizimimiz vardır, onların deyişiyse formülümüz vardır. Ve bu formül sınıf eylemlerinin doğru analizi temelinde bize mükemmel hizmet etmektedir.

Taktik ve diplomasiye geri dönersek. Kıbrıs'ta bu insanlar tamamıyla bu burjuva siyasetinin kuyrukçusudurlar, burjuvaziden tamamıyla korkar olmaları, proleteryanın güçleri içinde herhangi gerçek güç görmemeleri (ve kendileri proleterya için doğrudur, komünizm hezimete uğramıştır) proleteryanın sınıf güçlerinin örgütlenmesinde ve bu burjuvaziyi teşhir temelinde hiç bir taktik tahayül edememektedirler. Bu yolla her hangi bir değişiklik ve başarı görmüyorlar basitçe bu yol onlara bir şey ifade emiyor. Sol nedir. Burjuva kuyrukçuluğudur. Yaptıkları budur. Kabul edilemeyecek şeyler istenmiyor, Tüm yapılanlar burjuvaziyi korkutmama temelindedir. Onlarla birlikte, onlar vasıtasıyla bir şeyler yapma temelindedir. Bundan dolayı diplomasi bu insanlar için mücadelenin kendisi olarak algılanır; burjuvazinin ağır toplarıyla el sıkışmak, onları aslında burjuvazinin davasından farklı olmayan "kendi davalarına" kazanmak... Aksi takdirde niye onları desteklesinler ki?

Nedir diplomasi? Bize göre, bu, burjuva devletler arası ilişkileri kullanmanın bir aracıdır. Bu çerçevede yapılacak aktivitelerin başarılı olabilmeleri için çok güce gerek vardır. Sovyet devleti bunu kullandı ve görülür ki gücü arttığı oranda düşmanlarını zayıflatmak için diplomasi kullanma kabiliyeti de o kadar artmıştır.

Kıbrıs'lı rakiplerimizin bize sövüp saymalarının nedenlerinden biri de Kıbrıs'ın halk güçlerinin, Kıbrıs'ta aktif olan burjuva güçleriyle kıyaslandığında, oldukça zayıf oluşundandır. Rakiplerimiz ise daha da güçsüzdürler. Kıbrıs'ta sol arasında diplomasiyi kullanma şansı olan güç AKEL'dir. AKEL'in etkili bir diplomasi kullanmasının tek yolu Rusya ile veya geçmişte olduğu gibi Sovyetlerle işbirliğinden geçer ve bu da Kıbrıs'ın yararına değildir. Gerçekte Rusya'dan ss20'leri alma operasyonunda yer aldıklarını biliyoruz. AB'ye hizmet teklif etmek, Kıbrıs'ta AB ile uyum içinde olacak bir hükümet kurmayı kabul etmek, bazı diplomatik etki elde etmenin bir başka yoludur. bunu da sadece AKEL yapabilir, diğerleri için özellikle kuzeydekiler böyle bir şey teklif etme durumunda değillerdir. Tek yapabilecekleri, olabilecek idari kuruluşta yer almayı teklif etmektir. Kıbrıs'ta bugünlerde bütün diğer partilerin diplomatik çalışmaları budur: Bize yardım etki AB'yle birlikte kuvvetli olalım, öyle ki senin için yönetebilelim.

Bizim taktiklerimiz değişiktir. İşçilerin, fakir devrimci küçük burjuvaların ve yurtsever entellektüellerin bilincini yükseltmeyi hedef alırız. Biz bu amacı başarmak için devrimciler, işçi sendikaları, işçiler ve diğerleri üzerinde yoğunlaşırız. Bunun için yığınların olduğu her yerde çalışırız. Amacımızı elde etmede kaya gibi sert olacağımız gibi, gerektiği kadar taviz de veririz.

DİKTATORSTALİN-DEMOKRAT ŞENER İNSAN KESERSTALİN-İNSAN SEVER ŞENER

Diktatörlük genellikle bir yönetim şekli olarak el alınır!

Kimler tarafından?

Demokrasiyi çok bilen ve seven adamlar tarafından!

Çoğunlukla bunlar aynı zamanda diyalektik üstadırlar.

Mesela Troçki!

İyi ama bir şekil söz konusu ise, mesela bir yönetim şekli, o şeklin içinde bir içerik vardır.

Ona dokunma!

Biz dokunuruz. Olayları başka türlü anlamak imkansızdır.

Al eline bir bardak. Var mı bir şekli? Var!

Al eline başka bir bardak. Onun da bir şekli var. İlkinden değişik ama, bir bardak şekli.

Biri kulplu, biri kulpsuz; Biri uzun, biri kısa; Biri geniş biri dar; Biri cam biri porselen... Ama ikisi de bardak.

İçmek için!

Birileri diyor ki bardak bardaktır. Ne demek içerik?

Al bardağı eline ve iç!

İç, iç. İç Şener iç!

Birinde pis su var-afiyet şeker olsun Şener iç!

Birinde rakı var!-ona dokunma Şener! O Gomutanlara müstahaktır!

Sen bardaktan içmene bak!

Afiyet şeker olsun!

Hele şu burjuvaların demokrasi şeklindeki bardaklarından olursa, deme keyfine!

Hele hele A ve B türü, AB türü. Yoktur üstüne!

İç Şener iç. Stalin'in diktatörlük türü bardağı değil bu!

İç ülan Allahsız. Stalin sana yasak koyacak değil ya. Öldü gitti işte!

İç Şener iç!

Bu bardak "Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti" dolu!

Afiyet şeker olsun.

Armağan olsun sana bu memleketin ırgatları.

Birde tabii ki bardak deyip geçme eline aldığın o tasi

Koy içine biraz Kıbrıs toprağı,

Birde gül dalı.

Kıpkırmızı gül büyüün içinde

Olsun sana bir saksı

Değil artık içki bardağı.

Ama şekli aynı kaldı!

Yetmedi mi?

Al eline bardağı Şener!

Fırlat. At!

Kır birisinin kafasını!

Silah olsun sana!

Ama şekli aynı kaldı.

Veya biri alır da atarsa bardağı sana!

Boşver artık aldırma.

Gönlün diktatörlüğe kandırma.

Git Avrupa'ya,

Git Türkiye'ye.

Veya kal Kuzey Kıbrıs'ta

Satılık Sovyet kızı bol

Demokrasilerde çare tükenmez

Orospu da tükenmez

Satılık olmayan ne vardı ki,

Sovyet kızları satılmayacaktı?

eeeeee!

Gülü seven dikenine katlanırmış

Sovyet kızları satılırmış

Anti-Nazi savaşçılar aklıktan ölmüş

Her sene 40 milyon insan

Yok yere heba olurmuş.

Ne olmuş ki?

Çok mu?

Yeter ki çekin onun bıyıklarını

Çorbamızdan.

Değil mi Nazım?

Değil mi Şener?

Senin aklın neye yeter?

KIBRIS TÜRKLERİ VE NAZIM HİKMET

Ne yazık. Bakiyeleri birer birer meydana çıkıyor. Yüzbin Türkün imhasına sebep olacak ilhakın gerçekleşmesine canle başle çalışacak kadar ileri gidenlerle karşı karşıya geliyoruz.”

Dr.Fazıl Küçük, 21 Ekim 1954 tarihli Halkın Sesi'nde çıkan aynı başlıklı 2. yazısında da, “bu yazılar tamamen tertiplenmiş, çok iyi düşünülmüş Rus oyunundan başka birşey değildir” diyerek, Kıbrıs Türklerinin 76 yıldır İngiltere'ye sadık olduklarını ve komünistlerin onları parçalamak istediklerini yazmakta ve şöyle demektedir:

“Adada 25 senelik mazisi bulunan kızıl hapishanelerine bu güne kadar nasıl ki şerefli bir Türk kendini kaptırmamışsa, bundan böyle de buna imkan olacak değildir.”

22 Ekim günü çıkan 3. yazıda Dr.Küçük, diğer şeyler yanında şöyle demektedir:

“Bir defa daha şurasını belirtmek istiyoruz ki, Kıbrıs Türkü komünist denilen o korkunç heyyulâdan istisnasız olarak nefret eder ve ona (Nazım Hikmet'e-A.An) ayak uyduranları daima lanetle yadeder ve etmektedir. Komünizm bizim için amansız bir düşman, bizi imha için en korkunç bir silahtır.”

4. ve son yazı 23 Ekim 1954 tarihli Halkın Sesi'nde ve yine “Küstahlık” başlığı altında çıktı ve Dr.Küçük, AKEL'ci Türklere şöyle hitap etmekteydi:

“Siz yine elinizde tuttuğunuz o kan ve irinden başka bir şey ifade etmeyen paçavranıza sarılınz. Yalnız bizlerin peşine takılmaktan vazgeçiniz. Biliniz ki akibetiniz hüsrân ve yalnız hüsrân olacaktır.”

DR. KÜÇÜK: “MEKTEPLERDE KOMÜNİST PROPAGANDASI MI?”

Dr.Fazıl Küçük, 24 Ekim 1954 tarihli Halkın Sesi gazetesinde çıkan “Mekteplerde komünist propagandası mı?” başlıklı makalesinde, Kıbrıs Türk Lisesi'nde bir öğretmenin ders esnasında Nazım Hikmet'ten şiirler okuduğunu iddia etmekte ve bu öğretmenin Lise Komisyonu tarafından okuldan çıkarılmasını istemektedir. Küçük, şunları yazmaktaydı:

“Millî kültürümüzü birbirine rekabet eder bir süratle birkaç gün içinde hükümetin kontrolüne terk eden Tali Okullar ve Lise Komisyonunun idaresindeki bir okulda, yine kendi elleri ile bulup çocuklarımızın başına musallat ettikleri bir öğretmenin sosyalist propagandası yaptığını katıyetle öğrenmiş bulunuyoruz. Tayin ettikleri bu öğretmen daha ilk günlerden sakat hareketleri ile birçok vatandaşların dikkat nazarını çekmiş, bahusus Türk muhitinden uzaklaşarak Rum semtine sığınması herkesin gözünden kaçmamıştı...Bu öğretmen efendi sınıflarda genç dimağlara Nazım Hikmet gibi bir numarolu komünistin hayatından, şiirlerinden başka bir şey bahsettiği yok. Onun büyüklüğünü!!, insaniyete yaptığı hizmetleri!! anlatan bu öğretmen ders saatlerinin çoğunu bununla doldurup geçiyor...Kıbrıs Türkünün komünistliğe tahammülü olmadığını sözle değil, fiilen bu cemaat ispat etmiş bir durumdadır...Bu öğretmenin hezeyanlarına tahammül edemeyip kahrolsun komünizm diye feryat eden bir talebeye; “otur yerine eşeğöğlü eşek” diye cevap veren belki bu gün için sukûtle mukabele görmüştür...”

EKBİLGİ

Burada adı verilmeden kendinde söz edilen öğretmen Hasan Tanrıku'tur. 13 Mart 1954 tarihli Halkın Sesi gazetesinde “Lisenin yeni Edebiyat Hocası” başlığı altında verilen bir haberde, “İstanbul'da Rum hususi okulları edebiyat öğretmeni Bay Hasan Tanrıku, Lisemize edebiyat öğretmenliğine tayin edilmiş” olduğu duyurulmakta ve “dün şehrimize geldi” denmekteydi.

Hikmet Afif Mapolar, henüz yayımlanmamış olan ve teksir halinde gördüğümüz “Kıbrıs Güncesi-40 Yıllık Anıları” adlı kitabında, “Attila İlhan, Hasan Tanrıku Olayı” adlı bölümde, onunla ilgili olarak bize bazı bilgiler vermektedir:

* (Çardak Yayınevi'nin kurulduğu günlerdeydi.) Bu memlekette Büyük Türk Şairi Nazım Hikmet Ran'ın direk mektuplaştığı ilericiler bir genç vardı: Derviş Kavazoğlu. Nazım'ın düzyazı olarak yazdığı “Kıbrıs Gemisi” Kavazoğlu'nda idi. “Kıbrıs Gemisi”ni ben de okumuştum. Şiir gibi düz bir yazı idi ve Kıbrıs'ı bir gemiye benzeterek, inceliyor, eleştiriyordu Nazım Hikmet bu yazısında. Daha birçok mektupları vardı Nazım Hikmet'in Derviş Kavazoğlu'nda ve herhalde Derviş Kavazoğlu'nun da Nazım Hikmete Kıbrıs'tan yazdığı mektuplar kendisindeydi.

Bu mektupların, “Kıbrıs Gemisi” adlı düzyazımın ne olduğunu bilmiyorum.

Derviş Kavazoğlu içimizdeydi ve içimizden birisiydi. Çeşitli baskılarla, onu da Rum kesimine ittik, Rumların kucağına attık. Dükkanı basıldı, evi basıldı, işleri aksatıldı, bozuldu ve bunun sonucu olarak da çok sevdiği toplumunu terketmek zorunda kaldı Derviş Kavazoğlu. Sonunda faşizmin kurşunları onu da temizledi ve biz bayram yaptık bu cinayet karşısında.

“Beni Hasan Tanrıku ile Derviş Kavazoğlu tanıştırmıştı. Bir gün Tanrıku ile Kavazoğlu geldiler “Çardak Yayınevi”ne. (s.103)

Mapolar'ın anlattığına göre, Zeki Peser adlı Türkiyeli öğretmen Tanrıku'un yemeğine tel parçaları koymuş...Aydın Sami de ille Nazım'dan şiirler okusun diye Tanrıku'un peşine öğrencileri takıyormuş...Bir gün Nazım Hikmet'in “Memet” şiirini okurken, öğrencilerden Ergül Uysal, Hasan Tanrıku'a bir yumruk atmış ve okul karışmış. Mapolar'a göre bu olay, Aydın Sami'nin tertibi imiş. (s.106)

Hasan Tanrıku'a göre, Attila İlhan, MİT casusu imiş. Paris'teki öğrencileri yakan adam oymuş...Mapolar şöyle devam ediyor:

“Bir süre Rum kesiminde kaldı, orada yaşadı. Akel adlı Rum örgütü ile ilişki içerisinde olduğunu ittiyorduk. Öğretmenliğine son verilmişti. Biraz sonra da Adadan ayrıldığını ve İtalya'ya gittiğini öğrendim.”

Kısa süreden sonra Türkiye'ye geçti, tutuklandı, rahatsızlandı ve akıl hastanesine kondu, orada öldü. (s.107)

Türk Lisesi'nde edebiyat öğretmenliği yapan Zeki Peser ile ilgili olarak da Kıbrıs Türk basınında şu bilgiler var:

6 Temmuz 1954 tarihli Halkın Sesi gazetesi “Sayın Zeki Peser'i uğurlarken” başlıklı haberde, onun 2 yıl adada kaldıktan sonra ayrılmakta olduğunu belirtmekteydi. Ama 24 Ağustos 1954 tarihli Halkın Sesi gazetesi, Zeki Peser'in Mağusa Namık Kemal Lisesi'ne müdür tayin olduğunu haber vererek, onun bir gün önce Kıbrıs'a geldiğini duyurmaktaydı.

21 Kasım 1955 tarihli Bozkurt gazetesi de Zeki Peser'in 4 yıl süreyle Lefkoşa Türk Lisesi ile Namık Kemal Lisesi'nde çalıştığını ve (Cumartesi günü) adadan ayrılacağını yazmaktaydı.

AZİZ NESİN'İN AKTARDIKLARI

Aziz Nesin, “Benim Delilerim” adlı kitabında yer alan “Stalin'in damadı” adlı bölümde (İstanbul 1997, s.53-74), Hasan Tanrıku'un Kıbrıs macerasından söz etmekte ve şöyle yazmaktadır:

“Kıbrıs'a gidiyor. Ne olmuşsa işte o zaman Kıbrıs'ta olmuş. Kıbrıs o zamanlar Fazıl Küçük'ün Kıbrıs'ı. Türkiye bütün çabasıyla küçük Amerika olmaya, Kıbrıs da küçük Türkiye olmaya çalışıyor. Kıbrıs polisi yakalıyor, çok ağır işkenceler görüyor, hapse atılıyor. Bütün bunların nedenini öğrenemedik. Çünkü, artık başına gelenlerin nedenlerini anlatamayacak denli akıl hastasıydı arkadaşımız. Yalnız zaman zaman parçapürçüklü söylediklerinden Kıbrıs'taki işkencelerin aklını oynattığı anlaşılıyor. Eh artık, aklını oynattı, yapacaklarını yaptılar, başardılar, bırakıyorlar hapisten...İstanbul'a geliyor. Ama kendisi daha İstanbul'a gelmeden, Kıbrıs'taki Türk yönetimi polislerinin raporları gelmiş oluyor. İstanbul'a adımını atar atmaz polis yakalıyor, yine hapse atılıyor. Artık O, aski Hasan Tanrıku değildir. Abuk sabuk konuşuyor, saçmalıyor...Epiy zaman da hapiste yattı. Suçsuzdu. Çıkardılar.” (s.58)

Aziz Nesin, bir yurtdışı gezisinde elde ettiği Tanrıku'un mektup, yazı ve şiirlerinden bazılarını da kitabında belge olarak yayımlamaktadır. Bir İngiliz yetkiliye başvurmasından sonra, onun aracılığı ile Lefkoşa Türk Lisesi'nde öğretmenlik yapmaya başlayan Hasan Tanrıku'un, daha Kıbrıs'a gelmeden ruhsal durumunun bozulmaya yüz tuttuğu anlaşılmaktadır. Herkesten kuşkulanan ve herkesi kendisine karşı gören Tanrıku, 9 Ağustos 1954 tarihinde kaleme aldığı ve Kıbrıs'ta görev almasına yardımcı olan İngiliz'e yazılmış bir mektubunda, şunları anlatmaktaydı:

“...Kıbrıs'a geldiğim ilk günü burdaki Türkiyeli öğretmenlerden Zeki Peser, çirkin tecavüzlerde bulundu ve tasni ettiği (uydurduğu) bir yığın yalanı etrafa yaymak suretiyle aleyhimde çalışmaya koyuldu. Bunu ertesi gün lise müdürünün mektebe vaki (olan) ilk girişimde

Ahmet An

ikram ettiği kahveye uyuşturucu mevat (maddeler) katması takip etti. Sonra lise müdürü o andan şu ana kadar sistemli şekilde aleyhime çalışmakta devam etti, ders programlarıyla oynadı, talebeyi aleyhime teşvik etti (kışkırttı), mektep kitaplarıyla oynadı, vakitli vakitsiz işler uydurup beni beyhude (boşuna) işgal etmeye koyuldu. Bunu İngilizce öğretmeni Nidai Bey'in alay, tahrik ve tecavüzleri takip etti. Bundan başka adaya ilk geldiğim günden beri İngilizceyi süratle ilerletebilmek maksadıyla İngilizce konuşulan bir pansiyonda kalmak istedim, imkan bulunamadı. Nidai Bey'den ve başkalarından İngilizce dersler almaya teşebbüs ettim, alayla karşılayıp kasten (özellikle) yanlış şeyler öğrettiler. Bunun farkına vararak dersleri kestim...

Ali Rıza'nın otelinde kaldığım müddetçe hizmetçi kadın ikinci bir anahtar kullanarak ve adı yukarıda geçen Zeki Peser'le işbirliği yaparak her gün odamı karıştırıyor; şahsi mektup ve evrakımı okuyarak etrafa bir yığın dedikodu yaydı, tuvalete çıktığım zaman odayı kilitleyerek kayboldu ve bulunanan kadar mektebe geç gitmeme sebep oldu, çamaşırlarımı tahrip maksadıyla birtakım eczalar kullandı, suyuna pislik kattı. Yemek yediğim Çağlayan Lokantası yemeğime sıhhatli muzır (zararlı) eczalar, ölüme sebep olabilecek ince ampul telleri kattı. Diğer lokantalarda da buna benzer hadiseler ilk günden son ana kadar devam etmektedir.

Nihayet Nicosia'da Türk mahallesini terk ederek Rum Mahallesi taşındım. Burada nisbî (bir oranda) sükün bulmakla beraber zikrettiğim hadiselerin benzerleri tevali etti (birbirini kovaladı). Mükerrer şikayetlerim hiçbir netice vermedi...

Beni burada neden tutarsınız? Eğer öğretmen olarak istifade etmek içinse, şu anlattığım haller içerisindeki insandan ne çıkabilir? Hiç. Bu takdirde bir an evvel gitmekliğim tabiidir, buna da imkan verilmediğine göre işkence edilmek istendiği anlaşılıyor. Bu da size ne temin eder bilmem... (agy, s.61-63)

(“Kıbrıs Türk Lisesi Edebiyat Öğretmeni” imzasıyla Paris'teki UNESCO Merkezine gönderdiği mektuptan)...Yukarıda arzolunan vakıaların tek sebebi, Giritliliğim, anti faşistliğim, sosyalistliğim ve yazılarımın cehennemci bir sistemin tenkidi mahiyetinde oluşudur. Fırsat buldukça mecmua ve gazetelerde ilmi yazılar, tenkidler, hicivler ve polemikler neşrettim. Bu mecmualar faşist kuvvetler tarafından sistemli şekilde baltalanmış, sattırılmış, kapatılmış, matbaaları yıktırılmış, mahkemelere verilmiştir.

Burada Kıbrıs Hükümeti'nin, Kıbrıs Türk Lisesi'nde bana iş vermesi üzerine altı ay süren uğraşmalardan sonra pasaport alabilmekliğim hususunda Türkiye Reiscumhuru sayın Celal Bayar'ın, yaptığım müracaatı nazar-ı itibara almış olduğunu zikretmek isterim...” (s.68)

Aziz Nesin devamla şöyle demektedir:

“Kıbrıs'ta yaşama olanağı verilmemiştir. O'nun bir ruh hastası olduğu, debgesizliği düşünülmemiştir bile...Başkalarından duyduğuma göre “Yavru Vatan” Kıbrıs'ta çok zor günler yaşatılmıştır; eh yavru vatan da anasından, ana vatandan geri kalacak değil ya...Kıbrıs'tan ya çıkarılmış, ya da çıkmak zorunda bırakılmış olduğunu sanıyorum. Dönüp dolaşıp geleceği yer, yine Türkiye'dir. Ne var ki Türkiye'ye dönerken, vehimleri daha da artarak, amansız korkuya kapılmıştır. Korktuğu da başına gelmiştir. Kendisi daha gelmeden, O'na değgin yazanaklar (raporlar) Kıbrıs'tan İstanbul siyasi polisine gönderilmiştir. Bu yüzden de İstanbul'a adımını atar atmaz tutuklanmış, Sultanahmet cezaevine sokulmuştur. Cezaevine gelmeden önce Emniyet Müdürlüğü'nde başından neler geçtiğini bilemiyoruz; bildiğimiz Sultanahmet cezaevine gelir gelmez abuk sabuk konuşmaya başlamış olmasıdır. Artık o Satlin'in damadıdır ve Stalin O'nu Moskova'ya çağıracaktır, karısına kavuşacaktır. Conshita'yı uzaktan görüp tutulmuş, nişanlı olduğu sanısına kapılmış, Stalin'in kızıyla ise, hiç tanışmadan, karşılaşmadan evlenmiştir.” (s.74)

ÖZKER YAŞIN'IN ANLATTIKLARI

Özker Yaşın, “Nevzat ve Ben” adlı kitabında, İstanbul'da bulunan Kıbrıslı Avukat ve siyaset adamı Nevzat Karagil'e gönderdiği 22 Eylül 1954 tarihli mektubunda, tanıştığı bir kişi olan Hasan Tanrıku'tan şöyle söz etmekteydi:

“Son haftalarda can sıkıcı bir olay yaşadık. Hasan Tanrıku adındaki Türkiyeli bir felsefe ve edebiyat öğretmeni Lisedeki işinden çıkardılar. Sebebi ders verirken komünist propagandası yapıyormuş!

KIBRIS TÜRKLERİ VE NAZIM HİKMET

Gerçekte böyle birşey yoktu ve Tanrıkut haksız yere bir takım mikropların iftiralara kurban edilerek harcandı....(s.747)

(...) İstanbul'daki, İngiliz Konsoloslukunda çalışan tamdığı bir Kıbrıslı Türkün yardımıyla Lefkoşa Türk Lisesinde münhal olan bu edebiyat öğretmenliğini bularak Kıbrıs'a gelmişti....

Hasan Tanrıkut, Lefkoşa'da Abdi Çavuş sokağındaki Ali Rıza Otelinin bir odasında pansiyoner olarak kalıyordu. Aynı otelin daha eski müşterilerinden olan Lefkoşa Türk Lisesi'nin felsefe öğretmeni Zeki Peser ile yıldızları hiç barışmamıştı. Kıbrıs'a gelip göreve başladığında ilk bu adamla tartışmışlardı... (s.749)

(...) Hasan Tanrıkut adlı bu gariban öğretmenin işinden atılmasında Zeki Peser önemli bir rol oynadı. Hem gidip Dr.Küçük'ü etkiledi, hem okulda Tanrıkut'un sinirlerini iyice bozacak bir kampanya başlattı. Bu arada Türkiye'deki dostlarına mektuplar yazarak, adamın geçmişini araştırdı. Öğrendikleriyle burada Maarif Dairesi'nde çalışanları telaşlandırdı.

Böylece Hasan Tanrıkut'un suyu ısındı. Maarif Dairesi Müdürü Hüsnü Feridun ile adamları, Tanrıkut'u tuzağa düşürüp işinden attılar. Bu yaptıkları yetmiyormuş gibi geleceğini de kararttılar. "Kıbrıs'taki okullarımızda komünist propagandası yaptı" diyerek, Türkiye'deki çeşitli yerlere jurnal ettiler. Tanrıkut anladı ki, Türkiye'ye dönse hemen tevkif edilecek. Burada kalsa açlıktan ölecek. Zaten İngiliz Sömürge Hükümeti kendisine verdiği "ikamet tezkeresini" öğretmenlikten çıkarıldığı için iptal etmiş! İstese bile Kıbrıs'ta klamasına imkan yok! Anlayacağı adamı öyle bir duruma soktular ki, neredeyse intihar edecekti. Bildiğin gibi "insan harcama" Kıbrıslı Türklerin uzmanlık sahalarından biridir.

Şükür ki sendikacı Derviş Kavazoğlu ile solcu arkadaşları Hasan Tanrıkut'a sahip çıktılar. AKEL aracılığı ile kendisine Viyana'ya gidecek bir uçak bileti aldılar ve cebine de biraz harçlık koyarak Kıbrıs'tan uğurladılar.

Zavallı Tanrıkut! Viyana'ya gidince ne yaptı, ne yedi, ne içti. Nasıl yaşadı? Bunları bilmiyorum.

Nedense Hasan Tanrıkut'un Lisedeki öğretmenliğinden atılmasına en çok sevenlerden biri de Faiz Kaymak oldu. Doktorun kliniğinde bu sevincini görünce dayanamayıp sordum:

-Adam ne suç işledi de öğretmenlikten çıkardınız?

- Suçu çok büyük. Sınıfta ders verirken Mehmetçiklerimize hakaret ediyor., "Mehmetçikler bitlidir" diyormuş!...

Faiz Kaymak'ın bu sözleri beni çok şaşırtmıştı. Biraz araştırınca ilginç şeyler öğrendim. Meğerse Derviş Kavazoğlu, Hasan Tanrıkut'a Nazım Hikmet'in Bulgaristan'da basılan şiir kitaplarından bazılarını armağan etmiş...Bizimki de ders verirken "Türkçenin iyi bir şairin elinden ne güçlü bir anlatıma ulaştığını, "Mehmetçik Mehmet-Mehmetçik mehmet" kelimelerinin tekrarı ile bir trenin gidişinin canlandırılabilirliğini anlatmak için" bir şiirinden bazı bölümleri okumuş...

Galiba şöyle mısralar:

*Dağlar taşlar Memet dolu
kiminin yollarda asılı kolu
kiminin pantolonu
kiminin donu.
Memedin koynu bit dolu
memed biti yer
bir Memedi...*

*Tren düdüklüleri öter medet medet!
Bu yollar uzar gider memleket memleket.
Yok bu raylarda merhamet!
Memetçik, Memet
Memetçik, Memet*

İşte zavallı Tanrıkut'un Nazım'ın bu veya bunlara benzer mısralarını talebelere okuması, Faiz Kaymak gibi adamların nazarında "Mehmetçiklere hakaret" diye yorumlanıyor! "Sınıfta Mehmetçikler bitlidir" dedi diye bir öğretmenin işine son veriliyor. Güler misin, ağlar mısın? Böylesine saçmasapan şeylerle bir insanın hayatı nasıl karartılır? Doğrusunu anlamakta güçlük çekiyoruz.

Fevzi Ali Rıza "bu adamlar dış ülkelerde bizi temsil edecek yetenekte değildir" diye yazdığında niye kızıyoruz? Fevzi doğruyu yazmıyor mu? Neyse bu konuyu daha fazla uzatmayayım. Ne acınacak bir durumda olduğumuzu düşünüp kahroluyorum..." (s.750-752)

MİLLİ TÜRK BİRLİĞİ SEKRETERLİĞİNDEN

Halkın Sesi gazetesinin 26 Ekim 1954 tarihli nüshasında yayımlanan "Lefkoşa Kıbrıs Milli Türk Birliği Sekreterliğinden" başlıklı açıklamada şöyle denmekteydi:

"Dün gece toplanan Kıbrıs Milli Türk Birliği, Lefkoşa Tali okullarında bir öğretmenin komünistlik leyhine propaganda yapılması hadisesini incelemiş ve konuyu ciddi bir surette ele alarak resmi makamata müracaat edilmesine karar vermiştir."

Dr.Fazıl Küçük de, aynı tarihli Halkın Sesi'nde "Hürriyet= Rusya (!)" başlıklı makalesinde, 23 Ekim Cumartesi günü öğleden sonra Viktorya Kız Okulunda meydana gelen bir olayı şöyle aktarmaktaydı:

"Ders başlıyor. Hürriyetten bahsedeceğini haber veren (öğretmen), Nazım Hikmet'in Bulgaristanda komünistler tarafından basılıp dünyaya dağıtılan bir eserinin sayfelerini karıştırdıktan sonra, "Hürriyet" diyor, "yalnız Rusyada mevcuttur. Başka hiç bir yerde tam hürriyet bulamazsınız."

Dr.Küçük, devamla, öğretmenin Rusya'yı cennet, Türkiye'yi de cehennem olarak göstermesi üzerine, öğrencilerin bu sözlerle karşı çıktığını ve öğretmenin de, "Ben size komünizmi, sosyalizmi, kapitalizmi öğreteceğim, o zaman komünizmin ne kadar insanlığa hizmet edebilecek bir rejim olduğunu siz de kabul edeceksiniz...Türkiye'de bir terör havası esiyor" deyip gürültüler arasında sınıftan çıktığını yazmaktaydı.

KÖŞE YAZARLARIDA AYNI KONUYU İŞLİYOR

Yavuz, yine 26 Ekim 1954 tarihli Halkın Sesi'ndeki köşesinde, aynı olayı, "Bir talebenin komünizm aleyhinde konuşması üzerine öğretmen: "Sen sus eşşeoğlu eşek" dedi. Bulgaristan'dan gelen demet demet komünist yayınlar bu öğretmen tarafından Lise talebelerine tavsiye edilip okutuluyor, gereken tertibat alınsın" şeklinde aktararak, şöyle demektedir:

"İlk günlerde Kardeş Ocama devam etmiş, fakat bu temiz muhitte zehirini kusamayacağı anlayınca, buradan uzaklaşarak müsait vakitlerini Rum muhitinde geçirmeye başlamıştır. Moskova Senfonisi isminde olan ve üzerinde orak-çekiç bulunan kırmızı bir kitabı daima cebinde taşımakta, bu kitabı okumaları için öğrencilerin hissiyatını gıdıklayıcı sözler sarfetmekte, Rum kızlarını ile anlaşabilmek gayesiyle hususi bir öğretmenden Rumca ders almakta, Lisede hocalık yaptığı sınıfta öğrencilere güya edebiyat dersi vereceğini diye, kızılar kızılı Nazım Hikmet'in şiirlerini yazdırmakta ve bu vatansız kitaplarını bulup okumalarını tavsiye etmektedir..(Lefkoşa) Türk Lisesi, Rum Komünist Merkezinin bir şubesi olmadığı gibi kızılı zehir kusmasına müsait bir muskof çanağı da değildir..."

Yavuz hızını alamayarak, 27 Ekim 1954 tarihli köşesinde yine aynı konuyu işlemekte ve şöyle yazmaktaydı:

"Sayısı 10 hanesini doldurmayan bu zavallılara tekrar soruyoruz: Rusya mademki bir dünya cennetidir, kızıl postlarını neden atmıyorlar oraya?"

28 Ekim 1954 tarihli Halkın Sesi'nde konuyu bu kez Özker Yaşın şöyle sürdürmekteydi:

"Plan açıkça şudur: Kıbrıs Türkleri arasında komünizm mikrobonun geniş şekilde yayıldığı (!); Kıbrıs Türklerinin fazlasının komünist olduğu (!) büyük Türkiyemize inandırabilirlerse, Annavatan Yavruvatan yardımı tamamen kesilecektir. Kıbrıs Türkleri kendi kaderlerine terkedilecek, tamamen himayesiz kalacak, sağcı ve solcu Rumlar tarafından ezilecek ve nihayet Kıbrıs, Yunanistan'a ilhak edilecektir..."

Yaşın, 31 Ekim 1954 tarihli Halkın Sesi'nde de şöyle yazacaktı:

"Kıbrıs Türkleri arasında sayısı beş'i geçmeyen kızıl satılmışlardan biri, bir gün önüme çıktı: "Ahbap, dedi, senin Türkiye Mektupları'nı okuyorum. Hep Atatürk'ten, memleketin güzelliğinden filan söz açıyorsun. Biraz da Türkiye'deki sefaletten, emperyalizimden, halka yapılan baskıdan ve hürriyetsizlikten bahsetsene." Bu zavallı satılmışın saçma sözlerine cevap vermek tenezzülünde bile bulunmadım..."

ÖĞRETMENİN GÖREVİNE SON VERİLİYOR

27 Ekim 1954 tarihli Hürsöz gazetesi, "Kıbrıs Türk Lisesi ve Viktorya Kız Lisesi edebiyat öğretmenin vazifesine Maarif Dairesi muvakkaten son verdi" haberini vermektedir.

28 Ekim tarihli Halkın Sesi de, "Lefkoşa Tali Türk Okullar İdare Heyetinden", "Liselerde komünist neşriyatı

dolayısıyla bir açıklama" yayımlamaktaydı. Açıklamada şöyle denmekteydi:

"(Heyet), hemen harekete geçerek daha Dr.Küçük'ün birinci yazısı çıkmazdan evvel icab eden tedbirleri alarak, 25 Ekim Pazartesi'nden itibaren alakadar muallimi işten el çekmiştir..."

"TÜRK VERUMLARINDAVALARIMÜŞTEREKİTİR"

17 Kasım 1954 tarihli Hürsöz gazetesi şöyle yazmaktaydı:

"(Dünkü)Neos Demokratis "Türk ve Rum Davaları Müşterektir" başlığı altında ve Alekko imzasını taşıyan bir makalede Sulh Konferansında hazır bulunmak için Avrupa'ya gittiği zaman Nazım Hikmet'le de görüşmüş olduğunu ve ondan Kıbrıs halkına selam ve mesaj getirdiğini yazmaktadır. Yazara göre, Nazım Hikmet Kıbrıs halkının kölelikten kurtulması lehindedir. Nazım Hikmet, Türk halkını her sahada Rumlarla işbirliğine davet etmektedir. Yazar devamla, Adanın bir Amerikan harp üssü haline getirilmemesi için, Kıbrıs halkını mücadeleye davet etmektedir."

NAZIM HİKMET'İN KIBRISLI TÜRKLERE YENİ MESAJI

Nazım Hikmet, EOKA'nın 1 Nisan 1955'de Kıbrıs'ın İngiliz sömürge yönetiminden kurtuluşu için tedhiş hareketini başlatmasından sonra, "Rum ve Türk kardeşlerim" diye başlayan şu mesajı göndermişti:

"Kıbrıs mücadelesi doğru ve haklıdır. Haklı istekler, haklı mücadeleler daima kazanılır. Bu mücadelede Türklerin vazifeleri Kıbrıs'taki Rumlarla birleşip Kıbrıs'ı müstemlekeçilerin elinden kurtarmaktır. Kıbrıs'ı İngilizlerin hava üssü olarak kullanmalarına engel olabilirlerse, bu, dünya sulhu için büyük bir muvaffakiyet olacaktır. Bu mücadelede muvaffak olunduğu takdirde, Kıbrıs'taki Amerikan üsslerine de sed çekilmiş olacaktır...Bütün namuslu ve sulh sever insanlar, ki ben de bunların içindeyim, Kıbrıs'ın hürriyetine kavuşması için elimizden gelen her şeyi yapmamız lazımdır." (Akşam gazetesi, İstanbul, 19 Nisan 1955)

ÖZKER YAŞIN'IN YAZDIKLARI

Özker Yaşın, "Nevzat ve Ben" adlı kitabında (İstanbul, 1997) yer alan ve İstanbul'daki Nevzat Karagil'e gönderdiği 7 Nisan 1955 tarihli bir mektubunda şöyle yazmaktadır:

"Geçenlerde Ledra Caddesinde dolaşırken AKEL'e kayıtlı Türk solcuların lideri durumunda bulunan Derviş Kavazoğlu'na rastladım. Bedevi Pastahanesinde oturup birer baklava yedik ve konuştuk.

(...) Şimdi Kitap konusunu da burada bitirip, Kavazoğlu ile konuşurken öğrendiğim, ilgini çekecek bir haber vereyim. Bu haber Türkiye'de bir bomba gibi patlayabilir, ama sen lütfen etrafa yayma. Sebabi, Nazım Hikmet ile ilgili olması. Bence Nazım Hikmet Türkçeyi en iyi kullanan büyük bir şairdir. Rusya'ya kaçmış olması büyüklüğünü azaltmaz. Kendisine Türkiye'de yaşama hakkı tanınmadığı için kaçmıştır.

Meğerse bizim Kavazoğlu Nazım Hikmet'le mektuplaşıyormuş. Bedevi Pastahanesinde konuşurken çantasından Nazım Hikmet'in kendisine gönderdiği iki mektubu çıkarıp bana gösterdi.

Mektupları okudum ve canım sıkıldı.

Yazık ki Nazım, buradaki Türk emekçilerini Kıbrıs meselesinde Rumlar ile işbirliği yapmaya davet ediyordu. Kıbrıslı Türklerin Türkiye'deki faşist yönetime inanmamalarını, çünkü Adnan Menderes Hükümetinin vatanımızı Amerikalılara sattığını iddia ederek veryansın ediyor... Bunları içten mi, yoksula mecburiyetten mi yazdığını doğrusu pek anlayamadım...

Nazım Hikmet'in Derviş Kavazoğlu'na gönderdiği mektuplarda önemli bulduğum bölümleri not ettim. Bunları özetle sana aktarıyorum.

**Nazım Hikmet'in
Derviş Kavazoğlu'na
gönderdiği mektuplar.
-gelecek sayıda-**

16 Ocak Süreci - Gene mi Anlaşacaklar?

KSG olarak bugüne kadarki tüm görüşmelerde, dışımızdaki tüm sol kesimler anlaşmanın ha olduğu ha olacağını ilan ederken biz olmayacak dedik.

Onlarca görüşme dönemi ve sürecinde biz haklı çıktık.

Ne de olsa bu işler, burjuva kuyrukçuluğu gibi pek çok şeyin yanında Amerikan profesörlerinden elektronik öğrenmeyle de öğrenilecek şeyler değildir. Marksizmi gerektirir. Bilenden öğreneceksin! İstersen ve de sınıfsal eğilimlerin mümkün kıyorsa!

16 Ocak'ta başlayacak görüşme dönemi için herkes çok iddialıydı. Eski Avrupa, bugünün Afrika yazarları bile iddialıydı. Turgut yoldaş 6 ay tanyordu Denктаş ve Klerides'e. Çünkü ABD ve AB anlaşma istiyormuş. Onlar zorlamış. Yani bu sefer anlaşacaklarımı!

Bu doğruysa, yani ABD ve AB belli bir anlaşma konusunda anlaşmış ise ve bu aralarında anlaşmış anlaşmayı empoze etme konusunda da ortak tavır içinde iseler, evet Denктаş ve Klerides anlaşmak zorunda kalır. (Rusya'yı adamdan sayan yok ve Kıbrıs Cumhuriyeti Rusya'yı kullanmakta, Rusya da onlar tarafından -Amerikan ve AB çıkarlarına karşı kullanılmakta kararlı değilse Rusyayı adamdan saymaya da gerek yok!)

Tabii ki bu noktada bizim istibharat servisimiz Avrupa-Afrika'nın istibharat servisi kadar güçlü değil. Turgut işin kolayını bulmuş. Delilleri Denктаş'ın elinde, UHH'nın elinde olan Şener ve Ali gibi CIA ve MI5 (vede KGB) "ajan"larını bulmuş, istibharatı onlardan toplayıp yazı yazıyor! Sizinki de ne biçim yoldaşıktır bilemiyoruz yani. Böyle istibharat imkanlarınız var da bizden esirgiyorsunuz!

İyi ama Şenerle Ali ajan olduklarını kabul etmediklerine göre, Turgutunki aç tavuk rüyasında darı görürmüş sözünden kaynaklanan birşey midir?

Bizce öyledir!

İstibharat servisi de o kadar iyi değil aslında. Görüşmeler başlamadan yazı ve tura attığında kazanacak olan Turgut yoldaşın parası bir de baktık ki dikine duruverdi. Normalde çok az şans vardır paranın dik durmasının ama, Turgut bu işte. Her attığında dik duruyor para!

ABD ile onun müttefiki İngiltere'nin, AB ile Kıbrıs konusunda anlaşması demek, onların Yunanistan, Türkiye, Kürdistan ve en sonuncu olarak da Kıbrıs konusunda anlaşması demektir. Bu konularda kendisi AB üyesi olsa da AB'deki diğer esas iki güç olarak Fransa ve Almanya'ya karşı ABD ile birlikte hareket eden-bazen de ABD'ye karşı AB ile birlikte hareket eden- İngiltere ve ABD ittifakının AB ile uzlaştığının kesin delilleri yoktur. Şu andaki tek emare, kendilerinin esas sorunu olan ortak para birimleri Euro'yu yetkin kılma mücadelesi içinde olan İngiltere dışındaki AB'li emperyalistlerin Türkiye, Kürdistan, Yunanistan konusunda ve bu arada, AB'ye üyeliği görünüşte olsa da kabul edilebilir bir Kıbrıs kendilerine sunulduğu oranda, Kıbrıs konusunda da ABD-İngiliz ittifakına boyun eğdikleri yönündedir.

Bu ihtimal gerçekleşirse bundan kesin bir sonuç çıkar. Tüm Kıbrıs açısından pek çok AB "prensibi" askıya alınacak! Kıbrıs'ın AB üyeliğinin ise sadece Güney açısından gerçek bir geçerliliğe sahip olacağı ihtimalleri artıyor. Bazıları Türk kesiminin AB üyeliğinin Türkiye'nin isteği üzerine erteleneceğini sanıyorlar. Belki haklıdır. Ama bizce en geçerli neden "Birleşik Kıbrıs Devletleri" çerçevesinde oluşacak, ABD ve Türkiye ortak hegemonyası legal olarak herkesçe kabullenilecek bir Kıbrıs Türk devletçliğini AB'nin istememesi, bu devletçığın uncağ Türkiye ile birlikte AB'ye alınabileceğidir. Başka türlü AB üstüne fazla yük alacaktır ve dahası ABD ve Türkiye sermayesinin dolu dizgin at oynatabildiği bir alanı kendi içine almış olacaktır. Yoksa KBD çerçevesinde oluşacak Kıbrıs Türk Devletinin, AB'ye katılması ne Türkiye'nin etkinliğini sarsacaktır, ne de ABD'nin. Bir de Kıbrıslı Rum burjuvazisi ve Yunanistan da istemiycekler böylesi bir anlaşma çerçevesinde Türk tarafının AB üyeliğini. Hem adamlara en olur olmaz anlaşmalar empoze edeceksin, hem de rezil rüsva bir Kıbrıs Türk Devleti'nin yükünü de üstlendireceksin? Bizce yanaşmazlar bu işe Kıbrıslı Rum burjuvalar ve Yunanistan! Her şeyin bir limiti vardır, yani! Göreceğiz bakalım ne kadar köşeye sıkıştırıldı fukaralar!

Üzüldüydük diyemiyceğiz. Sevinçli ve gururlu olduğumuzu söylersek kimse bozulmasın! Dönüpte kendilerine baksınlar utunmaz adamlar!

Yani "AB çatısı altında Federal Kıbrıs" çözümü aşırı derecede rezil bir yapılmaya yol açacak. Hele hele Kuzey açısından. Turgut yoldaşın ortaya koyduğu "United States

of Cyprus" çıkacak ortaya.

Daha önce de dedik. Afiyet şeker olsun yoldaşlar!!

Böylesi bir ihtimal, "Birleşik Kıbrıs Devleti" maskaralığı ihtimali var. Ahmet An yoldaştan aldığımız bilgilere göre Kuzeyden CTP, YBH, TKP, UBP ve Güneyden de benzeri partilerden önde gelen kişiler böyle bir çözüm türünün anayasası üzerine çalışmışlar. - Bu bilgi Sabah gazetesinde de ortaya kondu. "Conflict Resolution" diyerekten. Gördünüz mü bizim cahilliğimizi! Biz de CTP, YBH, TKP'ye güneydeki sol, demokrat, yurtsever partilerle bir araya gelin de ne tür bir anlaşma istiyorsunuz vatandaşa hep birlikte duyuralım, hep birlikte üzerinde anlaştığımız çözümü elde etmek için vatandaşa harekete geçirelim deyip dururken meğersem onlar "Birleşik Kıbrıs Devleti"nin anayasasını bile yapmışlar birlikte. Hem de geniş bir birlik, sağcılarla da bir birlik oluşturarak! Halka gerek duymadan ortak anlaşmalarının Denктаş ve Klerides tarafından hayata geçirilmesini bekliyorlar.

Tevekkeli değil az biraz ciddi bir birlik çabası olmasın, vatandaşlar az biraz ciddi bir kitlesel mücadeleye girişmesin diye yapmadıkları kalmıyordu! Tevekkeli değil yaramazlık yapmayın diye bağırıp çağırıyorlar!

Kendi siyasi amaçlarını kitlelerden, ve de hatta kendi partilerinin üyelerinden dahi gizlemek tipik bir Troçkist yöntemdir. Ve şu bilinmelidir; Solda olup da Marksizm konusunda tutarlı olamayan her bir kişi ve örgüt Troçkizm'den şu veya bu oranda nasibini alır.

Tabii ki aynı yöntem tipik bir burjuva yöntemidir de!

Ve BGK'lı (Bağımsız Kıbrıs Grubu) genç yoldaş şu basit olguyu öğrensin. Emperyalistlerin hali hazırda bildiği şeyleri teşhir etmek, vatandaşa duyurmak ajanlık değildir. Vatandaşdan, hatta ve hatta kendi partisinin üyelerinden gizli işler yapmak. Bu vatandaşa karşı, partiye karşı sahtekarlıktır. Kendi siyasetlerini vatandaşlara karşı, geçtim vatandaşlardan üyelerine karşı savunamaz duruma düşmüş adamların, vatandaşın çıkarına ters ve gizli siyasetlerinin açığa çıkartılmasıdır yapılan. Görevdir görev. Partiye ve vatandaşa siyasetim şu diyeceksin, gizli kapılar ardında "Birleşik Kıbrıs Devletleri"nin anayasasını hazırlayacaksınız! İyi valla!

Eline sağlık Ahmet An yoldaş.

Anlaşma ihtimali sorununa dönersek! İhtimal ihtimaldir. Yukarıda ele aldığımız senaryoyu tam tersine kolaylıkla çevrebiliriz. Yani Euro'nun dolara ve sterline rakip bir para birimi olarak yerleşmesine madik atmak isteyen ABD-İngiltere ittifakı gayet rahat bir şekilde dönüp Kıbrıs anlaşmasına, bunun üzerinden daha pek çok AB ile ilgili soruna madik atmaya karar verebilir. O zaman da anlaşma olmaz. Veya ABD Irak'a saldırmaya karar verebilir, bu konuda İngiltere ile bile arası açılabilir ve dolayısı ile de Kuzey Kıbrıs'taki Türkiye hakimiyetini olduğu gibi sürdürmeyi kendisine en uygun durum olarak görüp anlaşmaya madik atabilir!

Daha düşünün bakalım kaç tane daha böyle ihtimaller, hepsi de gayet mümkün intimler icad edilebilir!

Dolayısı ile Denктаş ve Klerides'in bugünkü görüşmeler üzerinden, söyle veya böyle bir anlaşmaya varmaları, onları ve onları anlaşmaya zorlayacağı iddia edilen yabancı güçleri anlaşmaya zorlayacak bağımsız işçi sınıfı güçleri oluşturulmamış sadece ve sadece bir ihtimal olarak ele alınabilir. Gerçek bir ihtimal değil. ABD-İngiliz ittifakı ile AB(Fransa-Almanya) arasında BUGÜN bir anlaşma mevcut ise bile, bu güçlerin YARIN kendi aralarındaki bu anlaşmayı çöpe atmayacaklarının, ve dahası tüm bağımlılıklarına rağmen Yunanistan ve/veya Türkiye'nin tek tek veya birlikte bu güçlerin Kıbrıs ve diğer konulardaki anlaşmalarının uygulanmasını zorlaştırmayacakları, dahası imkansız kılmayacaklarının hiçbir garantisi yoktur.

Yani Denктаş-Klerides görüşmelerinden bir anlaşmanın ortaya çıkması da hala daha sadece bir ihtimaldir. Birşeyin olması bir ihtimal ise, olmaması da bir ihtimaldir.

Tabii ki, BUGÜNÜN verileri BİRLEŞİK KIBRIS DEVLETLERİ adı altında, ikiye değil üçe bölünmüş, sözde federal-gerçekte konfederal, belki tümü, ama büyük ihtimalle sadece Güney'i AB üyesi olan, mevcut şartları sadece legal bir düzenleme oluşturarak ve bazı konularda iyileştirirken, esasta kötüleştirerek ÇÖZEN bir çözümün Yunanistan ve Kıbrıs Cumhuriyeti hükümetine empoze edilmekte olduğu görünüşünü sunmaktadır. Böylesi bir çözüm, Kuzey'in AB üyeliği de dışlanırsa Kıbrıslı Türkler açısından çok daha kötü bir duruma yol açacaktır, çünkü büyük ihtimalle Güney'e göç resmen, karşılıklı anlaşmalarla önlenecektir.

Detayları bizlerden gizlenmekte olan, bir ihtimal Ahmet An yoldaşın değindiği CTP, TKP, YBH ve güneyin benzeri partilerinin bizlerden de gizlediği anlaşmanın nasıl şartlar içereceği üzerine pek çok spekülasyonlar yapabiliriz. Ama bunlar sadece spekülasyonlar olarak kalacaktır. Daha iyisini bilenlerden haber-istibharat beklemek zorundayız.

Tabii ki bekleme zorunluluğumuz yoktur. Tabii ki biz de kendi anlaşma çerçevemizi empoze etmek için iş başı yapabiliriz. Biz KSG olarak bundan hiçbir dönem vaz geçmedik ve de vaz geçmeyeceğiz. BC hükümetini oluşturmanın, KSG'nin sunduğu BC hükümeti programını pratiğe geçirecek bir BC hükümetini kurmanın tek kurtuluş yolumuz olduğunu ısrarla ortaya koyacağız.

Sadece bu değil. Vatanın kurtuluşu için atılması gereken gerçek adımları atmama konusunda kararlı olan Kuzey ve Güney'in partilerine burjuva-emperyalist şartlarda elde etmek istedikleri çözüm türü için de bir birlik önerdik. Bu önerilerini detaylandırarak halkımıza sunmalarını önerdik. Taştan ses çıktı bizim en solcusundan en sağcısına solcularımızdan ses çıkmadı. Şimdi bunun gerçek nedenlerinden birini öğrenmiş bulunuyoruz. Çok gerçekçi olan bu yoldaşlar vatandaşın arkasından, dahası kendi üyelerinin de arkasından Conflict Resolution adı altında Denктаşlar, Kleridesçiler, ve diğer burjuva partileri ve büyük emperyalist güçler ile birlikte büyük emperyalist güçlerin denetimi altında Federal Bir Kıbrıs için değil, üçe bölünmüş bir Birleşik Kıbrıs Devletleri için gizli gizli çalışmakta imişler.

Bu olgu, bizim yoldaşların siyasetleri üzerinden vardığımız sonuçların açık ispatlanışdır. Biz dedik ki CTP burjuva-emperyalist şartlarda çözüm konusunda en tutarlı partidir. Sosyal demokratlaşmıştır. Sosyal demokratlar ise en gelişmiş-mesela Almanya gibi- ülkelerde bile II. Dünya savaşı sonrası vatan hainleri pozisyonuna, vatanın çıkarlarını yabancı emperyalistlere peşkeş çekenler pozisyonuna oturmuşlardır. CTP ile Kıbrıs sorununun çözümü siyasetinde, bu çözümü Burjuva-emperyalist çerçevede arama konusunda hiçbir farkı olmayan YBH ve TKP'nin, bu arada malesef Avrupa'nın da savundukları siyaseti CTP gibi gerekli sonucuna vardırarak zahmetine katlandıklarında aynı yere gideceklerini, gitmek zorunda olduklarını anlatmışık. Ahmet An yoldaşın sunduğu bilgiler bu olguyu Avrupalılar dışında tüm kesimler için açıkça gözler önüne sermiştir.

Avrupa gazetesinde son dönemde ortaya konan tavırları burada ele alacağız. Ona gelmeden önce şu konuda bir hatırlatma yapmalıyız. Biz AB'nin proleteryanın devrimci bir projesi değil. Avrupa tekeli burjuvazisinin (ABD-İngiliz dahil) geric, emperyalist bir projesi olduğunu ilan ettiğimizde yoldaşlar AB'nin demokratlığı üzerine, insan haklarına saygınlığı üzerine nutuklar attığında gerçeklerin böyle olmadığını teşhir ederken, AB prensipleri diye göklere çıkarılan prensiplerin pratikte seçmeli olarak uygulandığını ortaya koymuştuk. Kıbrıs sorunuyla bağıntılı olarak da somut bir şekilde AB'nin tıpkı Cebelitarık olayında olduğu gibi Kıbrıs'ta da İngiliz üslerine dokunmamayı üstlendiğini belirtmiştik. Bu ne anlama geliyordu? Bu emperyalistlerin, tıpkı komünistler gibi, kendi sınıf çıkarlarını herşeyin üstünde tuttuklarını, onlar için en büyük prensibin kendi çıkarları olduğunu, bu çıkarlara ters düşen her bir prensibin kolaylıkla çöpe atılabileceği anlamına geliyordu. Yani bugünün şartlarında bir anlaşma ihtimali az biraz gerçek bir ihtimal haline geliyorsa, ve bu çerçevede Türkiye'ye ABD'nin istekleri doğrultusunda tavizler veriliyorsa ve bu tavizler AB'nin sözde demokratik prensiplerinin çöpe atılması anlamına geliyorsa, bu konuda şaşırmanın hiçbir alemi yoktur. Aynı durum BM açısından da geçerlidir. Kıbrıs'ta 27 yıldır BM prensipleri çiğnenmektedir. BM kararları çiğnenmektedir. Ve muhtemel anlaşma gerçekleşirse bu prensipler ve kararlar sadece görünüşte ayak altına alınmayacak. Gerçekte ayak altına alınıp iyice çiğnenecek. Bunu görmek için deha olmak gerekmez. Tek gereklilik burjuva kuyrukçuluğuna düşmemektir. Bugünün dünyasında dünya emperyalizminin kuyrukçuğu anlamına gelen burjuva kuyrukçusu siyasetler içinde debelenmemektir.

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK

16 Ocak Sürecinin Bazı Sorunları

1. Denктаş'ı değil, süreci desteklemek-ulusal halk meclisi

CTP görüşme süreci başlayınca, acele tarafından turlara da başladı. Talat yoldaş tüm partileri, sendikaları, demokratik veya değil kitle örgütlerini dolaştı. (Yahu Talat, aldığımız duymalara göre işten atılan öğretmenlerimize oh olsun demişsin, kamu işçisinin siyaset yapmaması gerekli demişsin? Doğru mu, yoksa yalan mı? Seni çekemeyenler var da! Baksana şu Gappellari denen tipe. İyi ki Denктаşla bir kebab yedin yani! Sanki yasaktı. Sanki barış için her halt yenilmezdi!) Barışın ve çözümün elde edilmesi için sürece destek istedi. Gerçi DP'li ve Başbakan Yardımcısı Coşar coştı ve süreci destekleyip te Denктаş'ı desteklemek de neyin nesi ve nasıl mümkün oluyormuş gibi sorular sordu ama, önemli değil. Ne de olsa o sağcı. Talat ise solcu! Tabii UHH'lı yoldaşlarımız da acele tarafından ortak bir bildiri hazırlayıp hep birlikte imzalayalım dediler. İyi ettiler de... o kadar da iyi etmediler. Bu UHH'lılar ne zaman çenelerini kayapacaklar, ne zaman konuşacaklar bilemiyorlar değil mi Talat yoldaş? Biz de aşırı solculuk, çocukça işler yapmak KSG takelinde sanırdık. UHH anti emperyalist mücadelenin bayraktarlığını elimizden kapacak bu gidişle. Buldular keretalar Denктаş gibi bir yoldaş, bırakmadılar bizi Hasipoğlu ve Denктаş yoldaşlarla birlik cephe kuralım. Şimdi onlar işte Denктаş ile birlikte, ona destek olarak, ve tabii ki AB emperyalizmini teşhir ve de tecrit ederek, işin legal yönlerini de Mümtaz Soysal yoldaşımızın kontrolüne vererekten, efendime söyleyeyim, acele tarafından BC kuracaklardı.

CTP yutar mı!

Biz çok denedik CTP'yi BC diye kandırmayı. Siz daha yeni çocuklarınız UHH'lı yoldaşlar. Kandıramazsınız. Yoksa... Hay allah, yoksa kandırabilirler mi? Tüm Kuzey Kıbrıs'ın partileri vs. vs. bir araya gelebilir mi?

Gelir mi gelir!

CTP nin UHH destekli faaliyetlerini Turgut Afşaroğlu yoldaşın "Ulusal Meclis" önerisi takip etti.

Biraz düşünün. CTP'nin oluşturmaya çalıştığı işbirliği, UHH'nin bu işbirliğini protokola dönüştürme çabası, ve... Turgut'un bu çabaları ve protokolü örgüte dönüştürme talebi.

Değil mi ama? Nedir bu ulusal meclis! CTP'nin çabalarının, UHH'nin protokolünün örgüt ve böylece cisim kazanması!

Biz Turgut ve Arif hocaların ne "hin oğlu hin" olduğunu bildik de-ne de olsa MIT eğitimli eski TMT'cidiler- bu kadar olduklarını bilmezdik yani!

Talat "eşşek" gibi koşursun-ulusal meclisin zeminini hazırlasın-, Taner "eşşek" gibi koşursun-fikirler dizisini oluştursun-, ve ohhh bizim Turgutla Arif üstüne konuşun; güneydeki gibi bir ulusal meclis!

Aferin, aferin! bizim BC siyasetini çok iyi öğrenmişsiniz yoldaşlar. Hamzayla Ulus'a iş kalmadı valla! Hele hele lzzet, Özker ve de Durduranlar (ailecek). Onların anayasa yapma imkanları da kalmayacak bu gidişinin!

Yahu biz size kaç defa diyeceğiz burjuva çerçevede çözüm sevdasından vaz geçin, yoksa Talat'tan da beter "eşşek"leşirsiniz diye! YBH ile TKP'nin (CTP ile birlikte) yediği halta bakın. Kıbrıs Birleşik Devletleri'nin anayasasını hazırlamışlar. Kurulsun da hepimiz görelim günümüzü.

Bu arada Allah bizlere ve Kuzey'deki sadece Kıbrıslı Türklere değil, tüm kolonlara ve göçmen işçilere kolaylık versin. Amin deyin eşşekler! Sadede gelelim.

KSG oldum olası Güney'deki ulusal meclise karşı çıkmıştır. AKEL'den çok dinledik biz işgal edilmiş ülkenin topraklarını kurtarmak için kurtuluş mücadelesi yürüttüğünü ve işte ulusal meclisin bunun aracı olup KC'nin Yunanistanla olan işbirliğinin özgür bir ülkenin başka bir özgür ülke ile bağımsız işbirliği, işgale karşı işbirliği anlamına geldiği palavrasını! Nerede işte CTP gibi dönüp Kıbrıslı Türklere de kitle katliamcısı Rum iflerinden kurtulmuş bir ülkeye ve de gönüllü olarak devletlerini kurup Türkiye gibi bağımsız bir ülke ile varlıklarını korumak için işbirliği yapıyorlar dedireceklerdi bize!

Desene Turgut! Utanma utanma! Kimler neler dedi bu memlekette. Alışır alışır!

Gel gelelim bu ulusal meclisi ne UHH kurabilir, ne CTH ne de Turgut. Bunu kursa kursa Denктаş kurar.

A be Denктаş. Boşver sen onları da bizim hatırımız için kuruver şu ulusal meclisi. Biliyorsun az kala yoldaş olacaktık ABD ve AB'ye karşı. Onun hatırına. Veya daha iyisi, kur da görelim bakalım ne yapacaklar şunlar da birlikte gülelim. Hem de biz de seni seçilmiş cumhurbaşkanı ilan edeceğiz kurarsan. Valla billa seçilmiş cumhurbaşkanı ilan edeceğiz. Deme şimdi bize senin AB parlamentosu üyesi ve de AB emperyalizminin düşmanı bir yoldaşın var geldi tatilden, Kuzey Kıbrıs'a yerleşti, deme şimdi ABD'li anti-emperyalist yoldaşların Kuzey Kıbrıs'ta kazık çaktı. UHH ve Taner yoldaşları kızdırırsın sonra. Onlar vatana ihaneti sevmeyiz bilirsiniz!

Ulusal meclis fikri hem Güney'de, hem de Kuzey'de burjuvaziye yama olma önerisidir.

Değilse, eğer Kuzey'de burjuvaziden bağımsız bir meclis, bir ulusal meclis oluşturulacaksa, emperyalizme karşı bir ulusal meclis oluşturulacaksa, bunun yolu BMB Platformu'nun aktif olduğu dönemde KSG taktiklerinin hayata geçirilmesinden geçiyordu. Ya şimdi nereden geçiyor?

Turgut'un önerisinin bağımsız bir ulusal meclis ile, halka ait ve onların çıkarını savunacak bir ulusal meclis ile uzak yakın alakası yoktur. Varsa söyle bize Turgut!

Var mı bir fikrin Turgut? Gel 200 tane cumhurbaşkanı adayı sunalım da olsun bu işler!

Hamzayla yarış, aklın bir barış!

2. Yüzde ellili bir meclis

Turgut Afşaroğlu yoldaşımız Güney'deki gibi Kuzey'de de ulusal meclis istemenin yanında, Arif Hoca yoldaşla birlikte bir de yüzde ellisi Kıbrıslı Rum, yüzde ellisi Kıbrıslı Türk'ten oluşan ortak bir meclis de önerdi.

Yahu bunu İngiliz bile yapmadı. Yüzde yetmiş yüzde otuz dedi. Dedi de ne oldu demeyin. Koskoca KC oldu. Yüzdeli meclisiyle ve de bilin bakalım daha nesiyle? Cemaat Meclisleriyle! (Hani şu ulusal meclisler, ulusal konseyler var ya onun 1960 tipi)

İyi ama hepimiz farkındayız ki, ve Denктаş ve Türkiye ve de Ecevit de-Mümtaz şahsiyeti de unutmayınız, iyi solcudur vesselam- sürekli hatırlatıyor ki, biz Türklere, pardon yani Kıbrıslı Türklere, 1960'lardan çok ilerilerdeyiz Allaha şükür. Var mı öyle yüzde 70 yüzde 30? Şimdi yüzde 50 yüzde 50!

Dimi Turgut ve de Arif hoca yoldaşlar!

Sizi gidi köftehorlar sizi.

Aldınız arkanıza Türkiye'yi, Türkiye de aldı arkasına ABD'yi, buldunuz fukara Kıbrıslı Rum ve de Yunan burjuvalarını yüzde 50 yüzde 50 dimi! Kıbrıs'ta bir Kıbrıslı Türk 12-15 Kıbrıslı Ruma, bir Türk-Kürt 4-5 Kıbrıslı Rum'a bedel demek.

Teesüf ederim. Tevekkeli diyor UHH sizler vatan hainisiniz diye.

Bir Türk bir dünyaya bedel yoldaşlar. Öğrenemediyeniz Türkiye'den faşo parti de ithal ettik. Gidin üye olun da öğrenin. Arkasında ABD olan bir Türk'ün bir dünyaya bedel olduğunu öğretsinler size. Türkleri çok severler. Bildiğiniz gibi değil.

Boşverin siz. Sadede gelelim.

KSG sizin yüzde onluk komisyon değil de, yüzde ellilik meclis fikrinizi desteklemeye hazır. Hatta ve hatta ulusal meclis fikrinizi de desteklemeye hazırdır. Eğer tüm sol birleştirilecek, ve tüm sol ele ele verip seçimlere katılarak bu meclisin üyelerini solculardan, barışseverlerden, yurtseverlerden oluşturacaksa.

İyi ama bu BC siyasetinin sizler tarafından kabullenilmesi, seçim taktiklerinin, BMB Platformu döneminde önerilmiş olan seçim taktiklerinin tarafınızdan kabulünü ve uğruna mücadele etmenizi gerektirir.

İyi ama sizin o taraklarda beziniz yok!

Siz nasıl bir ulusal meclis istiyorsunuz, siz nasıl bir yüzde 50'li ortak kurucu meclis istiyorsunuz!

Ben size deyim.

Denктаş tarafından atanmış!

Gidin işinize lütfen!

3. Görüşmeciler arasında Barışsever-Kıbrıslı Türk-birini katalım.

Eh Denктаş ulusal meclis atamayınca, yüzde ellili ortak meclisi de atamayınca, geriye ne kalır?

Görüşmelere giden heyete bir de bizden adam katmak kalır.

Denктаş'a "dostça öneri" kalır!

Ne de olsa eski dost düşman olmaz dimi!

Gidin işinize allahsen. CTP'ye mi katılacaksınız, YBH'ya mı, TKP'ye mi, UHH'ya mı..

Gidin işinize!

4. KC'ne geri dönüş-ama federal yapıda

Hamza en nihayet "tumayı gözünden vurdu", her ne kadar memleketteki herhangi bir siyasi gelişmeye tekbül etmiyor ise de, en azından enternasyonal alanda burjuvaların başına bela olabileceğimiz bir işe girişecek galiba-böylece de KSG-Londra Bürosu her "osurduğunda" Hamza'nın "sıçmasından" da kurtulacağız diyorduk ki, Armağan yoldaş Hamza'nın önerisine açıklık getirdi!

Meğersem Kcye geri dönülecekmış ama federal yapıda!

Yahu etmeyin eylemeyin. Bu kadarı da fazla yani.

Ne yapmaya çalışıyorsunuz siz yoldaşlar. CTP-TKP iyice burjuvalaşmıştı. En azından dışarıdaki yoldaşlar ve belki de YBH kaldı derken gökten zembille fikirler yağıyor. Ne akıl alır ne mantık alır fikirler. Ya tamamen temelsiz, ya da tamamen şöven ve Denктаş'a bağımlı, burjuvaziye bağımlı.

Hakkınız yok bunlara. Yakışmıyorda sizlere.

BC için iş başı yapmak size yakışandır. Size yakışanı yapınız. Yoksa CTP üst yönetiminden de beter olacaksınız siz!

Gelin aşağıdaki temel prensiplerde birleşerek hep birlikte iş başı yapalım.

5. SOLDA BİRLİK (BU MEMLEKET BİZİM) PARTİSİ TEMEL PROGRAMI

KIBRIS SORUNUN ÇÖZÜMÜNÜN TEK YOLU OLARAK YEREL BURJUVAZİNİN YENİLGİYE UĞRATILMASI VE KIBRIS'IN EMPERYALİST DÜNYA ZİNCİRİNDEN KOPARILMASI

Dünya emperyalist sisteminin ortaya çıkardığı şartlar ve bu şartların etkisi altındaki Kıbrıs'ın geçmiş ve bugünü incelendiğinde şu basit olguyu görmemek imkansızdır. Dünya Burjuvazisi milli sorunun çözümünde iflas etmiştir. Küçük ve geri ülkelerdeki Yerli burjuvazi ise bir yandan kendi emperyalist emelleri peşinde koşmakta, öbür yandan ise büyük emperyalist güçlerin rüşvetlerini kabullenip milli bağımsızlığı onlara satmaktadır.

Bir yandan büyük emperyalist güçlerin çıkar çatışmalarının, diğer yandan bölgesel ve yerli burjuvaların emperyalist çıkar çatışmalarının küçücük bir adada iç içe geçmesi şartlarında burjuvazinin hakimiyeti ve bu hakimiyet üzerinden büyük ve bölgesel emperyalist güçlerin çıkarlarını ve adımızda korunması siyaseti sürdüğü müddetçe Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türklere arasındaki ilişkinin barışçıl ve dayanışmacı bir örgütlenişine imkansızdır. Kıbrıs sorununun çözümü imkansızdır.

Dolayısı ile SOLDA BİRLİK (BU MEMLEKET BİZİM) PARTİSİ programı tüm Kıbrıs'ta yerli burjuvazinin yenilgiye uğratılması, emperyalizmin zincirinin Kıbrıs'ta kırılmasını Kıbrıs sorununun çözümü için şart görür ve

buna uygun olarak ve Kıbrıs'ın Birleşik partisi olarak aşağıdaki programı tüm Kıbrıs'ta hayata geçirecek bir hükümet kurulmadan Kıbrıs sorununun çözümleneceğinden hareket eder.

1. İngiltere, Türkiye ve Yunanistan emperyalistlerinin (ve daha sonra devreye girebilecek diğer emperyalist güçlerin) Kıbrıs üzerinde mevcut tüm hak ve iddialarının reddi. Kıbrıs'ın bağımsızlığı.

2. Kıbrıs üzerinde hak iddia eden emperyalist güçlerle işbirliği yapıp Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına ihanet eden tüm büyük burjuvaların mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi.

3. Kilise ve Vakıf dahil, büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazların karşılıksız olarak devletleştirilmesi. Boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs alanlarının ve bunlar üzerindeki taşınmazların devletleştirilmesi. Tüm bu toprak ve taşınmazların zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş Kıbrıslı Rum ve Türk Kıbrıs halkının tüm kesimlerine ve topraksız köylülere ve evsiz işçi ve memurlara dağıtılması.

4. Kıbrıs Türk milletinin milli eşitlik haklarının gerekirse Federal bir yapılanma ile garanti altına alınması. Kıbrıslı Rumlar ve Türklere arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen tüm örgüt ve faaliyetlerin yasaklanması.

5. Anti-emperyalist cephe hükümetini iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınması.

6. Bu programın zaferi için çalışan tüm kolon ve kaçak işçilerin isterlerse eşit haklara sahip Kıbrıs vatandaşı olmalarının kabulü. Bu programın zaferine karşı çalışan tüm kolon ve kaçak işçilerin istemesel de eşit haklara sahip Kıbrıs vatandaşı olmalarının reddi. Bu programın zaferi için mücadelede nütür tavır takınan kolonların ve kaçak işçilerin isterlerse eşit haklara sahip Kıbrıs vatandaşı olmak için müracaat etme hakkının tanınması ve bu müracaatların Kıbrıs'ın şartlarına uygunluğunun tek tek değerlendirilip karara bağlanması.

Kıbrıs'ın Kuzey ve Güney'inde ortaya çıkan farklılaşmanın, bu farklılaşmanın siyasette farklı gelişmelere yol açabileceğinin ve dolayısıyla tüm Kıbrıs Partisi olarak şekillenmesi ve tüm Kıbrıs'ta iktidar olmasının geçilmesi ihtimalinin bilincinde olan SOLDA BİRLİK (BU MEMLEKET BİZİM) PARTİSİ Kuzey Kıbrıs'ta iktidarı ele geçirip, bu iktidarı verdiği güçle Güney Kıbrıs'ta da iktidar olmanın imkanlarını artırmak, veya tam tersi, Güney Kıbrıs'ta iktidar olup Kuzey Kıbrıs'ta da iktidar olmanın imkanlarını artırmak amacıyla hem Kuzey hem de Güney Kıbrıs'ta, ama aynı zamanda tüm Kıbrıs'ta, iki bölgede de birden iktidar olma imkanlarını göz ardı etmeden, ayrı ayrı bölgelerde iktidar olmak için çalışmalarını sürdürecektir.

6. SOL BİRLİK (BU MEMLEKET BİZİM) PARTİSİ ÇALIŞMA YÖNTEMLERİ

Halkın kendi kendini yönetmesi anlamına gelen demokrasi ve demokratik yöntemler SOL BİRLİK (BU MEMLEKET BİZİM) PARTİSİ'nin tek çalışma yöntemidir.

Demokrasinin olmazsa olmaz ilkesi olarak vatandaşların çoğunluğunun istek ve taleplerine uygun hareket etmeyi kendine temel alan SOL BİRLİK (BU MEMLEKET BİZİM) PARTİSİ, burjuvazinin bu ilkeye ters düşen hiçbir öneri ve tedbirini kabullenmez. Çalışmalarında bu ilkeye ters düşen hiçbir kısıtlamayı kabullenmez.

Güney'de ve bilhassa Kuzey'de bu ilkenin burjuvazi tarafından çiğnediğinin bilincinde olan SOL BİRLİK (BU MEMLEKET BİZİM) PARTİSİ mevcut burjuva düzen şartlarında uygulanan yerel ve genel seçimleri demokrasinin bu temel ilkesini hayata geçirmenin, ve vatandaşların bu ilkeyi öğrenmesinin, uygulamasının ve böylece iktidar olmak için örgütlenmesinin bir aracı olarak ele alır. Burjuva hükümetlerde yer almayı reddeder.

Dolayısıyla, SOL BİRLİK (BU MEMLEKET BİZİM) PARTİSİ Kuzey ve Güneydeki yerel, genel, ve tüm Kıbrıs çapındaki seçimler için kendine anti-emperyalist diyen önde gelen örgütsüz birey, parti, sendika, yayın organı ve diğer kitle örgütlerinin tüm seçimler öncesi aday adaylarını belirlemesini, bu aday adaylarının hep birlikte kitlelere sunulmasını ve kitlelerin çoğunluğunun destekledikleri adayların hepimizin adayları olarak tespit edilmesi ve seçimlere bu adaylar üzerinden katılması yöntemini kendine anti-emperyalist diyen önde gelen örgütsüz birey, parti, sendika, yayın organı ve diğer kitle örgütleri ile birlikte yaşama geçirmek için çalışacaktır.

Mevcut bilgisayar teknolojisinin doğrudan demokrasiyi mümkün kıldığının bilincinde olan SOL BİRLİK (BU MEMLEKET BİZİM) PARTİSİ kendi pratiğinde doğrudan demokrasiyi hayata geçirmenin yanında, ülkenin yönetim yöntemi olarak vatandaşa doğrudan demokrasi sunmayı da üstlenecektir.

Vatandaşın bulunduğu her alanda onları burjuvazinin ekonomik, siyasi ve diğer tüm saldırılarından korumak için gerekli tüm çalışmalar yukarıdaki metoda uygun olarak, onlarla birlikte, onların demokratik mücadele yeteneklerini ve bilinçlerini artıran bir çerçevede yürütecektir.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ**

UYUŞMAZLIK MI ÇÖZÜMLENECEK, TAKSİM MI BENİMSETİLECEK?

İlk olarak 1950'li yılların sonunda, askerler ile siviller arasındaki ilişkileri incelemek amacıyla ABD'de kurulan "Ulusal Güvenlik Politikası Araştırma Komitesi", Mart 1957'den itibaren de "Journal of Conflict Resolution" adlı bir dergi yayımlamaya başlamıştı. Bu "Uyuşmazlıkların Çözümü" (Conflict Resolution=CR) çalışmaları, sadece masum bir davranış bilimi olarak gelişmemiş, aksine daha başlangıç aşamasında, Amerikan emperyalist politikasının askeri uygulayıcıları ile sivil uygulayıcılarına bilimsel veriler sağlayıp, uluslararası ilişkilerde var olan uyuşmazlıkların nasıl yönlendirilebileceğine ilişkin politika formülasyonuna katkıda bulunmuştu.

Carter Merkezi'ne bağlı CR Programı yöneticilerinden olan Joyce Neu, yeryüzünde uzun yıllardır süren uyuşmazlıklarla ilgili olarak konuşurken şöyle demiştir:

"Uluslararası topluluk, uyuşmazlıkları çözmek için siyasal isteklilik göstermektedir. Süper güçler, taraf tutarak, başka ülkelerdeki iç anlaşmazlıkları körüklemektedirler." (1)

UYGULAMAFARKLI

Oysa ki uygulama, hiç de öyle olmamaktadır. Bölgesel çatışmalarda, emperyalist güçler, o bölgedeki kendi çıkarlarını korumak ve sürdürmek için, çatışan taraflardan birini veya ötekini, bazı durumlarda da her ikisi içinde yer alan kendi taraftarlarını desteklemektedirler.

Ekonomik gücü elinde tutan ve kamuoyunu, karşı tarafa karşı düşmanca duygular beslemesine yol açacak bir şekilde oluşturan egemen çevreler, bu uyuşmazlıktan zarar gören geniş halk kesimlerinin gerçeklerin bilincine varmasına karşı, her türlü entrikayı çevirirler, onların görüşlerinin yayılmaması için ellerinden geleni esirgemezler.

Çatışan taraflar arasında resmi görüşmeler sürerken (Track 1-diplomacy), ona paralel olarak yürüttükleri CR çalışmalarında (Track 2-diplomacy), anlaşmazlığın geniş halk kesimleri ve her iki tarafın genel yararına çözümlenmesi yerine; sözümona gayri-resmi kişi ve örgütlerle, ama resmi ideolojinin onayı alınarak, sorunun son çözümlenmede egemen güçler leyhine sonuçlandırılmasını gözetirler. (2)

KIBRIS SORUNUNDA CR YÖNTEMİ

1958 yılında toplumlararası bir çatışmaya dönüştürülen Kıbrıs uyuşmazlığında da, resmi diplomasi yanında CR yönteminin kullanılması çalışmaları yapılmıştır.

1979'da Harvard Üniversitesi'nde ve 1984'de Cambridge/Massachusetts'de, ABD'de öğrenim gören Kıbrıslı Rum ve Türk öğrencilerin katılımı ile bazı "workshop"lar yapılmış ve "üçüncü taraf" olarak sosyal bilimciler ve CR uzmanları gözlemci olarak bu toplantılarda yer almışlardı. Maris Hadjipavlou-Trigeorgis'e göre bu toplantıların amaçlarından biri de, Kıbrıs anlaşmazlığı üzerine Kıbrıslı Rum ve Türk katılımcıların yaptıkları tartışmanın içeriği hakkında bir raporun hazırlanarak, ABD Dışişleri Bakanlığı'na iletmektir. (3)

Daha sonra, 1985 yazında Kıbrıs'a gelen Amerikalı Prof. Leonard W.Doob, 8 Kıbrıslı Rum ve 8 Kıbrıslı Türk ile birlikte, Ledra Palas Otelinde "Toplum İlişkileri Üzerine Yale Projesi"ni gerçekleştirdi. 7-8 kez yapılan bu toplantılarda, "iki toplumu yakınlaştırmaya yönelik" konusunda görüş alışverişinde bulunuldu. Katılımcı Kıbrıslı Türklerden Bekir Azgın, Amerikalı profesörün, katılımcılardan, toplantıların gizli kalmasını ve politika karıştırılmamasını istediğini açıklamış ve Türk tarafının da bu "gentleman's agreement"e uyduğunu söylemişti. (4)

Bu CR toplantıları sırasında, Kıbrıs kamuoyuna bilgi verilmemesi kararından tedirgin olan Rum basını da "Yanlış anlamlara meydan bırakmamak için gizliliğin bir yana bırakılmasını" talep etmişti. (5)

1988 yılı yazında, bu kez Norveç Uluslararası Sorunlar Enstitüsü tarafından Ledra Palas Otelinde düzenlenen ve Türk ve Rum kesimlerinden seçkinlerin katıldığı yeni bir CR "workshop" toplantısı yapıldı. Bu toplantının o sırada başlatılmış olan Vasiliu-Denktaş görüşmelerine katkı sağladığı öne sürülmüştü. (6)

"Toplumlararası işbirliğinin her iki tarafa da yarar sağladığını göstererek, bir "Kıbrıslılık" bilincinin geliştirilmesine katkıda bulunabilecek olan hükümet dışı örgütler"den söz eden James H.Wolfe, aynı makalesinde, toplumlararası ilişkilerin yeniden şekillendirilmesinde bu örgütlere esaslı görevler düştüğünü vurgulamaktaydı. (7)

Oysa ki Kıbrıs'ta yapılan bu tür CR uygulamalarında, özellikle Kıbrıs Türk kesiminden katılanlar, Kıbrıs Türk liderliği ve ona yakın seçkinler tarafından belirlenmekte ve gerçek bir "hükümet dışı örgüt" niteliğinde bir çalışma yapılamamakta ve amaca hizmet edilememektedir. (8)

TEMAS GRUBU'NADUYULANTEPKİ

Öte yandan ilerici Kıbrıslı Türk ve Rumlar, Eylül 1989'da Ledra Palas'ta toplanarak, 1958'den bu yana ilk defa iki toplumlu bir yapı olarak "Bağımsız ve Federal Kıbrıs için Temas Grubu"nu oluşturdular. Gerek ara bölgedeki Ledra Palas Otelinde, gerekse Lefkoşa'nın Rum veya Türk kesimlerinde düzenledikleri siyasal, kültürel, sosyal ve tıbbi içerikli toplantılar, toplumlararası anlayış ve işbirliğinin gelişmesinde önemli bir ilerleme sağladı. Her iki toplumdaki siyasal partilerin karşılıklı ziyaretleri sıklıkla yapılmaya başlandı.

CR toplantılarındaki gizliliğin aksine, Temas Grubu, sürekli olarak her iki taraftaki kamuoylarını çalışmalarından haberdar ediyor ve tartışılan konuların içeriğini basında yayımlıyordu. (9)

"Bağımsız ve Federal Kıbrıs için Temas Grubu"nun her iki kamuoyunda büyük ilgi gören etkinliklerinden huzursuz olan Kıbrıs Türk liderliği, Mart 1990'dan başlayarak, ara bölge veya Rum kesiminde yapılan etkinlikler için verilen "geçiş izinleri"ni önce kısıtladı ve daha sonra "sorumlu makamlara bilgi verilmesi" talebinin reddedilmesi üzerine yasakladı.

Kıbrıs Türk liderliğinin resmi görüşünden farklı bir düşünce şekline sahip olan Temas Grubu'nun Kıbrıslı Türk üyeleri, kendi ülkelerinde seyahat ve iletişim özgürlüğüne getirilen bu yasakları, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komitesi'ne şikayet etmek zorunda kaldılar.

LİDERLİK CR'YESICAK BAKIYOR

Durum böyle gelişirken, liderliğin CR toplantıları için olumlu bir yaklaşım içinde olduğu gözlemlendi. Çünkü Kıbrıs Türk kesimi adına bu toplantılara katılan kişiler, resmi Türk görüşüne yakın kişiler olup, liderliğin onayını almakta ve elde edilen sonuçlardan da onu bilgilendirmekteydi. Örneğin Ottova'da yapılan CR seminerine katılan üst düzey yetkililer arasında Rauf Denktaş'ın danışmanlarından Mümtaz Soysal, Rüstem Tatar, Ahmet Aker, Ahmet C. Gazioğlu, eski Dışişleri Bakanı Vedat Çelik ve TKP Genel Başkanı Mustafa Akıncı vardı. (10)

Haziran 1991'de Londra yakınlarında, "basına kapalı ve gizlilik esası üzerinde yapılan" CR toplantısına katılanlar arasında da Ergün Olgun, Osman Örek, Ahmet C.Gazioğlu gibi Denktaş'ın danışmanları yer almış ve "güven artırıcı önlemler" üzerinde konuşulmuştu. (11) Bu 4 günlük toplantıda tartışılan konuların bir özeti, Cyprus Weekly gazetesinde (5.2.1993) yayımlanmıştı.

1993 yılı yazında, merkezi Washington'da bulunan "Institute for Multi-Track Diplomacy" tarafından Oxford'da düzenlenen CR toplantısına katılanlar arasında, Kleridis'in kızı ile Denktaş'ın oğlunun da bulunması ilginç bir

Ahmet AN

gelişmeydi. Bu gizli toplantıda da, dünyada halklar arasında çıkan uyuşmazlıkların çözümü için geliştirilen yeni yaklaşımlar tartışılmış ve katılımcılardan Fatma Azgın'ın sonradan yazdığına göre, "derin sularda yüzebilecek" amacıyla "gerekli beceriyi, donanımı sağlamak" üzere çalışmalar yapılmıştı. (12)

İLKTEPKİLER

Oxford toplantısına katılan Kıbrıslı Rum ve Türkler, 24 Eylül günü, ABD Büyükelçiliği'nin himayesinde Lefkoşa'nın Türk kesiminde açılan "Kültürlerarası Fırça Darbeleri-2" sergisinde yeniden buluştular. Bu serginin açılışı nedeniyle bir basın bildirisini yayımlayan 23 Kıbrıslı Türk, Amerikan güdümlü serginin toplumlararası gerçek yakınlaşmaya hizmet etmediğini belirterek, ABD'nin bölücü duvarların kalkması için çaba göstererek, samimiyetini kanıtlamasını talep ettiler.

26 Eylül 1993 akşamı Rum Antenna Televizyonu'nun CR toplantıları ile ilgili olarak yaptığı yayın, ertesi günkü bütün Rum gazetelerinde geniş yankı yaptı. Haravgi gazetesi haberi tam manşet olarak verirken, kullandığı başlıkta "konfederatif çözüm şeklini ileri götürmek için halkın sırtında pis bir oyun oynanmakta olduğu"nu vurguladı. AKEL Genel Sekreteri Hristofyas ise "Antenna'nın açıklaması bizde şok yarattı. Tam bir gizlilik içinde temaslar yapıldığını, temasları yapanların maksatları hakkında konuşma yapmaktan kaçındıkları"ni açıkladı. Diğer siyasal parti yetkilileri bir süreden beridir İngiliz ve Amerikan yetkililerin gözetiminde bazı Kıbrıslı Rumlarla Türkler arasında yürütülmekte olan gizli temasları kınadıklarını açıkladılar.

Anlaşılan, CR toplantılarına iki yılı aşkın bir süredir katılmakta olan Rum grubunun çalışmalarından Rum basını hiç haberdar değildi. Türk basını ise, Oxford toplantısı nedeniyle haberdar olmuş ve "ABD, İngiltere, Kanada ve diğer Batılı ülkelerdeki vakıflar ve kuruluşlar tarafından ortaklaşa düzenlenip finanse edilen bu gizli toplantıya KKTC'den katılanlar"ın kimler olduğunu 26 Temmuz 1993 tarihli Kıbrıs gazetesinden öğrenmişti.

Rauf Denktaş'ın danışmanlarından Ergün Olgun, 19 Ağustos 1993 akşamı halka açık bir toplantıda Oxford toplantısı hakkında bilgi verirken, "katalist" diye nitelendirdiği ülkelerin, uyuşmazlıkların temel nedenlerini bulmada taraflara yardımcı olduklarını belirtmiş ve "ABD'nin Kıbrıs sorununda dikkatin kendi sorumluluğundan başka yöne çekilmesi için mi bu toplantıları düzenlediği" şeklindeki sorumuza yanıt vermekten kaçınmıştı.

1989'da başlatılan ve 2. toplantısından sonra faaliyetleri kısıtlanıp, sonra da Kıbrıs Türk liderliğince yasaklanan "Bağımsız ve Federal Kıbrıs için Temas Grubu"nun da toplumlararası yakınlaşma için çaba sarfettiğini, ama görüşlerinin liderlikçe onaylanmaması yüzünden çalışmalarının akamete uğratıldığını belirten bir başka soruya E.Olgun'un verdiği yanıt ilginçti: "Demek ki onlar başarısız olmuş ki bizi kurdular!" (13)

GİTTİKÇE GELİŞEN CR TOPLANTILARI

Federal Kıbrıs için Temas Grubu'nun ortaya koyduğu etkinliklerden tedirgin olan Kıbrıslı Türk egemenler, bu grubun çalışmalarını önce kısıtlamış, daha sonra da yasaklara tabi tutmuştu. Bunu izleyen dönemde, Kanada Barış ve Güvenlik Enstitüsü'nün başlattığı CR çalışmalarının, Amerikalı uzmanların devreye girmesiyle daha da hızlandırıldığını görüyoruz. 1993'de Oxford'da toplanan Kıbrıslı Rum ve Türklerden oluşturulmuş CR grubunun, 1994 yılı içindeki etkinlikleriyle gerek Rum basınından, gerekse Türk kesimindeki bazı çevrelerden ağır eleştiriler aldığı anımsanacaktır.

(devamı sayfa 13'te)

UYUŞMAZLIK MI ÇÖZÜMLENECEK, TAKSİM Mİ BENİMSETİLECEK?

(12. sayfadan devam)

DENKTAŞ'IN GÖRÜŞÜ

Bu eleştirilerin en önemlisini dile getiren Kıbrıs Türk toplumu lideri Rauf Denktaş, yabancı diplomatların görüşme tekniğini göstermek üzere, iki tarafın insanlarını bir araya getirme girişimlerine değinirken, belli kişilerin paralı öğretmen haline getirildiğini ve yapılan çalışmalarda görüşme tekniğinin değil, Kıbrıs meselesinin nasıl çözülebileceğinin öğretilmeye başladığını anlatarak şöyle konuşmuştu: "Bu etkinliklerde 10'ar, 10'ar hücreler halinde çalışmakta olup, bu sayının karşılıklı olarak 400'er kişiye ulaşıldığı zaman Kıbrıs'ta barışa gidileceği varsayılıyor." Denktaş bir başka konuşmasında da "Ben bu görevi alanları suçlamıyorum. Ama içimizde bu faaliyetlerin devam ettiğinin bilinmesini ve bu faaliyetlere katılanların gördükleri ve öğrendiklerini Hükümet'in süzgeçinden geçirmelerini istiyorum...İyi niyetle yapıyorlarmış. Ben kötü niyetle yaptıklarını söylemedim. Ancak bir devlet, bir hükümet varsa bunun usulüne göre yapılmasını, Hükümet'in bunlardan haberdar olmasını ve Hükümet'in de görüşünü yansıtacak kişilerin bu toplantılara katılmasının esas olmasını söylüyorum." (14)

CR çalışmalarını Türk kesiminde yönlendirenler arasında bir Cumhurbaşkanı danışmanı, siyaset heveslisi bir karıkoca, bir zamanlar KGB ajanlığı yaptığı söylenen bir bayan gazeteci, kendini aydın diye tanıtan bazı eski solcular ve Amerikan muhiplerinin de bulunduğu bilinmekle beraber, sözü edilen paralı CIA ajanlarının kimler olduğu her nedense kamuoyuna açıklanmadı. Kıbrıs Rum kesiminden de CR çalışmalarına katılan kişilerin benzeri çevreler olduğu ve sözümüne "Kıbrıs Barış Merkezi" adı altında çalıştıkları basına yansıdı. Rauf Denktaş, daha sonra 15 Aralık 1995 akşamı BRT-TV'deki Açık programında konuşurken, CR grubu içine kendi adamlarını koydurarak, bu toplantılarda ne olup bittiği hakkında bilgi aldıklarını açıklamıştı. Zaten daha işin ta başında olayı yönlendirenler, hep Denktaş Bey'in yakın çevresindeki açık-gizli kendi adamlarıydı.

CR ve benzeri toplantılarda yapılan tartışmaların içeriği hakkında hazırlanan raporların ABD Dışişleri Bakanlığına iletildiğini yine bir CR eğitmeni olan Maria Hadjipavlou-Trigeorgis'ten öğrenmiştik. (15) Bir başka veri de, CR eğitmenlerini eğiten kişiler arasında CIA'e danışmanlık hizmeti sunan CR görevlilerinin de bulunduğu şekildeydi. (16)

RUM KESİMİNDEN TEPKİLER

Cyprus Weekly gazetesinde yazan George Lanitis köşesinde, Rum kesimindeki CR çalışmalarına değinirken, 1960'da da Kıbrıs Cumhuriyeti kurulduğu zaman Lefkoşa'daki ABD Büyükelçiliği'nin "ileride lider olabilecek kişiler"i 3 ay süreyle ağırladığını hatırlatarak, CR çalışmalarını da ona benzetmişti (17). Nitekim Kıbrıs Türk kesiminde de CR eğitmeni olarak yetiştirilenlerden Nese Yaşın'ın, "geleceğin yöneticileri" olacaklarını yakın çevresine açıkladığı kayda geçmiş bulunuyor. (18)

Rum DİKO partisinin Parlamento sözcüsü Tasos Papadopoulos, bazı Kıbrıslıların ABD'ye olan hayranlıklarını yine Cyprus Weekly'de şu şekilde dile getirmekteydi:

"Ne kadar yurttaşımızın, Amerikan Büyükelçiliğinden bir davetiye elde etmek için nasıl mücadele ettiğini bugün görmekteyiz. Çünkü bu şekilde kendilerinin önemli bir kişi olduğuna inanırlar ve seçimlerde eşlerinden başka bir destek bulmamalarına rağmen bir rol oynamak isterler." (19)

SAĞIRLARDIYALOĞU

Kıbrıs gazetesinin 26 Mayıs 1997 tarihli sayısında Ülkü Alemdar imzasıyla yayımlanan bir yazıda, Amerikalıların girişimi ve finansmanı ile başlatılan CR çalışmalarının 6 yılı aşkın bir süredir devam ettiği belirtilerek şunlar yazılmaktaydı:

"Geçen altı yıl zarfında Türk tarafından sürekli katılımcıların sayısı 300'ü aşarken, ara bölgede veya üçüncü

ülkelerde biraraya gelen Kıbrıslı Türk ve Rumların sayısı bin 600'e ulaştı...Uyuşmazlıkların çözümü gruplarına bir süre devam ederek daha sonra vazgeçenler, bu temasları "sağır diyalogu" olarak değerlendirirken, devamlı katılımcılar bu sürecin bir "sağır diyalogu" olmadığını, sadece yavaş ilerlediğini savunuyor."

Halkın Sesi gazetesinde yazan Şule Aker ise, CR çalışmaları ile ilgili olarak şu değerlendirmeyi yapmaktaydı:

"Amerikan yönetiminin Kıbrıs konusuna yaklaşımında son günlerde bir değişikliğe gittiği zaten göze çarpyordu. İlk değişikliği, iki toplumlu projelere (bi-communal projects) bağlanan ümitlerin fiyaskoyla sonuçlanmasının kabul edilmesinde gördük. Gerek iki toplumlu projelere katılanlar, gerekse bu projeleri organize edenler, geçen beş yılda bir arpa boyu yol kat edilmediği konusunda genellikle fikir birliği içerisindedir. Projelere katılanlar, özellikle Rumların Kıbrıslı Türklere söylediklerini kendi toplumlarında tekrar edemedikleri görüşündedir. Dolayısıyla, olay bir yeme içme ve bazı Türkler için de bir vakit kaybi olarak değerlendirilmeye başlandı. Sonuç alınmayacak bir girişim için de ne kadar vakit ayrılabilir? Sol çevrelerden gelen bazı Kıbrıslı Türkler de bu beş yılın sonunda KKTC'nin resmi pozisyonuna daha çok yaklaştıklarını söylüyorlar. Belki de bir kaç kişi için iki-toplumlu projeler iyi bir meşgale ve gelir kaynağıydı."

Gelecekte adımıza kabul ettirilecek olan "Amerikan barışı" için önkoşulları hazırlamaya yönelik olan bu CR gruplarının, gerek Rum, gerekse Türk kesimlerinde yoğun bir şekilde eleştirildikleri ve kamuoyuna bilgi verilmeden yapılan tartışma toplantılarında bir arpa boyu yol alınmadığı, yine katılan kişiler tarafından belirtilmesine ve hatta Kıbrıs Türk kesiminden bazıları kendilerinin "kobay" olarak kullanıldıklarından şikayet etmelerine karşın, bu yemekli-gezme toplantılardan da geri durmadıkları ayrıca dikkati çekmekteydi!

CRETKİNLİKLERİDE YASAKLANIYOR

Kıbrıs Türk makamları, Avrupa Birliği'nin Lüksemburg Zirvesi'nden sonra yayımladığı bildirimden ardından yayımladıkları bir duyuru ile, 27 Aralık 1997'den başlayarak Kıbrıslı Türkler ile Rumlar arasındaki iki toplumlu temaslara yasak koyduklarını açıkladılar. Ancak bu yasak, yürürlüğe girdiği ilk gün daraltıldı ve sadece Ledra Palace'daki etkinlikler için geçerli olacağı duyuruldu. Buna göre isteyen gruplar, Pile'de buluşup temalarını sürdürebilecekti.

ABD Büyükelçisi Kenneth Brill, bu gelişme üzerine yaptığı bir açıklamada, şöyle konuşmuştu: "İki toplumlu temalar, Kıbrıs sorununu çözmeyecek. Ama iki toplumlu temaların yasaklandığı Ada'daki bölünmüşlük de problemi çözmez. İki toplumlu temalara katılanlar, geleceğin kahramanları olacak. Bu kişiler, tüm siyasi görüşleri temsil ediyor ve sayıları da oldukça fazladır. Temalar, değerlendirme yapılacağı gerekçesiyle askıya alındı. Bu sürenin kısa olacağını umuyorum. İki toplumlu temaların devam etmesi, demokrasinin gereğidir." (20)

İki yıla yakın bir süredir, CR çalışmaları ada dışına kaydırılmış bulunuyor. Kıbrıslı Türk yetkililer, bir keresinde "Brüksel Kadın Grubu"nda yer alan kamu görevlilerinin Londra'daki bir toplantıya katılmalarını bile yasaklamıştı. 25 Mart 1998 günü havaalanından çıkışları son anda yasaklanan kadınlara gerekçe olarak "devlet politikası" gösterilmişti.

Her iki toplumdun, resmi ideolojilere bağlı kişileri Conflict Resolution gibi "Amerikan yöntemleri" ile yakınlaştırma çalışmalarında, Amerikan ve İngiliz emperyalizminin Kıbrıs sorunundaki rolü üzerine herhangi bir düşünce dile getirilememektedir. Öngörülen işbirliği projelerinin çoğu da, iki devletli bir çözümün önkoşullarını sağlamaya yöneliktir. Nitekim Simerini gazetesinde, "Konfederasyon fikrinin, Lefkoşa'daki Amerikan Büyükelçiliği'nin yeniden yakınlaşma seminerlerinde işlendiği"ni kayda geçirmiş bulunmaktadır. (21) Basında sözü edilen son ABD planında

da taksimin kalıcılaştırılmasına yönelik unsurların ağır basması dikkat çekicidir ve Fileleftheros gazetesi ilgili mal-mülk tazminat planının, yine CR seminerlerinde konu edildiğini yazmıştır. (22)

Ne yazık ki ülkemiz Kıbrıs'ı sevenler olarak ilk hedefimiz, yurdumuzun, ada ve halk olarak bölünmüşlüğüne son vermek olmasına ve bütün yapılagelen iki-toplumlu temalara karşın, henüz ortak bir siyasal çalışmaya gidilememiştir. İşte bu bağlamda, her iki toplumdun demokrat ve ilerici örgütlerin, kişilerin temalarında bu yönde kalıcı girişimlerde bulunulması gereği, ivediliğini korumaktadır.

Notlar:

1. Cyprus Weekly, 24.9.1993

2. A. An, Uyuşmazlıkların çözümü mü, sürdürülmesi mi?, Sosyalist Gözlem, Lefkoşa, Ocak 1994, Sayı:7, s.15

3. The Cyprus Review, No.1, Spring 1989, s.85

4. Yeni Düzen, 9.8.1985

5. Fileleftheros, 22.8.1985

6. James H. Wolfe, Cyprus: An action memorandum. CR Program of the Carter Center of Emory University, Atlanta, 15-17 January 1992, s.7-8

7. agy, s.7

8. A. An, agy, s.16

9. Örneğin, Batı Berlin toplantısından notlar, Ortam, 23.6.-3.7.1989, Ledra Palas toplantısında neler tartışıldı?, Ortam, 2-3.10.1989, Mağusa Kapısı Kültür Merkezi'ndeki toplantıdan notlar, Yeni Düzen, 18-22.12.1989, Durduran ve Kızılyürek'in Rum kesimindeki konuşmaları, Yeni Düzen, 16.12.1989, Akıncı'nın konuşması/Temas Grubu Lidra Palas'ta toplandı, Demokrat, 24.1.1990, 2. Toplantıya sunulan bildirimler, Yeni Düzen, 29.1.-6.2.1990, Özgür'ün konuşması, Yeni Düzen, 27.2.1990, Temas Grubu Kıbrıs sorununu tartışıyor, Yeni Düzen, 12-14.2. ve 6-8.3.1990

10. Working Paper 21, Cyprus-Visions for the Future by F.Lafreniere and R.Mitchell, March 1990

11. Final Report by Ronald J.Fischer, Peacekeeping for Cyprus: Report on Conflict Analysis Workshop, 17-21 June 1991, May 1992

12. Yeni Düzen, 26.7.1993

13. A. An, Kıbrıs'ta İngiliz-Amerikan barışı getirmek isteyenlere tepki, Sosyalist Gözlem, Ocak 1994, Sayı:7

14. Halkın Sesi, 20 ve 24.8.1994

15. The Cyprus Review, No.1, Spring 1989

16. 27.5.1994 tarihli Selides'den aktaran Birlik 5.9.1994

17. Cyprus Weekly, 1.7.1994

18. Sosyalist Gözlem, Sayı:7, Ocak 1994

19. Cyprus Weekly, 31.10.1997

20. Kıbrıs, 28.12.97

21. aktaran Halkın Sesi, 4.9.1998

22. aktaran Kıbrıs, 21.6.1999

"Kıbrıs İşçi Sınıfı Hareketinden Bir Kesit" panelinde konuşan eski sendikacılardan Kamil Korat:

1 Mayıs, dünya işçilerinin en kutsal günlerinden biridir

EKİM- Kültür Merkezi Kıbrıs'ta işçi sınıfının mücadelesini ve sendikalaşma sürecini ele alan özellikle de 1925-1958 dönemini kapsayan bir panel gerçekleştirildi. Geniş katılımın olmasının beklenmesi ve konunun önemi nedeniyle panel Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası salonunda yapıldı.

Panelde konuşmacı olarak, Kıbrıs işçi sınıfı mücadelesi ve sendikal hareketinde 1958'e kadar aktif olarak yer alan Kamil Korat katıldı.

Kamil Korat, 1927 doğumlu olup ve erken yaşlarda sendikal hareketlerde yer alan, hatta Kıbrıs'ta sendika hareketinin ortaya çıkışından sonraki dönemde özellikle 1940'lı yıllarda, sendikal hareketin gelişiminde doğrudan yer aldı. Kamil Korat geçimini ayakkabı işçiliği yaparak sağladı. Bilindiği gibi Kıbrıs'ta sendikal hareketi ilk başlatan kesim ayakkabıcılarıdır.

Panelin başında bu tür çalışmaların yapılmasının gerekliliği ve daha sık yapılmasının Kıbrıs işçi sınıfı mücadelesine faydalı olacağını vurguladı.

Konuşmasında 1 Mayıs'ın önemine değinen Kamil Korat; "1 Mayıs, dünya işçilerinin en kutsal günlerinden biridir." diyerek sözlerini şöyle sürdürdü: (konuşmasını kendi ağzından aynen yayınıyoruz.)

Şimdi ben, işçi hareketini şu şekilde izah etmek isterim. Önce 1 Mayıs'tan kısaca başlayacağım ve ilerleyeceğim. Bildiğiniz gibi 1 Mayıs 1878'de çetin bir mücadeleden sonra, polislerin, askerlerin silahlarına maruz kalan işçiler, akıtılan kanlarına, gömleklerini veyahut mendillerini batırarak, üç sekizi yazmışlardır ve o üç sekizi kırmızı bir bayrak olarak kabul etmişlerdir. Bundan sonra, tüm dünya işçileri, ondan ilham alarak sırasıyla her memleket, her şeyi bu 8 saatin üzerine belirlir.

1 Mayıs, dünya işçilerinin en kutsal günlerinden birisidir. Bildiğiniz gibi, 1920'den 1925'e kadar işçiler sendika nedir, teşkilat nedir bilmiyorlardı. Patronlarının-tarla işçisiyse kahyanın ya da ağanın-, maden işçisiyse şirketlerin kanunları altında sabah güneş doğduktan, akşam güneş batana kadar çalışmaktaydılar. Düşük maaşlarla ve çok ağır şartlar altında çalışılmaktaydılar. Bu bir... İkincisi; herhangi bir güvenceleri yoktu ve 18 Mart 1925'te, Fugasa Maden Ocağı'nda çok kötü bir kaza oldu. Maden çöker ve madenin çöktüğü yerde 11 işçimiz kalır. Büyük bir çalışmadan sonra, bu 11 işçimiz çıkarılır. Bunların kim oldukları bilindiği halde, bu Mehmet'tir, bu Yorgo'dur, bu Hüseyin'dir diye ayırdedilemezler. O şekilde bir öldü... Ezildiler ve ayırdedilemediler. Fasullalı arkeoloğun verdiği bilgiye göre, -Kıbrıs tarihine bu geçmiştir- 11 arkadaşın 8'i Türk, 3'ü Rumdu. Ayırdedilemedikleri için bunlar iki çukura gömülüp, Türkçe ve Rumca ayinleri yapıp kalırlar. Bunu gören işçiler, sendikalaşmaya ve hak aramaya başlarlar ve ilk olarak 1926'da, Limasol'da ayakkabıcılar, bir sendika kurmaya çalışırlar. Bunu takiben, Lefkoşa'daki ayakkabıcılar bir sendika kurmaya girişirler. 29-30-31'e kadar birçok meslekler sendika kurma çabalarına girişir. Fakat sendika yasası olmadığı için -örneğin 1928'de kurulan kundura sendikası polis basar, binayı ve bunları dağıtır -sendikalar kurulmaya çalışılırken, sömürge hükümetinin valisinden de sendika yasasının geçirilmesini isterler ve birçok muhtıralar verirler, mücadele gösterirler.

1931'de bunu başarıyorlardı. Vali buna evet demeye geliyordu. Yunanistan büyükelçisi kışkırtır. İlk, İskele, Limasol ve sonra da Lefkoşa'da bir isyan patlar. İsyanın ismi ENOSİS olur. Yani Kıbrıs'ın ilk isyanı İskele'den başlar. Açık otomobiller üzerinde bayraklarla Limasol'a

giderler. Limasol'da top sahasının içine belediye başkanı da çağırılır. Lefkoşa'ya bildirirler, bütün dükkanlar kapanır ve 21 Ekim 1931'de Konsolos Aleksis'in dürtmesiyle bir isyan patlatılır. Ve bütün dükkanlar kapanır. Vali konağı basılır ve valiye Dereyolu'ndan Sami Kavran isminde birisi kaçarak onun hayatını kurtarır. Bu isyanda 5 ölü, 68 yaralı vardır. Sonra toparlanırlar ve tabii, İngilizler'in derdest ettikleri vardır. Vali konağını basanların arasında kumarcı ve lakabı Karakuş diye bilinen bir kişi vardı. Bu kişi, valinin iskemlesine oturdu ve bütün isyancıların duyacağı şekilde "gel anacığım... 5 dakika da olsa oğlunu göresin" demiş.

İsyana hakim olduktan sonra, vali, 30 Rum'u, sürgün eder. Binlerce kişiyi hapse mahkum eder. Bu adam da-Karakuş-5 yıl hapse mahkum olur 5 dakika vali oldu diye. Bu isyandan sonra örfi-idare hayata geçirilir ve bütün kurullar kanun dışı ilan edilirler.

1932'lere geldiğimizde, bütün hakimiyeti vali eline almıştır ve sendikalar da devamlı mücadele verip muhtıra yolladıkları için 11.05.1932'de yasa geçirilir. Bu yasa geçirildikten sonra, 2 Eylül 1933'te, 170 kunduracı, bir işçi sendikası kurar. Ve bunların heyeti idaresinde Hüseyin Cahit isminde bir Türk bulunur. Bunlar iyi bir hazırlık yaptıktan sonra, 1935'te ilk grev ilanı yapılır. 1933 ve 1938 dönemleri, Kıbrıs'ta kuraklık dönemleridir. Bundan dolayı işsizlik, fakaralık artmıştır. Yamalı pantolon, ayakkabı giyenler ve dilenimler de vardı. Bunun yanında, 234 işçimiz ağır şartlar altında çalıştıkları ve iyi beslenmediklerinden vereme yakalanır. Ciberunda, Trodos bölgesinde bir verem hastahanesi yapılarak bu arkadaşlar tedavi olmaya başlar.

1936'ya geldiğimizde, her yerde sendikalar kurulmaya başladı. 18 Ağustos 1936'da Fugasa'da, asgari ücretin 3 şiline çıkmasını isteyen işçiler, kendi aralarında, -teşkilatlı olmayarak- seçtikleri Rum-Türk karışık bir heyetle CMC maden şirketinden arılar isterler. 32 saatlik bir greve girerler. Bunları CMC müdürü kandırarak der ki "Tamam arkadaşlar, işinize gidin, dilekçenizi inceleyeceğim." Akabinde, 32 saatlik grevden sonra, işçiler, işlerinin başına giderler. 31 Ağustos 1936, yani 15 gün sonra, Karadağ madeninde işçilerin yevmiyelerini azaltmaya giderler. CMC müdürü, misilleme yapar. İşçiler yine kendi aralarından seçtikleri heyetle buna karşı gelirler. "Sen bizim yevmiyemizi düşürdün, biz zam isterik." derler. Aynı zamanda şirketin yapıp da kirayla oturdukları evlerin de aylıklarının azalmasını talep ederler. İşçiler 3 gün greve giderler. CMC müdürü polis çağırır ve der ki "Benim şikayetim vardır. Bu insanlar grev yaptılar. İşçilerin içinde bazı kışkırtıcılar vardır. Benim işimi bozmak isterler." Polis müdahale eder. Heyeti idareyi ağır bir biçimde tevkif eder, cezaevine gönderir ve 100-150 işçinin sürgün edilmesini polisten ister. Çünkü maden ocağında teşkilat kurmak ve Hendrix'in işini bozmak amacıyla oldukları iddiasıyla bu kişiler sürgün edilir.

17 Mayıs 1939'da dülger ve marangozlar iş kazası sigortası isterler ve bu isteklerinde başarılı olurlar. Aynı zamanda 1939 yılı içinde, inşaat işçileri 9 saat iş talep ederler. Çetin bir mücadeleden sonra onlar da haklarını alırlar. Yine bu yıl içinde, 46 sendikaların kurulduğunu görürüz. Bu sendikaların 2544 üyesi vardı.

1939 sonları ve 1940 başlangıcı, bildiğiniz gibi, 2. Dünya Harbi zamanıdır. Bunun üzerine o zamanın başbakanı Churchill, Yunanistan'ı müttefik olarak kabul eder ve ona yardımcı olmasını talep ederek bir sürü vaadlerde

bulunur. 12 adalar gibi, Kıbrıs gibi bir sözler olur ve maden ocağı da kapanır. İşsizlik yayılır ve işçiler askere gitmek zorunda bırakılır. İşçiler muvaffak olamadılar, coplandılar, dövüldüler. Ve böylelikle Türküyle Rumuyla seve seve askere gittiler.

Bunun yanında AKEL, Churchill'in vaadine dayanarak 800 gönüllü adam bularak askere gönderir. Harp bittikten sonra bazı talepleri vardır. İlhak gibi birşeyler-1941'lere gelindiğinde, bütün siyasi yasaklar kalkar ve müstemleke olan yerlere ıslahiyet verilir. Bu meydana 46 sendika, 70 sendikaya çıkarılır. 1941'de, 70 sendika biraraya gelerek, Rumca, "Kıbrıs İşçi Sendikası" olarak birlik ve beraberlik, dayanışma ile, bir çatı altında idare edilmelerine karar verirler. Böylece kuvvetleri daha fazla yükselir ve her şeye muvaffak olurlar. Nasıl ki 1941'de Polikursovu tarafında Zimni maden ocağında çalışan 200'ü aşkın işçi (Türk ve Rum) greve giderler ve 53 gün grevden sonra, yevmiyelerine zam ve 8 saat kabul ettirirler. Bunu gören tren işçileri, 1 Temmuz 1941'de 240 üyesiyle haklarını talep etmeye kalkışır. O zamanın valisi bir beyanname çıkarır ve der ki "Tren, Magosa'yı Lefkoşa'ya bağlayan, köylüye kamu hizmeti veren bir vasıta. Eve gidemezsiniz. İşinize dönünüz. Bu grevi ben yasaklıyorum." İşçiler buna itiraz eder. 8 üyesi olan heyetin 4'ü Rum, 3'ü Türk, biri de Ermenidir. Derdest edilirler. İçeri girerler. Kimisi bir yıl hapse, kimisi de 3 ay hapse ve 20 lira para cezasına çarptırılırlar. Fakat işçiler yılmaz. Grevi devam ettirirler. Diğer sendikalar, Kıbrıs İşçi Birliklerinin yanında, elele vererek, grevi kazanırlar. Aynı zamanda hükümet, hapsettiği heyeti de serbest bırakmak zorunda kalır.

14 Nisan 1941'de, AKEL, kongresini yapar ve anayasasına, Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhakını geçirir. Bu defa yalnız kilise değil, yalnız Rum sağı değil, bağıpiskopos değil, maalesef AKEL de yasasına ve anayasasına ilhakı geçirir.

1942-43 yılına kadar, Umum Amele Birlikleri'nin başkanlığını yapan Mustafa Bitirim isimli bir arkadaşımız, bize sendikada haftada 3 defa geceleri ders verir. Verdiği dersler; sendika nedir, nasıl kurulur, istekleri nedir, ne gibi faaliyetler yapar vs...dir. Bunu bize izah ederek öğretir. Bunun yanında sosyalizm, komünizm, kapitalizm ve faşizm gibi şeyler de öğretir. Bu dersleri oradan alarak birşeyler öğrendik. 1943 yıllarına kadar biz bu dersleri aldık fakat, Rum sağı ve solu, ENOSİS işini hergün biraz daha öne çıkarırlar. Bunu gören Niyazi Dağlı, 12 dülger işçi ile federasyondan ayrılır ve kendisi ayrı bir birlik kurar. Bunu bizim Türk sermayedarlar ve burjuvalar da istismar ederek 13.08.1944'te 436 Türk işçiyi ayırarak saray önüne getirir. Tabii bu ayrılanların yanında ayrılmayan Türk işçiler de kaldı. Sendikadan bu 436 işçi ayrılır ve saray önüne gelirler. Salim'in tuttuğu yerde bir odaya yerleştirirler ve hiç orta yerde yokken ve hiç tanımadığımız Hasan Şaşmaz-ki bu şahıs, telefon telgraf dairesinin en yüksek memurlarından biriydi-nasil olduysa işçilerin başına başkan oluyor. Ve o işçilere sahip çıkıyor. Güneş Türk İşçi Birliği adında bir işçi birliği kuruyor..

15 Ekim 1944'te Niyazi'nin ayrıldığı sendika ile birleşirler ve 50. sokak numara 2'de işçiler toplanır. Onun içerisinde ekmeççiler, dülgerler, kunduracılar, ameleler, ayrı ayrı sendikalar kurarlar. Türk burjuvazisi bizi iyi karşıladığı için, 1945'lere geldiğimizde Türk İşçiler Birliği 13 mesleki sendika kurar ve 436 üyeden, 843 üyeye çıkarlar. Bir ilerleme görülür burda. Hatta şunu da söyleyeyim; Şaşmaz o zaman Dr. Küçük'le anlaşarak işçileri koruyan, himaye eden bir tavra girer. Dr. Küçük de aynı tavidir.

18-19 Ağustos 1945'te AKEL kongresi olur

ve o kongrede sekreteri bulunan Plutis Servas, birliklerin ayrılması üzerine ENOSİS'in çıkarılmasını ister. Karşı taraf buna hayır der. Biliyorsunuz, demokrasideki oy çokluğuyla Plutis Servas'ın fikri yürürlüğe girmez. Bu arkadaş da sekreterlikten istifa eder. Yerine Fifi isminde bir arkadaş seçerler.

1945'lerde Türk İşçiler Birliği, kendi işçilerini, köylüyü, çiftiyi aydınlatmak için bir dergi çıkarma hevesine girer ve hatta karar da alırlar. Fakat yürürlüğe 1947'de girerler.

15 Mart 1946'da, sevmemişimiz Kıbrıs İşçi Sendikası'na, İngiliz sömürge valisi ve aynı zamanda işçiler, hükümeti devirecekleri üzerine sendika basılır. 18 sendika lideri, 12 ve 18 ay süreyle hapse mahkum olurlar. O zaman işçiler bunu üzerine toplanır ve bugünkü PEO'yu ortaya çıkarırlar.

1 Aralık 1946'da solcular 20.000'i aşkın kişiyle bir miting yapar. Yine ENOSİS'i gündeme getirirler. Ekim 1947'de Türk İşçiler Birliği, "İşçinin Yolu Şaşmaz" diye bir dergi çıkarmaya başlar. Ahmet Salih Erkut, müdürlüğe getirilir. Bu kişi, KATAK'ta aylıklı çalışan bir arkadaşdır. İlk sayısında Ahmet Tozkoparan, -bu arkadaş Luricinalıydı- işçinin takip edeceği yol diye bir yazı yazar. Doğrudan doğruya işçileri sınıf ayrılığına çağırır. Sahte millîcelere inanmayalım, bizi bölmek isterler, işçiler bölündü mü haklarını elde edemezler şeklinde şeyler söyler. Ama hakiki milliyetçilerin elini öperiz. Siz sahte milliyetçilere kanmayın şeklinde bir yazı yazar. İkinci sayısında, Arif Volkan adlı matbaacı arkadaş "susma sırası artık bizde değil" diye bir yazı yazar. O da aynı şekilde, KATAK'a, partiye ve Necati Özkan'a takılır ve sorar; "Neden Kıbrıs Türkü'nün malı olan Evkaf'ın gelirini, kendi aralarında çay ve viski içerek bu paraları harcarlar ve hocalarımız açlıktan sefaletten ölürler, camilerimiz veran, tozlu, bakımsız". O da tabii zengin sınıfına dokunan yazılar yazdı. 3. sayının çıkacağı zaman, bu defa, Ahmet Salih Erkut bir yazı yazar. Sosyalizmi savunur. İşçinin yolu sosyalizmdir, işçiyi yalnız sosyalizm kurtarır diye fikirlerini ifade eder. Bu yazıyı gören dergiyi idare eden kişiler- başta Niyazi Dağlı ve Hasan Şaşmaz- bu derginin ideolojik yöne kaydığını söyleyerek, Hasan Şaşmaz'a emir verirler ve hemen 3. sayı çıkmadan, "İşçinin Yolu Şaşmaz", kapatılır.

1947'lerin ilk aylarında, PEO, daha iyi bir tavra girer ve TİB'ne bir zeyindali uzatarak, dili, dini, ırkı bir tarafa bırakarak, işçi davamızı beraber güdelim, beraber bir protokol hazırlayalım, beraber çalışalım diye bir teklifte bulunur. O zaman TİB genel sekreteri, Aziz Tunçay'dı. Heyet de bunu olumlu karşılar ve 1947'de PEO ile beraber her iki birliğin menfaatlerini koruyacak biçimde bir protokol imzalanır. Tabii, Lefke'de iki birlik vardı. 1. si; TİB idi. Bu M. Ali Kahraman başkanlığında idi. Diğer de PEO'ya bağlı bir sendikaydı. Onun da başında, Bandeli Vamava vardı. Bu durumu gören iki lider, birbirine yanaşarak, protokol bitmeden 1 Mayıs 1947 gününü kutlamak isterler ve karar alırlar, broşürlerini dağıtırlar. Bunu gören CMC müdürü Mr. Hendrix, bir bildiri yayınladı ve "Eğer siz 1 Mayıs'ı kutlarsanız ve benim işim aksarsa, madeni 3 gün kapatacağım" der. İşçiler buna aldırmazlar. Bilakis, birbirlerine daha sarılarak, karlılarıyla, çocuklarıyla- Lefke böyle bir kalabalık görmemiş ki Xsero'dan Lefke'ye kadar- büyük bir nümayiş içinde 1 Mayıs, 1947 yılında büyük bir kutlamayla karşılanır.

Akabinde maden müdürü, madeni 3 gün kapatır. İşçiler bundan yılmadı. Birbirlerine sarılarak, iki büyük birliğin hazırlayacağı (Devamı Sayfa 4'te)

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres:
Marmara Sokak,
No: 31
Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Tel-Fax:
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@kkctc.net

web: www.st-cyprus.co.uk